

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1980 ஜூலை 14]

சொல்லவில்லை. ஆனால், இனிமேல், அப்படிப்பட்ட நிலை வரும் போது பதில் சொல்ல அமைச்சருக்கு வாய்ப்பு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கட்டம் சட்ட அறிமுகம் தான். எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததற்கு, பதில் அளிக்க, விளக்கம் அளிக்க இப்பொழுது வாய்ப்பில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இப்படிப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகளை ஆரம்பக் கட்டத்திலே எதிர்ப்பது என்பது இங்கும் நடந்திருக்கிறது, நாடாளுமன்றத்திலும் நடந்திருக்கிறது. அமைச்சர்கள் சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கேட்பார்கள். அவையிலே அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்படுவது உண்டு. அதற்கு ஏதாவது பதில் சொல்கிறீர்களா என்று அமைச்சரைப் பார்த்து பேரவைத் தலைவர் கேட்பார். இப்பொழுது நீங்கள் கேட்கவில்லை. அந்த வாய்ப்பை நீங்கள் எடுத்து விட்டீர்கள் என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சருக்கும் சேர்த்து விளக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எப்போதுமே எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது என்பது ஒரு சம்பிரதாயத்தின் பேரிலே நடைபெறுகிறது. இந்தக் கட்டத்தில் முழு விவாதமும் தேவையில்லை. பிறகு ஒரு நாள் பூராவும் விவாதம் நடைபெறப் போகிறது. அப்பொழுது நீங்கள் பேசிக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது, அந்த விவாதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எல்லோரும் கலந்து கொள்வார்கள். அதனால், மற்ற அலுவல்களைக் கவனிக்க நேரமிருக்காது.

(முற்பகல் 9-40.)

5. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1980-81 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

(இ) கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு.

1980 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும். மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் .

கோரிக்கை எண் 13.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரையின் மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,93,29,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏராளமான வழக்குகள் பல ஆண்டுகளாக தீர்ப்பளிக்கும் தேங்கிக் கிடப்பதால் ஏழை எளிய மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவது குறித்து விவாதிக்க—நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,93,29,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, போளூர் நகரத்தில் முன்சீப் கோர்ட்டு ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,93,29,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் உயர்நீதி மன்ற பெஞ்ச் ஒன்று தென் மாவட்டங்களுக்காக திறக்காதது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,93,29,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1980 ஜூலை 14]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் ஹைக்கோர்ட் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,93,29,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, நீதி மன்றங்களில் வழக்குகள் தேங்கிக் கிடப்பதை தடுக்க இயலாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,93,29,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

கோரிக்கை எண் 14.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரையின் மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,80,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும். ”

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலைகளில் பண்புரியும் வார்டர்களுக்கு அளிக்கும் சம்பளத்தை காவலர்களுக்கு சம்பமாக உயர்த்தக் கோரி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,80,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, வடார்க்காடு வேலூர் மத்தியசிறையில் காலணிகள் செய்தல் (boot-making) வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் அளவில் தொழிற்பயிற்சி மற்றும் உற்பத்தி செய்தல் பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,80,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

[1980 ஜூலை 14]

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய சிறைச் சாலைகளில் நீண்டகால கடின தண்டனை அனுபவித்து வருகிற வர்களுக்கு திறந்த வெளி சிறைகளை அதிகம் ஏற்படுத்தி அதற்கு மாற்றப்படாமல் வைத்திருப்பது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,80,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, சிறைச் சாலைகளில் நீண்ட காலமாக தண்டனை அனுபவித்து வரும் நக்சலைட் கைதிகளை விடுதலை செய்வது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,80,51,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, சிறைச் சாலைகளில் ஏற்படுகின்ற இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்கப் போதுமான வசதிகள் ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 5,80,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 23.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரையின் மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,86,98,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டோர் நடத்தும் கூட்டுறவு வங்கிகளில் உறுப்பினர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடன்களை திருப்பத் தராமல் வட்டி அதிகமாக உள்ள இனங்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை கவனியாது இருப்பது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,86,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1980 ஜூலை 14]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, தண்ணீர் இல்லாத கிணறுகள் வெட்டியவர்களுக்கு முழுத் தொகையையும் தள்ளுபடி செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,86,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் அனைத்துக்கும் உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தாதது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,86,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையில் பணிபுரியும் ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குவது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,86,98,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு ஜனநாயக முறையில் நிர்வாகிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட தேர்தல் வைக்காதது குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,86,98,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன.

மாண்புமிகு அமைச்சர் ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம்.

1980 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்து இருக்கின்ற 3 மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் அரசின் கொள்கைகள் புத்தகமாக அச்சடித்து அவை உறுப்பினர்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நான் படித்ததாக அவைக் குறிப்பில் * ஏற்றுக்கொள்ள மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் அரிய ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் கேட்டு பின் என்னுடைய பதிலை நான் அவைக்குத் தருகிறேன்.

* திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையில் முதன்முதலாகப் பேசுகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த விழுப்புரம் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், என்னுடைய கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், பொதுச் செயலாளர் பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் முதற்கண் என் பணிவான வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, இந்த அவை முன்னுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கழகத்தின் கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன்.

முதலாவதாக, நீதி நீர்வாகம் என்ற மானியத்தின் மீது நான் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதி-நிர்வாகத் திற்கு அடிப்படையாக இருக்கும்—மாவட்டங்களிலும், மாநிலத் தலைநகரத்திலும் உள்ள—மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற பொறுப்பில் இருப்பவர்களும், முன்சீப் என்ற பொறுப்பில் இருப்பவர்களும் நீதி மன்றங்களில் நடுவர்களாகப் பணியாற்றி வந்தபோதிலும், அவர்களுடைய நிலை மிகவும் அனுதாபத்திற்குரியதாக காட்சி தருகிறது. அவர்களை மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்சீப்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது மிகவும் பரிதாபத் திற்குரியதாக இருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், நீதி மன்றத்தின் நடுவர் களாக பதவி வகிக்கின்ற அவர்கள் ஒரு சிறப்பான தகுதியில் இருக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். மற்ற வேலைக்கும், இந்த வேலைக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் பலர் வழக்கறிஞர்களாக இருந்து பணியாற்றியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிறப்பான பணியைப் பற்றி அறிந்து இருப்பார்கள். அவர்கள் செய்கிற பணிக்கு ஏற்றாற் போல் ஊதிய விகிதங்கள் இல்லையென்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைக்க நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். உதாரணத் திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் தமிழ் நாட்டில் முன்சீப்களுக்கு அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 750 என்று சொன்னால், மற்ற மாநிலங்

*915-1010-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I, II, III ஆக அச்சிட்டுப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. கு. பா. பழனிப்பன்]

[1980 ஜூலை 14]

களில் ஆந்திரா. கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் ரூ. 1,150 என்று இருக்கிறது. அதேபோல், சப்-ஜட்ஜ் பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 1,000 என்று சொன்னால் மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 1,300 முதல் 1,900 வரை இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் கிரேடு 2 பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 1,200 நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 1,800 என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களுடைய ஊதிய விகிதங்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுடைய பதவி நிரந்தரமாக்கப் படுவது இல்லை. ஏறத்தாழ 10-12 ஆண்டுகள் நிரந்தரமாகப் பணியாற்றினால் கூட பதவி நிரந்தரம் செய்வது இல்லை. 132-க்கும் மேற்பட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இன்றைக்கு அந்த நிலையில் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்..... Once a Magistrate is always a Magistrate. இந்த நிலைதான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. வேறு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அவர்கள் குவார்ட்டர்ஸ் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சென்னை மாநிலத்தில் வசிக்கக் கூடியவர்கள் வீட்டு வசதி இல்லாத காரணத்தால், ரூ. 600—650 வாடகை கொடுத்து வசிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ரூபாயை வாடகையாகக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும் என்பதை அரசு முக்கியமாக யோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் சில வேளைகளில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தேவை. இங்கே ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு குற்றவாளிக்கு ஒரு தண்டனையோ அபராதமோ நீதிமன்றத்தில் போட்டுவிட்டு வீடு திரும்புகிற நேரத்தில் பஸ்ஸில் வரும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்போது குற்றவாளியும் அபராதத்தைக் கட்டிவிட்டு பஸ்ஸில் வரலாம். ஆகவே, வெளியே வருகிற போது அவர்களுக்கு என்ன நிகழுமோ என்கின்ற அச்ச உணர்வோடேயே வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், விழுப்புரம் கலவரம் நடந்தபோது அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டை 164 செக்ஷன்படி வாக்குமூலம் பதிவதற்காக அழைத்துச் சென்றபோது அவருக்கு வண்டி வாகன வசதி செய்து தரப்படவில்லை. உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் அவர் தன்னுடைய பணியைச் செய்ய வேண்டிய நிலை இருந்தது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்படிப்பட்ட நிலையில் வண்டி வாகன வசதி செய்து தரவேண்டியது அரசின்

1980 ஜூலை 14] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

கடமை. அதைச் செய்வதற்கு அரசு தயங்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னையில் ஒட்டுமொத்தமாக 5-6 மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை ஒரு வேனில் அழைத்து வந்து பாதுகாப்பாக நீதிமன்றங்களில் இருந்து வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லலாம். அப்படிச் செய்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நீதிமன்றத்தில் நடுவர்களாக இருக்கின்ற நிலை இப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், அங்கே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில்தான் வேலை என்று இல்லை. இரவு பகல் என்று பாராது வேலை செய்கிறார்கள். இதை எல்லோரும் அறிவார்கள். நீதிமன்றத்தில் வேலை செய்த நேரம் போக, மற்ற நேரங்களில் வீட்டில்கூட தீர்ப்புக்கான குறிப்புகளை எழுதுவதும், மற்ற கோப்புகளைப் பார்ப்பதும் என்று அவர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலையில் பணி செய்கிறவர்களுக்கு மற்ற துறையில் இருப்பவர்களைக் காட்டிலும் கூடுதல் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊழியர்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள், நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பத்தாண்டுகளாகியும் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் வர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்த்து, 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டால் அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

அடுத்தபடியாக 'காப்பியிஸ்ட்' — நகல் எடுப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். 84,000 வார்த்தைகளுக்கு 200 ரூபாய் சம்பளம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அவர்களே சொந்தமாக டைப்ரைட்டர் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சொந்தமாக டைப்ரைட்டர் இல்லாதவர்கள் 60 அல்லது 75 ரூபாய் வாடகை கொடுத்து டைப்ரைட்டர் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த வாடகையைத் குறைத்துவிட்டுப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் கூட சம்பளம் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

[1980 ஜூலை 14]

பல ஊர்களில் இன்றைக்கு போதுமான கட்டிட வசதி இல்லை. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் விழுப்புரத்தில் அடிஷனல் ஜூடிஷியல் செக்கண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. கழிப்பிட வசதிகூட இல்லை. அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் காலையிலிருந்து மாலை வரையில் அங்கே இருக்கிறார். கழிப்பிட வசதி இல்லாததால் அருகிலே யுள்ள சப்ஜெயிலிலிருந்து வரும் துர்நாற்றத்தைப் போக்க அவருடைய அறையில் அவர் வாங்கக்கூடிய சம்பளத்தில் பாதி செலவழித்து ஊதுவத்தி வாங்கி கொடுத்தி வைக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உடனடியாகப் போக்க வேண்டும்.

பல ஊர்களில் வழக்கறிஞர்களுக்கு பார் வசதி, லைப்ரரி வசதி இல்லை. அதைப்போல வழக்காட வரும் பொதுமக்கள் தங்கி செல்வதற்கும் வசதி இல்லை. இப்படிப்பட்ட சீர்கேடுகளை அரசு சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நீதிமன்றங்களில் உட்காருவதற்கு நாற்காலிகள் கிடையாது; ஒன்றிரண்டு பெஞ்சுதான் இருக்கின்றன. அதனால் நாங்கள் விளையாட்டாகச் சொல்வோம், We have been elevated to the Bench என்று வேடிக்கையாகச் சொல்வோம். அந்த அளவுக்கு பல ஊர்களில் இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க ஒரு திட்டத்தைக் கூட சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களில் இருக்கவேண்டிய பணம் எல்லாம் அரசாங்க கஜானாவில் இருக்கிறது. அந்த பணத்திற்கு வட்டிகூட கிடையாது. அப்படி கஜானாவில் இருக்கக் கூடிய கோர்ட் பணத்திற்கு ஒரு குறைந்த வட்டி என்று நிர்ணயித்துக்கொண்டால்கூட அந்தப் பணத்திலிருந்து பார் வசதி, லைப்ரரி வசதி இன்னும் மற்ற பல வசதிகளை செய்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மாஜிஸ்ட்ரேட், முன்சீப் பதவிகளை இன்டகிரேட், “காமன் காடர்” ஆகச் செய்ய வாய்ப்பு இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே பார்த்து தெரிந்து கொண்டேன். அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும்.

நீதிமன்றங்களிலே வேலை பார்க்கும் அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டருக்கு பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டராக ப்ரமோஷன் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. அந்த முறை சரியாக இல்லை. அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு. இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்கறிஞர்கள் இருந்தபோதிலும் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டர் வேலை கிடைக்க வழியில்லை. அப்படி வாய்ப்பு இல்லாத சூழ்நிலையில் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்சீப் பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டர்

1980 ஜூலை 14] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

வேலைக்கு போகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் பல இடங்களில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகப் போகும் வாய்ப்பு இருப்பதால் புதியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் கருத்திடுகொண்டு, அரசாங்க பப்ளிக் ப்ரபசிகியூட்டர் வேலைக்கு வேலை உயர்வு கொடுப்பதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைக் நியமிக்கும்போது அவர்களை நேட்டிவ் டிஸ்ட்ரிக்டில் போடக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் மதுரையிலே உள்ள ஒரு மில் தொழிலாளி மகன் மதுரையிலே அமெரிக்கன் கல்லூரியில் படித்து, மதுரையிலேயே கோர்ட்டில் வேலை பார்த்தார். அவர் இன்றைக்கு அதே கோர்ட்டில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருக்கிறார். அவர் அடிஷனல் ஜூடிஷியல் செக்ஷன்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் 3-ஆக இருக்கிறார். அவர் அதே கோர்ட்டில் கிளார்க்காக இருந்த காரணத்தால், அங்கே பல விவரங்களை ஏற்கெனவே தெரிந்துவைத்திருக்கிற காரணத்தால் நெளிவு சுளிவுகளை பயன்படுத்தி, யார் சொன்னாலும் கேட்காமல் தன் போக்கிலேயே செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அதனால் இன்றைக்கு அங்கே ஒரு கொந்தளிப்பு சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. நேட்டிவ் டிஸ்ட்ரிக்டில் இருக்கக் கூடாது என்று இருந்தாலும் கூட அவரை அங்கே நியமித்திருப்பதற்கு அரசியல் காரணமா என்று தெரியவில்லை. அவரை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும்; மேலும் அவ்வாறு யாரையும் போடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய சம்பளத்தை உடனடியாக திருத்தியமைக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப் பெற்றது). (இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கொடுங்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை. முடித்து கொள்ளுங்கள்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பல சலுகைகளை அறிவித்தார்கள். 40 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி என்று ஏற்கெனவே பட்ஜெட்டில் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இங்கே 5.07 கோடி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 40 கோடி தள்ளுபடி என்று சொல்லிவிட்டு, 5.07 கோடியை இங்கே தள்ளுபடி செய்துவிட்டு மீதியை எங்கே தள்ளினார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த 35 கோடி எங்கே போய் சேர்ந்தது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

[1980 ஜூலை 14]

*டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்களால் 13, 14, 23 ஆகிய எண்களின் கீழ் வந்திருக்கின்ற நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள், கூட்டுறவு ஆகிய தலைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கையின் மீது ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே நக்ஸலைட்டுகள் என்ற பெயரில் நாட்டிலே உள்ள கொலைகளும், கொள்ளைகளும் மக்கள் விரோத சக்திகளால், அரசின் விரோத சக்திகளால் நக்ஸல்பாரி இயக்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் ஒரு கூட்டத் தால் நடத்தப்பட்டு நாட்டிலே அமைதியைக் குலைக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். பல பின்னணிகளை அடிப்படையாக வைத்து அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே அமைதியை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையிலே ஒன்று தனி அமைப்பை அதற்காக ஏற்பாடு செய்து நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கக்கூடிய பணிகளை அந்த அமைப்பு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் டி.ஐ.ஜி. ஒருவரை சேலம், தருமபுரி, வடாற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு தருமபுரியை மையமாக வைத்து கிருஷ்ணகிரியில் நியமித்திருந்தார்கள். அந்த டி.ஐ.ஜி. அலுவலகத்தை வேறு ஊருக்கு மாற்றிவிட்ட காரணத்தால் இப்போது தருமபுரியிலே நக்ஸலைட்டுகள் பெயரால் பல கொடுமைகள் நடந்துவருகின்றன. தருமபுரி மாவட்டத்திலே அந்த அலுவலகம் இருந்தால் தருமபுரி மாவட்டத்திலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை நேரடியாக அவர்கள் கண்காணித்து அமைதி காக்கும் பணியிலே ஈடுபட முடியும். ஆகவே அங்கு அமைதியை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே அந்த டி.ஐ.ஜி. அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் நீதி நிர்வாகம் என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு திறமையற்றவர்களை அரசு வழக்கறிஞர்களாக ஜி.பி., பி.பி. போன்ற பொறுப்புக்களில் நியமிக்கின்ற காரணத்தால் அரசு வழக்குகள் பல தோல்வியுற்றிருக்கின்றன என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். காவேரிப்பட்டினம் தொகுதியிலே சப்பாணிப் பட்டி என்ற ஒரு அரிசனக் காலனி ஏற்படுத்துவதற்காக அரசு நிலம் 13 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அது குறித்து வழக்கு மன்றத்திலே அரசு வழக்கறிஞர்கள் திறமையாக வாதாடாத காரணத்

1980 ஜூலை 14] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

தால் அங்குள்ள ஏழை அரிசனங்களுக்கு அந்த இடம் இன்னும் போய் சேராத நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே அரிசனக் காலனி கட்டவேண்டிய வாய்ப்பு இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஆலயச் சொத்துக்கள், அரிசனக் காலனி கள் போன்ற பல்வேறு அரசு வழக்குகளில் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்கள் சரியாக வாதாடாத காரணத்தால் பல வழக்குகள் தோற்றுவிடுகின்றன. ஆகவே அந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கக் கூடிய வகையில் நல்ல திறமை உள்ளவர்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அரசு வழக்கறிஞர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் அரசைக்கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். அடுத்து அரசு வழக்கறிஞர்கள் தனியாகத் தொழில் நடத்துவதற்கு உரிமை தரக்கூடாது. ஏனென்றால் அதிலே பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஊழல்கள் கூட நடப்பதற்குக் காரணமாக அது அமைந்துவிடுகின்றன. அரசு ஊழியர்களில், டாக்டர்கள், டியூஷன் வைக்கின்ற ஆசிரியர்கள் போன்றவர்கள் தனியாகத் தொழில் நடத்தினால் என்னென்ன பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றதோ அதேபோன்று அரசு வழக்கறிஞர்கள் தனியாகத் தொழில் நடத்தினாலும் சங்கடங்கள் பல ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால்தான் 1947-லே இருந்து 1977 வரையிலும் நமது இந்தியாவில் இயற்றப்படுகின்ற மாநில, மத்திய சட்டங்களால் என்ன பயன் ஏற்படுகின்றது என்ற கேள்விக்கு பதில் ஏழை மேலும் ஏழையானான், பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனானான் என்ற பதில் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலைகளை மாற்றுவதற்கு இருக்கின்ற சல்லடைச் சட்டங்களை நாம் அடைத்தாகவேண்டும். ஆகவே இதுபற்றி யெல்லாம் சிந்தித்து தகுந்த முடிவினைக் காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு. கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்தக் கூட்டுறவு ஏட்டளவிலும், நாக் களவிலேயும் தான் இருக்கின்றதே தவிர அதை நடைமுறைப் படுத்துகின்றபோது பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் இருக்கின்ற சட்டங்கள் மட்டுமல்ல. இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மதாய முறைகளும் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் “கொடுத்த கடனை திருப்பிக் கேட்டால் கொடுத்திடு தாடையிலே அடுத்து மீறி பேசினாலும் அனுப்பிடு பாடையிலே” என்று கூறப்படுகின்ற சுலோகம் இன்றுள்ள நிலையைத் தெளிவு படுத்தும். ஆகவே கூட்டுறவுத்துறையினர் கொடுத்த கடனைத் திரும்ப வசூல் செய்வது என்றால் இன்றிருக்கக்கூடிய சங்கடங்கள் என்ன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 14]

[முற்பகல் 10-00]

அது மட்டும் அல்லாமல் இன்றையதினம் நம் கூட்டுறவு வங்கிகளில் பல ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் ஊதியமாகச் செலவழிக்கப்பெறுகின்றது. நில வள வங்கிகளில் கலெக்ஷன் இல்லை. ஆனால் கலெக்ஷன் செய்வதற்கென்று. ஆபிசர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தனிச் சிப்பந்திகள், அவர்கள் எல்லோருக்கும் சேர்த்து சம்பளம். இவைகளெல்லாம் யார் கொடுப்பது. அந்த வங்கிகள் தான் கொடுக்கின்றன. எந்த குறிப்பிட்ட வங்கிகளில் பணியாற்றுகிறார்கள்னோ அந்த வங்கி தான் அவர்கள் அனைவருக்கும் சம்பளம் கொடுக்கிறது. சம்பளத்தோடு அல்லாமல், அந்த ஆபிசர்களுக்கான டி.ஏ., டி.ஏ. போன்றவைகளையும் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசுத் துறையில் மிகப் பெரிய அதிகாரி அந்தஸ்தில் இருப்பதினால் அவர்கள் எவ்வளவு, டி.ஏ./டி.ஏ. கேட்டாலும் அவை அவ்வளவும் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த வங்கியிலே இரவும் பகலும் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு இப்படி கொடுப்பார்களா என்றால் நிச்சயமாகக் கொடுப்பதில்லை. அதை நாம் ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

ஆக கலெக்ஷன் பணம் 3 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டால் இவர்களின் ஊதியத்திற்கே 1 ரூபாய் போய்விடும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் கூட்டுறவு வங்கிகளில் இருப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். உடனடியாக அந்த அதிகாரிகளை திரும்பப் பெற வேண்டும். அவர்களுக்கு பதிலாக மக்கள் குழு ஒன்று போட்டு, அவர்களைக் கொண்டு இவைகளை கண்காணிக்கச் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குழுவின்காக மாதத்திற்கு 300 ரூபாய் தான் செலவு ஆகும். ஆனால் அந்தக் குழுவில் இருப்பவர்கள் லோகலில் பழக்கக்கூடியவர்களாக இருப்பதினால், யார்கடனை திருப்பிக் கொடுப்பார்கள், யார் வாங்கத் தகுதி பெற்றவர்கள் என்பதெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆபிசர்கள் பணம் கலெக்ட் பண்ண போனாலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டியவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். இல்லை என்றால், ஆபிசர்கள் போகும்போது ஊரில் இல்லை என்று சொல்லி பணம் கட்டவேண்டியவர்களும் ஒளிந்து கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்க அரசுகவனம் செலுத்த வேண்டும்.

1980 ஜூலை 14] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையிலே அதன் கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு 40 கோடி, இப்போது 60 கோடி. ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் கடன்களை இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். 100 ரூபாய் கடன் வரவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதிகாரிகள் மற்ற நிர்வாகச் செலவுகள் எல்லாம் சேர்த்து 300 ரூபாய் ஆகிறது. அரசு தரப்பில், வட்டியுடன் சேர்ந்து 100 ரூபாய் என்பது 120 ரூபாயாக வசூல் செய்யப்பட்டாலும் கூட 300 ரூபாய் செலவாகிறது என்று சொன்னால் எப்படி அந்த வங்கிகள் நடக்கும்? யார் விளக்கம் கேட்டாலும் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமானால் யார் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பார்கள், யார், சிறு விவசாயிகள், யார் பெரிய விவசாயிகள்; யார் சிறு வியாபாரிகள், யார் பெரிய வியாபாரிகள், யாரிடம் கடன் கொடுத்தால் திரும்பக் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் பார்த்து, திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடியவர்களுக்கே கடன் கொடுக்க வேண்டும். திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு கடன் என்று இல்லாமல் இலவசமாகவே கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வழி முறைகளை ஆராய வேண்டும்.

கலெக்ஷனே செய்யாத வேலைக்கு கலெக்ஷன் ஆபீசர்கள் என்று போட்டு, வீணாக சம்பளம் கொடுப்பானே என்று தான் கேட்கிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி அரசு சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களோடும், அதிகாரிகளோடும் கலந்து பேசி பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு கடன் கொடுத்தாலும் அவைகளை தள்ளுபடி செய்துகொண்டே போகும் நிலைமை தான் நீடிக்கும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுத்துறை என்பது மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். ஒரு கல்யாணம் நிச்சயம் செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். நிச்சயமாகிவிட்ட பிறகு பெண்ணைப் பெற்றவர் தன் சம்பந்தியிடம் கேட்கிறார், எங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு வழக்கம் உண்டு, தாய்மாமன் தான் பெண்ணை மணவறைக்கு தூக்கிக்கொண்டு வந்து உட்கார வைப்பார், அப்படி ஒரு வழக்கம் உண்டு. இதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறார். அதற்கு சம்பந்தி ஒப்புக் கொண்டு, எங்களுடைய குடும்பத்திலும் ஒரு வழக்கம் உண்டு, தாலியை பெண்ணின் தாயார் தான் கட்ட வேண்டும், மாப்பிள்ளை கட்ட மாட்டார் என்று சொல்லி அதற்கு நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று பிள்ளை வீட்டார் கேட்கிறார்கள். இவர்களும் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு தரப்பிலும் ஒப்புக்கொண்டு, கல்யாணமும் நடந்து விடுகிறது.

[டாக்டர் கே. சம்ரசம்]

[1980 ஜூலை 14]

இரண்டு பேர்களும் ஒத்துக்கொண்டு கல்யாணம் நடக்கிறது. அன்று இரவில் அவர்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். பெண்ணின் தந்தை சொல்கிறார், நான் உங்களை ஏமாற்றிவிட்டேன், மணமகளை தாய்மாமன் தூக்கிவந்து மணவறையில் உட்கார வைப்பது என்ற வழக்கம் கிடையாது. மணமகளுக்கு இரண்டு காலும் விளங்காது என்று சொன்னாராம். அதைக்கேட்டு மணமகளின் தகப்பனார் சிரிக்கிறார். நானும் உங்களை ஏமாற்றிவிட்டேன். மணமகளுக்கு மணமகளின் தாய் தான் தாலிகட்டவேண்டும் என்று எங்களிடையே பழக்கம் இல்லை, ஆனால் மணமகனுக்கு இரண்டு கைகளும் விளங்காது, ஆகவே தான் அப்படிச் சொன்னேன் என்றாராம். ஆக இப்படி கைகளும் கால்களும் இல்லாதவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டது போல்தான் நாட்டிலே ஏற்பட்ட பல கூட்டு-உறவுகள் நிலை என்ன? முடிவு என்ன? என்பதனை கடந்த காலங்கள் சாட்சியாக காட்சியளிக்கின்றன. அந்நிலையில் தான் இன்று இந்த கூட்டுறவுத் துறை இருக்கிறது. ஆகவே நல்லமுறையில் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் இயங்கக்கூடிய முறையில், நல்லமுறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட இதுசம்பந்தமாக சட்டதிட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழைகளின் கடன்களை ரத்து செய்து பலபுதிய திட்டங்களைப் புகுத்தியிருக்கிறோம். இதுபோன்ற திட்டங்களை வரவேற்று, மேலும் புதிய பல திட்டங்களை வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இல. பலராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இங்கே கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துறை அகில இந்திய ரீதியில் இருக்கவேண்டும் என்று இந்திய ஜனநாயகத்தில் அமைக்கப் பட்ட ஒரு அமைப்பாக இருந்தாலும் இது எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதில் இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் அக்கறையிருக்கிறது.

அமரர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் இந்தத் துறை சீரும் சிறப்புமாக இருக்கவேண்டும், ஒரு முற்போக்கான சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும். சோஷலிஸம் மலரவேண்டும் என்றால் இந்த அமைப்புகள் ஏழை எளிய மக்களிடையே செல்ல வேண்டும், கிராமப்புற மக்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமும், ஒரு பள்ளிக் கூடமும், ஒரு பஞ்சாயத்தும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை அமல் நடத்தினார்கள். அது இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையில் எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் கை விளங்கவில்லை, காலும் விளங்கவில்லை என்ற முறையில் உள்ள மணமக்களைப் போன்று இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்தளவிற்கு

1980 ஜூலை 14] [திரு. இல. பலராமன்]

கூட்டுறவுத் துறை சீர்கெட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு யார் காரணம் என்று ஆராய்வது அரசியல் ரீதிக்கு அப்பாற்பட்ட நிலை என கூற ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு பொது மக்கள் ஒரு பக்கம் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பங்கு அரசியல்வாதிகள்தான் காரணம் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. கூட்டுறவுத் துறையில் அதிகமான தலையீடுகள், அதிகமான சுய நலம் இவை காரணமாக இந்தத் துறை மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாம் எல்லோரும் பல வாக்குறுதிகளை தேர்தல் நேரத்தில் தருகிறோம். உங்களை எல்லாம் ஆகாயத்தில் பறக்க விடுகிறோம், உங்களை வாய்ப்பு வசதி உள்ளவர்களாகச் செய்து விடுகிறோம் என்றெல்லாம் கூறினாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நாம் எந்தளவிற்கு வைத்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவர அறிக்கையில் ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை மிக மிக மோசமான தொரு நிலையில் பின்தங்கிக் கிடக்கிறது. இன்றிருக்கக்கூடிய அமைப்புகள் மிகவும் பலகீனமான நிலையில் இருப்பதற்கு ஒரு அடிப்படைக் காரணம் தேர்தல்கள் இல்லாத ஒரு நிலை.

தேர்தல்கள் நடத்தப்படும் என்று கடந்த பல ஆண்டுகாலமாகக் கூறிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்தத் தேர்தல்கள் எப்போது வரும் என்பதை அறிவித்தால் நலமாகயிருக்கும். தேர்தல்கள் என்பது ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே எந்தச் சங்கங்களாக இருந்தாலும், அனைத்துச் சங்கங்களுக்கும் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும், தேர்தல்களை நடத்துவதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

இன்று தனி அதிகாரிகள் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனி அதிகாரிகள் நிர்வாகம் நடத்துவதினால் இன்று இந்தச் சங்கங்கள் எவ்வளவு சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அது வேதனையையும் வருத்தத்தையும் தருவதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்நிலையை மாற்றுவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த தேதிக்குள் இவைகளை எல்லாம் முடிப்போம் என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டில் சோஷலிசம் மலர வேண்டும், நாம் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும் என்றால் கிராமங்கள்தோறும் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்தாக வேண்டும். இடையில் பத்து கிராமங்களுக்கு ஒரு வயபிள் யூனிட் என்று ஒன்று ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த யூனிட்டுகள் இன்று எந்நிலையில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கின்றன.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1980 ஜூலை 14]

செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், வசதிபடைத்தவர்கள்தான் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கின்றன. ஆகவே பழைய நிலைக்கு மாற்றுவது நலமாக இருக்கும்.

கூட்டுறவு இயக்கம் என்பதுபற்றி பிரசாரம் செய்யப்பட்டாலும், அது நிறைவாக ஆக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவே கூட்டுறவு இயக்கத்தை நிறைவாக்க அரசு முனைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-10]

இந்த மாநிலத்திலே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக கிராம விவசாய சேவா சங்கங்கள் 4,742 என்று அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த விவசாய சேவா சங்கங்கள் இன்றைக்கு நல்லமுறையிலே செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், திவரலாகக்கூடிய நிலையிலேதான் இருக்கின்றன. இதிலே 53.14 லட்சம் விவசாயக் குடும்பங்கள் என்று பட்டியல்படி இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் சிறிய விவசாயிகள், மற்றும் மிகச் சிறிய விவசாயிகள் என்பதற்கான டெஃப்னிஷன், என்ன அத்தாட்சி என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதிலே ₹42.05 லட்சம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், சிறு விவசாயிகள் என்று சொல்கிறபோது 2½ ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கருக்குள் வரையறுக்கின்ற நிலையில் அதிகப்படியான பேர்கள் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும், 5 ஏக்கர்களுக்கும் அதிகமான கணக்கு 11.09 என்றிருக்கிறது. இதிலே 4-ல் ஒரு பாகம் அதாவது சிறு விவசாயிகளிலே இவர்கள் 4-லே ஒரு பாகம் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கடன் வழங்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது 1979-80 லே ரூ. 42.70 என்ற நிலையிலும், நீண்டகால கடன் ரூ.8.85 கோடி ரூபாய் கடன்வழங்கியதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் பார்க்கும்போது அந்தப் பகுதி மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், ஏழை விவசாயிகள், ஆகியோருக்கு இந்த ஸ்தாபனம் உதவி பண்ணியிருக்கிறதா, பொருளாதாரத்தை வளர்த்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை; அது மிக மிக வருத்தத்திற்கு உரியதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்குக் கூறுகிறார்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள், கடன் வசூலாகவில்லை என்று. ரிசர்வ் வங்கி கட்டுப்பாடு உள்ளது, அதனால் கடன் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற நிலையை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைப் போக்குவதற்கு என்ன மாற்றுத் திட்டம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்? கூட்டுறவு சங்கங்கள் மறுமலர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற பொதுவான கருத்தைச்

1980 ஜூலை 14] [திரு. இல. பலராமன்]

சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு மாற்றுத்திட்டம் என்ன? அறிக்கையிலே இருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறோம். 2½ ஏக்கருக்கும் கீழே உள்ளவர்கள் அதிகமாக 42.05 இலட்சம் அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அவர்களுக்கு இந்த விவசாயக் கடன்களுக்கான மாற்று ஏற்பாடு என்ன என்று இந்த அறிக்கையிலே எதுவும் கூறப்படவில்லை. இதனால் கிராமப் பொருளாதாரம் மிகவும் சீர்குலையும் கிராமப்புற பொருளாதாரம் மேம்பட்டால்தான் மற்றப் பொருளாதாரம், இந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பலப்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கலாம். எனவே, அதைப் பலப்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வழங்கக் கூடிய கடனுக்கு அதிக வட்டி, தனி நபர் வட்டி போல் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே இன்றைக்கு நிலை இருக்கின்றது என்பதையும் நானும், மற்ற உறுப்பினர்களும் இந்த மன்றத்திலே பல முறை கூறியிருந்தாலும், அதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு ஏதாகிலும் செய்கின்றதா என்றால், இல்லை. இந்த அரசு இன்றைய தினம் வட்டி வியாபாரம் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் நிலவள வங்கி போன்றவைகளுக்கு, ஒரு மத்திய காலக் கடனாக இங்கே பல வகைகளிலும் வழங்கியிருந்தாலும், அவைகளுக்கும் கடந்த ஆண்டு ஒதுக்கியுள்ள நிதியையும், இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மிகக் குறைவாக இருப்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால், அவைகளையும் பலப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிர்வாகத்தின் இணையாக நகர்ப் புறங்களில் கடன் வழங்கும் வங்கி, அர்பன் பாங்கு என்ற ரீதியில் 131 வங்கிகள் நல்ல முறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே நகைக் கடன் போன்றவைகளுக்குப் பணம்வழங்கி, அவைகள் நல்ல முறையிலே மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதோடு, சிறு வியாபாரிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தொண்டு செய்யக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. அவைகளை மேலும் பலப்படுத்தி மாநில அளவில் தனி நிறுவனம், கூட்டுறவு வங்கியின் தொடர்பு இல்லாமல் ஃபினான்ஸ் பண்ணக் கூடிய அளவுக்கு, நேர்முகமாக இயங்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1980 ஜூலை 14]

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் நல்ல முறையிலே இயங்க இந்த அமைச்சரவை பாடுபடவேண்டும். அந்த நிர்வாகம் சீர் கெட்டிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருவாய் உள்ள நிறுவனமாக இருந்தாலும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கேவலமான நிலைமையில் இருப்பதால் விவசாயப் பெரு மக்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைக்குத் தீர்வு காண அரசு முயல வேண்டும்.

கூட்டுறவு ஆலைகளில் ஜெனரல் பாடியைக் கூட்டாத நிலை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைக் கூட்ட தனி அதிகாரிகள் அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை. என்ன வருவாய், என்ன செலவு என்று முதலீடு போட்ட விவசாயிகள் அறிந்து கொள்ள முடியாத பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது.

மத்திய சிறைகள் என்ற ரீதியில் வேலூரில் இருக்கும் மத்திய சிறை சிறப்பு வாய்ந்த சிறையாக இருக்கிறது. அங்கு குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக் குறையை நிவர்த்தி செய்து மேலும் அபிவிருத்தி செய்து அழகுபடுத்துவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அங்கு செய்யக்கூடிய தொழில்கள் அவற்றிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை விற்பனை செய்யும் ரீதியில், வியாபாரம் செய்யும் ரீதியில் இருக்கின்றன. வெளி நாடுகளுக்கு அங்கு தயாரிக்கின்ற பொருள்களை ஏற்று மதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு வழி வகைகள் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் அங்கே செய்யக் கூடிய தொழில்களை வெளியே வந்தாலும் செய்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்ல வாய்ப்பாக பயிற்சிக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆயுள் தண்டனை அடைந்த கைதிகளின் தண்டனைக் காலத்தைக் குறைப்பதற்கு ஏற்கனவே இருந்த நிலைகளை எல்லாம் மாற்றியிருந்தாலும் மேலும் அதிலே முன்னேற்றம் வேண்டும். வேலை செய்த நாட்கள் குறைக்கப்படுகின்றன. இரத்த தானம் செய்பவர்களுக்குச் சில நாட்கள் குறைக்கப் படுகின்றன, இதிலே மேலும் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது தூக்கு தண்டனை அளிக்கக் கூடாது என்ற மறு மலர்ச்சி உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தண்டனை அடைந்தவர்கள் சித்திரவதைப் படுத்தப் படக் கூடாது என்பதை மனதில் வைத்து மனிதன் மனிதனாக சிறைகள் செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். ஐந்து வருஷங்கள் கழித்தால்தான் பரோலில் விடுவது என்ற நிலையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு அளித்து நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. இல. பலராமன்]

நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய பகுதியான போளூரில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டு ஏற்படுத்த வேண்டும். தனி நபர் கமிஷனும் அதற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இதுவரை அதை அமைப்பதற்கான எந்தவித முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை. போளூர் தாலுக்கா, பின் தங்கிய தாலுகா ; விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் தாலுக்கா ; ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கும் தாலுக்கா, பிரச்சினைகள் சாதாரணமாக அதிகமாக இருக்கின்றன. தற்போது திருவண்ணாமலை, ஆரணி, வேலூருக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் அங்கே ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டு ஏற்படுத்தினால் நலம். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு கோர்ட்டை உருவாக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும்.

நீதி நிர்வாகத்தில் இன்றைக்குத் தீர்ப்புகள் வழங்குவதில் காலதாமதமாகிறது என்று புள்ளி விவரங்களில் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கையைக் குறைக்க, இந்த நிலையைப் போக்க என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? பிரச்சினைகள் அதிகமாகிற நிலையில் ஏழை எளியவர்கள், சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய மக்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்வது சகஜமாக இருக்கும் நிலையில் தீர்ப்புகள் விரைவாகக் கிடைக்கச் செய்வது அரசின் கடமை. நீதித் துறையின் கடமை. 1977ல் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் 1,130 ; ஆண்டு இறுதியில் முடிவுறாமல் உள்ள வழக்குகள் 3,390 ஆக இருக்கிறது. இது ஒரு தீராத பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-20]

அதே போன்று 1977, 1978, 1979 ஆம் ஆண்டுகளிலே பார்த்தால் எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறதே தவிர குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களும் நீதித் துறையும் நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும். அது போல் சிவில் வழக்குகளும் ஆயிரக் கணக்கில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நீதித் துறை செம்மையாகவும் சீராகவும் செயல்பட்டால்தான் நாட்டிலே அமைதியும், ஒழுங்கும் ஏற்படும். அதன் மூலமாக நாட்டு மக்கள் பயன் அடைய முடியுமென்று தெரிவித்து இதை அரசு உடனே கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. வெ. அரங்கராசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை மான்யத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே கிராமப் புறங்களிலே கூட்டுறவு அங்காடிகள் திறக்கப்பட்டன. அந்த

[திரு. வெ. அரங்கராசன்]

[1980 ஜூலை 14]

அங்காடிகள் காலை 8 மணி முதல் மாலை 6 வரையில்தான் இயங்கி வருகின்றன. ஆனால் கிராமப்புற மக்கள் வேலையை முடித்துக் கொண்டு வயல் வெளியிலிருந்து இரவு 7 மணிக்குத் தான் திரும்புகிறார்கள். இந்த நிலையில் அந்த மக்கள் பயன் பெறத்தக்க வகையில் அந்த அங்காடிகளின் வேலை நேரத்தை காலை 7 மணியிலிருந்து 11 மணி வரையிலும், மாலையில் 4 மணியிலிருந்து இரவு 8 மணி வரையிலும் அவைகள் திறந்து இருக்குமாறு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1980-81 ஆம் ஆண்டு கிராம மக்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக குறுகியகால கடனும் மத்திய காலக் கடனும் மொத்தம் 132 கோடி ரூபாய் வழங்க இருப்பது பாராட்டுக்குரியது. ஒரு தாயின் நிலையிலிருந்து இந்த அரசு மக்களுக்குச் செய்து வருகின்ற சாரியங்கள் மெய்மறக்கச் செய்கிறது. நீண்ட காலக் கடனாக 17 கோடி ரூபாய் வழங்க இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நாட்டு மக்கள் மேல் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறது.

அடுத்து, அழகும் பொருட்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் 4 குளிர் சாதன கிடங்குகள் கட்டப்படுவது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது.

திருச்சி மாவட்டத்திலே இருதயப்புரத்தில் சிறப்பு சிற்றங்காடி திறக்க இருப்பதற்காக நான் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே எனது பாராட்டையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த முறை கூட்டுறவு அமைப்புகளில் காலம் கடந்து ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆலோசனைக் குழு என்று பெயர்தானே தவிர குழு போடப்பட்ட 6 மாத காலத்திலே எந்த ஒரு நிறுவனத்திலேயும் ஆலோசனைக் கூட்டம் கூட்டப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் இந்தக் குழுக்களை அதிகாரம் அதிகமாக உள்ள குழுக்களாக நியமித்து கூட்டுறவு நிறுவனங்களிலே உள்ள தனி அதிகாரிகளை எடுத்துவிட்டு தலைவர், இயக்குநர் ஆகியவர்களை அரசு நியமித்தால் மக்களுடன் தொடர்புடையவர்கள் பொறுப்புக்கு வருவதால் ஏராளமான நன்மைகளைச் செய்ய முடியும். அந்த நிறுவனங்களும் எந்த நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டனவோ அந்த நோக்கம் ஈடேறும் வகையிலே நடைபெறும் என்பதை நான் வேண்டுகோளாக விடுக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. வெ. அரங்கராசன்]

இப்போது கூட்டுறவு நிறுவனங்களிலே கடன் வழங்குவதற்காக 3 டயர் சிஸ்டம் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அதை மாற்றிவிட்டு 2 டயர் சிஸ்டமாகக் கொண்டு வந்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். 3 டயர் சிஸ்டத்திலே ரிசர்வ் பாங்க் மாநில வங்கிக்கு கொடுத்து அவர்கள் 2 சதவிகித வட்டியை உயர்த்தி மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பிறகு அந்த மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கிகள் 2½ சதவிகித வட்டியை உயர்த்தி கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் வட்டி விகிதம் அதிகமாகிக்கொண்டு போகிறது. இந்த முறையை மாற்றினால் ரிசர்வ் பாங்க் மாநில வங்கிக்கு கொடுத்து பிறகு அவைகள் நேரடியாக இதன் கிளைகளாக மத்திய வங்கியிலிருந்து கிராம கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு 2 சதவீதம் வட்டி குறையும். அதைத் தான் விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கோரி வருகிறார்கள். அந்த முறையிலே 2 டயர் சிஸ்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பயிர்ப் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலே ஒருவருடைய நிலத்தை மட்டும் பார்த்து விட்டு ஸ்டேட்டிஸ்டிக்கல் டிபார்ட்மென்ட் பயிர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே இருக்கின்றன என்று அறிக்கையைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அது சரியல்ல, அப்படிக் கொடுத்து விடுவதால் அந்தத் திட்டம் மக்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை. ஆகவே இன்ஷூரன்ஸ் செய்த எல்லோருடைய நிலத்தையும் பார்வையிட்டு அறிக்கை கொடுத்தால்தான் அதன் மூலம் அவர்களுக்குப் பயன் கிடைக்கும். ஆகவே அந்த வகையிலே அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலைவாழ் பழங்குடி மக்கள் கடன்கள் முழுவதையும் அரசு தள்ளுபடிசெய்ய வேண்டும். ரிசர்வ் வங்கி நலிந்த பிரிவினருக்காக கடன் 20 சதவீதம் வழங்கியது. தமிழக விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 49 சதவீதம் வழங்கியுள்ளது. பழங்குடி மக்களுக்கு கடன் மானியம் 50 சதவீதம் கொடுக்கப்படுவதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு கட்டுப்பாட்டுத் துணிகள், சிமின்ட், மண்ணெண்ணெய் ஆகியவற்றை மக்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் விநியோகம் செய்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள லைசென்ஸ்களையும் ரத்து செய்து பூரணமாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அவற்றை விநியோகம் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. அரங்கராசன்]

[1980 ஜூலை 14]

தற்சமயம் மாநிலப் பதிவாளருக்கு, 119-ஏ-ன்படி முழு அதி காரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் எதை வேண்டுமானா லும் செய்யக் கூடிய அளவிற்குச் சர்வ சுதந்திரமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரங்களில் சில அதி காரங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட் டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமத்திற்கு ஒரு அங்காடி என்ற முறையில் திறக்கப்பட்டு வரும் அங்காடிகளில் உள்ள விற்பனையாளர்களுக்கு ஊதியம் மாதம் 100 ரூபாய் தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்தத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத் தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கப் பணியாளர்களுக்குச் சம்பளப் பணம் மாதாமாதம் கொடுக்கக்கூட கடன் வசூலாகாத நிலைமை இருக்கி றது. அந்த ஊழியர்கள் மாதாமாதம் சம்பளம் பெற மானியம் கொடுக்கின்ற திட்டம் ஏதாவது பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்று கேட்டு, அவ்வாறு திட்டம் இருந்தால் அதை விரைவில் நடை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, இங்கே பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்காக நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது முதன்முதலாக இந்த மாமன்றத்திலே பேசுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்த கூட்டுறவு, நீதி நிர்வாகம், சிறைச் சாலைகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிகொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இன்றைக்குப் பல்வேறு அமைப்புகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. எனக்கு முன் பேசிய சில உறுப்பி னர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு 100 ரூபாயும், தாலுக்கா மட்டத்திலேயும், மாவட்ட மட்டத்திலேயும் உள்ள அங்காடி களில் 150 ரூபாயும், 200 ரூபாய் என்ற முறையிலேயும், நகர்ப் புறங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு 300 ரூபாய் சம்பளம் என்ற முறையில் இருக்கின்றன. இவர்கள் அனைவரும் எஸ்.எஸ். எஸ். சி. படித்துவிட்டு, கூட்டுறவுச் துறையிலே பயிற்சி பெற்ற வர்கள்தான். ஆனால் இவர்களின் சம்பளத்திலே மட்டும் வித்தி யாசம் இருக்கிறது. இதை முறைப்படுத்தி, சீர்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

அதுமட்டுமல்லாமல், கிராமப்புறங்களில் உள்ள கடன் நாயைச் சங்கங்களிலே பணியாற்றுபவர்களுக்குப் பல மாதங்களாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே கடன்களை வசூலிக்க முடியாத நிலையிலே அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு 6 மாதம், 9 மாதம் என்ற அளவிற்குப் பல மாவட்டங்களில் சம்பளம் பாக்கியிருக்கிறது. ஆகவே, அத்தகைய முறையில் இருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு அரசு கூட்டுறவுத் துறையில், வங்கியின் மூலமாக மானியம் கொடுத்து அவர்களுக்கு முறையாகச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் பல ஆண்டுகளாக பல ஸ்தாபனங்களில் தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை உள்ளது. நான் அறிந்தவரையில், அரசு இன்றைக்கு அதற்காக சிறப்பான முறையில் சட்டம் கொண்டு வர இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுவரையில் காலம் தாழ்த்தாமல், உடனடியாக எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்திவிட்டு, அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் சட்ட மாறுதலைச் செய்து, உகந்த முறையில் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற கூட்டுறவு முறையில் சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே, உடனடியாக அதைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் உள்ள விக்ரிமசிங்கபுரத்தில் இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கோரம் இல்லை என்று சூப்பர்சீட் செய்திருந்தார்கள். அங்கே தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று பலமுறை கேட்டும், தேர்தல் நடைபெறாமல், அது சரிவர இயங்காமல் இருக்கிறது என்பதை நான் உதாரணத்திற்காக இங்கே சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழகத்தில் பலயிடங்களில் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடன் நிவாரணம் செய்திருக்கிறோம். அத்தகையவர்களுக்கு மீண்டும் கடன் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்ட விவசாயிகளுக்குப் பயிர் செய்ய கடன் கொடுக்கும் நேரத்தில், இன்றைக்கு நாட்டில் விவசாய உற்பத்திக்கு அதிகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத விலை இருப்பதால், அத்தகைய சிறு விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுக்கும் பணத்திற்குத் தர வேண்டிய வட்டியை, அரசாங்கமே மானியமாகக்

[திரு. கே. ஆர் சுந்தரம்]

[1980 ஜூலை 14]

கொடுத்து, அவர்களுக்கு வட்டியில்லாமல் இருப்பதற்கான சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் சிறு விவசாயிகள் தங்கள் தொழிலைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். இந்த முறையில் மேற்கு வங்காளத்தில் செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதை ஆலோசித்து, அத்தகைய முறையில் கிராமங்களிலுள்ள சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடனுக்கான வட்டியை மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று சட்டத்திலே எடுத்துக்கொண்டால், பீடிக் தொழில், கைத்தறி நெசவுத் தொழில், மோட்டார் தொழில் போன்ற தொழிலாளர்களுக்குப் பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருந்தாலும், அதைச் சரியாக அமல்படுத்தாததால் அந்தப் பலன் அவர்களுக்குக் கிட்டவில்லை. எனவே, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் புதிய வாழ்வு அளிக்கின்ற வகையில் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோர்ட்டுகளைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், பல கேஸ்கள் தேங்கியிருப்பதாக எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, இன்றைக்குச் சாதாரண அடிமட்டத்திலே உள்ள மக்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு உரிமையில்லாமல் இருப்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-30.]

சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கோ, மற்ற நீதி மன்றங்களுக்கோ வழக்குகளைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்றால், கோர்ட்டு கட்டணங்களும், மற்றுமுள்ள கட்டணங்களும் உயர்வாக இருக்கின்றன. சாதாரண, தொழிலாளி, ரூ. 300, ரூ. 1,000 செலவழித்து, நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, சாதாரண தொழிலாளி நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று வழக்கு நடத்தும் முறையில் நீதிமன்றக் கட்டணங்களைக் குறைக்க அரசு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்றைக்குப் பல்வேறு கோர்ட்டுகளிலே ஆயிரக் கணக்கான கேஸ்கள் தேங்கிக் கிடக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. கிராமப் புறத்திலேயிருந்தும், நகரப் புறத்திலேயிருந்தும் சாதாரண மக்கள் தாவாக்களுக்காகவே இன்றைக்குக் கோர்ட்டுகளுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக, மது விலக்கு வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டோமானால் இரண்டாந்

1980 ஜூலை 14] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

தர மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டுகளிலிருந்த வழக்குகளை முதல் தர மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டுகளுக்கு மாற்றி விட்டதனால், ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் தேங்கியிருக்கின்றன.

குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, வேலூரில் உள்ள முதல் தர மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டில், அந்த வழக்குகளைக் கேட்டு வாய்தா போடுகிற வேலையைத்தான் அவர்கள் செய்ய முடிகிறதே தவிர, கேஸ்களை நடத்த முடியாத நிலைமையிருக்கிறது. எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு தகவலின்படி சேலம் மாவட்டத்தில் சங்ககிரி, திருச்செங்கோடு ஆகிய பகுதிகளிலே, புதிய கோர்ட்டுகள் அமைப்பதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே அரசு முயற்சிகள் எடுத்திருந்தும், 10 ஆண்டுகளாக அந்தக் கோர்ட்டுகள் அமைக்கப்படாமலிருக்கின்றன. அதை இந்த அரசு கவனித்து, அங்கு கோர்ட்டுகளை அமைத்து, அந்தப் பகுதி மக்கள் பயன்படுகிற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வழக்குகளை விரைவாக முடிப்பதற்கும் மக்களுக்கும் நீதி எளிதில் கிடைப்பதற்கும் வகைசெய்ய, தென் மாவட்டங்களில் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, வழக்குகளை விரைவில் பைசல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, சிறைச் சாலைகளைப் பற்றி. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கடந்த 40, 50 ஆண்டுகாலமாக ஆங்கிலேயர் ஏற்படுத்திய முறையில் எவ்வித மாற்றமும், சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் இல்லாமலிருக்கிறது. என் தொகுதியிலே ஓட்டு கேட்கச் செல்லும்போது, குடிக் கத் தண்ணீர் இல்லை, குடியிருக்க வீட்டு வசதி இல்லை, விளக்கு வசதி இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அங்கிருந்து சிறைக்கு வந்தால், அதே நிலைதான் சிறைக்குள்ளும் இருக்கிறது; தண்ணீர் வசதி இல்லை, குளிக்க வசதி இல்லை, விளக்கு வசதி இல்லை, கழிப்பிட வசதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே, சிறைக்குள்ளே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அடிமைப்படுத்திய, கொடுமை செய்த நிலை இன்றைக்கும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறையிலேயிருக்கிற ஆயுள் தண்டனை கைதிகள், 14 ஆண்டுகள் தண்டனையைப் பூர்த்தி செய்த பிறகுதான் விடுதலை செய்யப்படுகிற நிலைமையிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். இதை

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1980 ஜூலை 14]

மாற்றக் கூடாது என்று மத்திய அரசு தலையிட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். மத்திய அரசு என்ன சொல்லியிருந்தாலும், 14 ஆண்டுகள் என்றிருப்பதை, 10 ஆண்டுகள் பூர்த்தி செய்தாலே விடுதலை செய்யலாம் என்ற முறையில் குறைக்க வேண்டும். அதற்கென, ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருப்பதாக அறிகிறேன். அதன்மூலம், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த காலங்களிலே, பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள் விழாவுக்காக, முதறிஞர் ராஜாஜி பிறந்த நாள் விழாவுக்காக, சிறையிலிருக்கும் கைதிகளுக்கு வீவ் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது, தண்டனையும் குறைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது புதிய அரசு பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த நேரத்தில், ஆயுள் தண்டனை அடைந்து 10 ஆண்டுகள் தண்டனைக் காலத்தைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிற கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அண்டை மாநிலமான கேரளாவிலே, 8 ஆண்டுகள் தண்டனை அனுபவித்த அனைவரையும் விடுதலை செய்ய உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல், இங்கும், இந்தப் புதிய அரசு பதவி ஏற்றதன் சமீக்கனாக, இங்கும் தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்து, அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறையிலே கொடுக்கப்படுகிற உணவு மிக மோசமான உணவு என்று எனக்குத் தெரியும். வேலூர் சிறையிலே என் உறவினரைப் பார்க்க, நான் போயிருந்தபோது, அங்கு அளிக்கப்படுகிற உணவிலே கல்லும் மண்ணும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 1976லே நானே, சிறையிலே சிறிது காலம் இருந்தேன். அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட உணவு, காலையிலே சோள கஞ்சி, சோள உப்புமா, சோள இட்லி, அதைச் சாப்பிடவே முடியாது. அதை இன்றைக்கு மாற்றி, தமிழகத்திலே அரிசி போதுமான அளவு இருக்கிற காரணத்தாலே, காலையிலே அரிசி கஞ்சியும், பகலிலே அரிசி சாப்பாடும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளை ரெவியூ செய்ய, மேலதிகாரிகள் சிறைச் சாலையைப் பார்வையிட வருவார்கள். அப்பொழுது, அவர்களிடத்திலே ஏதாவது குறையைக் கைதிகள் சொல்லிவிட்டால், அதிகாரிகள் போன பிறகு, அந்தக் கைதிகளைப் படுத்திகிற கொடுமை சொல்லி முடியாது. நாங்களே கூட, மிசா கைதிகளாக இருந்த காலத்திலே பயந்து இருக்க வேண்டிய நிலையிருந்தது. குற்றம் செய்து தண்டனை அடைந்த கைதிகளைப் போல், அரசியல் கைதிகளான எங்களை நடத்துகிற நிலைமை முறை இருக்கிறது.

1980 ஜூலை 14] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

அரசியல் காரணங்களுக்காக சிறைக்குச் செல்லுகிறவர்கள் பல்வேறு குற்றங்களுக்காக சிறைக்குச் செல்பவர்களுடன் சேர்த்து வைக்கப்படுகிற கொடுமை இருக்கிறது. எனவே அரசியல் கைதிகள் அரசியல் கைதிகளாக நடத்தப்படவேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் இரவு நேரங்களில் சென்றால், அவர்களை சந்தேகக் கேஸ் என்று பிடித்துப் போகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வழக்குகள் இன்றைக்கு நிறைய கோர்ட்டுகளில் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கோரிக்கைகளைக் கேட்கிற இதே நேரத்தில், திருச்சி சிறைச்சாலையைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே விவாதிக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதன்படி திருச்சியிலே உள்ள கைதிகள் லோர் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வந்த அந்தக் கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். சாதாரணக் கைதிகளுடன் சேர்த்து இவர்களையும் கொடுமைப்படுத்துகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே சிறையில் இருக்கிற அரசியல் கைதிகளைப் பாரபட்சம் இல்லாமல் நடத்த வேண்டும் என்றும், நக்ஸ்லைட் கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்றும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே சிறையில் இருந்த கைதிகளுக்கு மருத்துவ விடுப்பு அவசரகால விடுமுறை என்று 15 நாட்கள் இருந்தன. அதை இப்போது 7 நாட்களாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்கனவே இருந்ததுதைப் போல 15 நாட்களாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 2, 3 வருடங்கள் சிறிய தண்டனைப் பெற்றவர்களுக்கு பரோல் விடுமுறை என்று ஒன்று உண்டு. அப்படி பரோலில் வருவதற்கு வெளியே உள்ள எ போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் ஆலோசனைக் கேட்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. போலிசாரின் ஆலோசனை எப்படி இருக்கும் என்ற முறை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே அந்த போலிஸ் சிபாரிசு இல்லாமல் பரோலில் விடுதலை செய்ய டவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று சிறைச்சாலைகளிலே இட வசதி என்று எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள சப்ஜெயிபிலும், வேலூர் சப்ஜெயிலிலும் இட வசதி மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது இப்போது வேலூர் சிசைக்குள்ளே இருக்கின்ற சப்ஜெயிலில் சாரணைக் கைதிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரண குற்றம் புரிந்தவர்களோடு சேர்த்து விசாரணைக் கைதிகளையும்

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1980 ஜூலை 14]

வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு தகரக் கொட்டகைதான் இருக்கிறது. எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. குடிநீர் வசதியோ, குளிக்கும் வசதியோ கிடையாது. இங்கு மட்டுமல்ல. பல்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள சப் ஜெயில்களில் இட வசதி இல்லை. குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இட வசதி இல்லை. குழித்துறை, நாகர்கோவில், போன்ற இடங்களில் வசதியான சிறைகள் கட்டுவதற்கு சிறைகளில் போதிய இடங்கள் இருக்கிறது. அதைப் பெருக்க வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறை வார்டர்கள். அவர்கள் மிகவும் நலிந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். காவல் துறையில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம்? அவர்களுக்கு இதே அளவுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை நினைக்கும்போது எனக்கு ஒரு பாட்டு நினைவுக்கு வருகிறது. “எட்டடிக்குச்சுக்குள்ளே எத்தனை நாளிருப்பேன் முருகா, ஒரு மச்சவீடாயினும் கட்டித் தர வேண்டும் முருகா”, என்று யாரோ பாடினார்கள். அதைப் போல அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு மின் விளக்கு வசதி கிடையாது. குடிநீர் வசதி கிடையாது, அவர்களுக்குச் சரியான சம்பளமும் கிடையாது. ஆனால் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களும் சிறையிலேயே வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்களும் 8 மணி நேரம் வேலை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அளவையிலே பேச வாய்ப்பளித்த மைக்காக மீண்டும் நன்றியைக் கூறி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. பி. எம். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த பெரணமல்லூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், என் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் என் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பெரணமல்லூர் தொகுதி மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே பெரணமல்லூர் கூட்டுறவு வங்கி மூலம் சிறு விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடன் வழங்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரணமல்லூர் ஒன்றிய கூட்டுறவு நிலவள வங்கியில் சிறு விவசாயிகளுக்குள்ள வறுமை நீங்கிட மாடுகள் வாங்கவும், உழவு மாடுகள் வாங்கவும் நீண்ட காலக் கடன்கள் மானியத் தொகையுடன் கொடுக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரணமல்லூர் ஒன்றியத்தில் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கம்

1980 ஜூலை 14] [திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்]

ஏற்படுத்தி ஏழைகள் வறுமை நீங்கிட இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேற்படி கூட்டுறவு வங்கியில் நெசவாளர்களுக்கும் வறுமை நீங்கிட கடன் உதவி அளித்து அதன் மூலம் நெசவாளர்கள் நல்ல முறையில் வாழ வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 'நீதி-நிர்வாகம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை முதலில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், எல்லாவற்றிலும் தமிழ் என்று முழங்கிக் கொண்டு இருக்கிற இந்தக் காலத்திலே கூட, பல்வேறு நீதி மன்றங்களில் இன்றைக்கும் ஆங்கிலத்திலேயே தீர்ப்புகள் வழங்குவது என்ற நிலை இருந்து வருகிறது. தமிழக அரசு கொள்கை அளவில் தமிழிலேயே தீர்ப்புகள் வழங்கவேண்டும் என்று ஏற்றுக் கொண்டு இருந்தாலும், இன்றைக்கு இந்த மாதிரி நிலை இருப்பதை மாற்றவேண்டும். அதை மாற்றி உடனடியாக தமிழிலேயே தீர்ப்புகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதி சம்பந்தப்பட்டவரை, நீதி என்பது இன்றையதினம் சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு மிகப்பெரும் கடினமான பொருளாக இருக்கிறது. அப்படி கடினமாக இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே, அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற அர்த்தத்தில் நான் கூறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் நீதிமன்றங்களில் அலைக்கழிக்கப்படுகிறார்கள். எந்த வழக்காடு மன்றங்களுக்குச் சென்றாலும், அங்கே தீர்ப்புகளைப் பெறுவதற்குத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த வழக்குகள் உடனடியாக பைசல் செய்யப்படுவது இல்லை. அதே மாதிரி தொழில் நீதி மன்றங்களாக இருந்தாலும், சாதாரண தொழிலாளி நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றால், அந்த தாவா தீர்வதற்கு பல ஆண்டுகள் ஆகிறது. அது மட்டுமல்ல, தீர்ப்புப் பெறுவதற்கும் அலையாக அலைய வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் போக்கக்கூடிய முறையில் துரிதமாக வழக்குகள் பைசல் ஆவதற்கு அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதி மக்களுக்கு அருகாமையில் கொண்டு செல்லும் வகையில், அதிகமான வழக்காடு மன்றங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சியில் ஒரு தொழில் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்த நேரத்தில் நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். குளித்தலை நகரம்—மண்பாறை, முசிறி, துறையூர் தாலுக்காக்களுக்கு மையமாக இருக்க

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1980 ஜூலை 14]

கிறது. ஆகவே, குளித்தலை நகரத்தில் ஒரு சப்-கோர்ட் அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் சமர்ப்பிக்கின்றேன். தொழில் கோர்ட்டுகள் துரிதமாகச் செயல்படும் முறையில் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிறை நிர்வாகம் சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சிறையில் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 1914-ல் இந்திய சிறைச்சாலைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. 1950-ல் சிறைச்சாலை சீர்திருத்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கூட, அதைப் பற்றிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றி ஆலோசனைகளைப் பெறுவதற்காக நம்முடைய இந்திய சர்க்கார் நாடியது என்ற முறையில் ஒரு திபுணர்—ரெக்கலிஸ் என்பவர்—ஒரு விசாரணை நடத்தி இருக்கிறார். கடைசியாக நம்முடைய மாநிலத்தில் தமிழ் நாடு சிறை சீர்திருத்தக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு அதுவும் தன்னுடைய சிபார்சை கொடுத்து இருக்கிறது. அந்தக் குழுக்களின் சிபார்சுகள் அனைத்தும் இன்னும் அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவற்றை முறையாக அமல் படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து, சிறையில் வாழும் கைதியும் மனிதன் தான் என்ற அடிப்படையில் அந்தக் குழுக்களின் பரிந்துரைகள் இருப்பதால் அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைதிகளைச் சீர்படுத்தி அவர்களை மனிதர்களாக்கி, மறு வாழ்வு அளித்து, அவர்கள் சமூகத்தில் மீண்டும் கலந்து வாழ்க்கை நடத்துகின்ற முறையில் சீர்படுத்துவதே முக்கியமான நோக்கமாகும். சாதாரண மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய மரியாதை அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டிய உரிமை படைத்தவர்கள் அவர்கள். இந்தக் கொள்கையை அமைத்து, எந்த அளவுக்கு சிறை நிர்வாகம் அமல் நடத்துகிறது என்று சொல்வது பரிசீலனைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. சிறை அதிகாரிகள் கைதிகளை சித்தரவதை செய்கிறார்கள்; அடிக்கிறார்கள்; கொடுமைப் படுத்துகிறார்கள். சாதாரண உரிமையைக் கேட்டால் கூட கொடுப்பதில்லை. குளிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை; குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்டால் கூட அவர்களை அடிக்கிறார்கள்; கேட்பதைக் கொடுப்பதில்லை. கேட்டாலே அடிக்கின்றார்கள். கஞ்சியிலே தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் கூட, அவர்கள் மிருகத்தனமாக அடிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு கைதி மற்றொரு கைதியோடு பேசினால் கூட கடுமையான குற்றம் என நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதே முறையில் திருச்சி சிறையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. இரா. கருப்பையா]

1979 ஆம் ஆண்டு திருச்சி சிறையிலே நடந்த சம்பவத்தால் இலட்சமணன் என்ற கைதி தாக்கப்பட்டு, இரண்டு கால்களிலும் முறிவு ஏற்பட்டு, இன்றைக்கும் நடக்க முடியாமல் இருக்கிறார். அவரை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக அவருடைய சகோதரர் ஆறுமுகம் — அவரும் அதே சிறையில் தான் இருக்கிறார், பி.எஸ்.ஸி. படித்தவர் — வண்டியில் வைத்து தள்ளிக்கொண்டு வரும்போது பக்கத்தில் உள்ள 'செல்' லில் இருக்கிற ஒருவரிடம் பேசினார் என்பதற்காக கடுமையாக தாக்கப்பட்டு, 3 மாதத்திற்கு மேலாகியும் அவரைத் தனியாக, தனிமைச் சிறையிலே கண்டெம் செல்லிலே அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், சிறைக் கொடுமைகள் போக்கப்பட வேண்டும். கடந்தகால வரலாற்றைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை; அது எல்லோரும் அறிந்தது. இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் மேலும் தொடரக் கூடாது என்பதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சிறைப் பணியாளர்களை இரு பிரிவாகப் பிரித்து, அவர்கள் செயல்படும்படி செய்ய வேண்டும். காவல் காக்கும் ஜெயில் வார்டன் என்று சொல்லும்போது அவர் காவல் பணியைச் செய்யக் கூடியவர். கைதிகளைச் சீர்திருத்தும் பணியை அவர் செய்ய முடியாது. காவல் செய்வதற்குத் தனியாகப் பணியாளர்களும், சீர்திருத்த நடைமுறைகளை மேற்கொள்வதற்குத் தனியாகப் பணியாளர்களும் என்று இரு பிரிவாக வைத்திருந்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

இந்த சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தத்திற்காக பல்வேறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற சிபாரிசுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதிலே நன்னடத்தைப் பிரிவு பற்றிய சிபாரிசு ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் 'ப்ரபேஷன் ஆபீசர்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் கைதிகளை சீர்திருத்தும் பணியில் இருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு பணி சிறைகள் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்களிடம் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு சிறைகள் சீர்திருத்தக் குழு, சி.எஸ். நரசிம்மன் தலைமையில் அமைந்து இருக்கக்கூடிய குழு கூட இந்த நன்னடத்தைப் பிரிவு அதிகாரிகளை தனிப் பிரிவாக அமைக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு கொடுத்திருந்தாலும் இன்றுவரையில் அதை அமுல்செய்யவில்லை.

சிறையில் வார்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆயுள் கைதிகள். அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன், அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய காலம் முழுக்க இந்த வேலையைத்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு பொழுதுபோக்கு, மற்ற வேலைகள் சம்பந்தமாக

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1980 ஜூலை 14]

விசேஷ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்களுடைய மனோபாவங்களில் மாற்றம் காணமுடியும் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பல ஆண்டுகளாக சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கைதிகளுக்கு, அவர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறையில் இருந்தால், அவர்களுடைய விடுதலையைப் பரிசீலிக்க ஏற்கெனவே 'போர்டு' வைத்திருந்தார்கள்; இப்போது இல்லை. சமீபத்தில் அதைச் செயல்படுத்தாமல் விட்டிருக்கிறார்கள்; அதை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நக்சலைட் என்ற பெயரால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட்டுகள், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்டுகள், மற்ற அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் சிறைக்கு செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நக்சலைட் என்றால் அவர்கள் தனியாகம் என்று கருதி, அவர்களுக்கு மிகுந்த தொல்லைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு இப்போது அளிக்கப்படுகின்ற 'டீர்ட் மென்ட்' முறையை மாற்ற வேண்டும். நக்சலைட் என்ற பெயரால் அவர்கள் பல்லாண்டுகளாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சமூகத்தில் இருக்கிற மாற்றங்களைப் புரிந்துகொண்டு, அவர்களும் இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கை நடத்த வகை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, பல்லாண்டுகளாக இருக்கிற நக்சலைட் கைதிகளை விடுதலை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

அடுத்து கூட்டுறவு சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களும், கூட்டுறவு அமைப்புக்களும் பல ஆண்டுகளாகத் தனி அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பிலே நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உடனடியாக கூட்டுறவு அமைப்புக்களுக்கான தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டு ஜனநாயக முறையிலே அது செயல்படக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனி அதிகாரிகள் இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்புக்களை நடத்துகின்ற முறையே அலாதிமானது. அவர்களுக்கு மக்களைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. அங்குள்ள ஊழியர்களைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. அந்த அமைப்புக்கள் லாபத்தில் நடைபெற வேண்டுமே என்ற கவலையும் இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அவர்களைப் பொறுத்தவரை மாதாமாதம் சம்பளம் வந்துவிடுகிறது. நான் பல அதிகாரிகளிடத்திலே நன்றாகப் பழகியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய மனோபாவத்தை அறிந்திருக்கிறேன். அவர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் எனக்கு

1980 ஜூலை 14] [திரு. இரா. கருப்பையா]

ஒவ்வொரு மாதமும் சம்பளம் கிடைத்துவிடுகின்றது, இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பு லாபத்திலே இயங்கினால் என்ன, இயங்காவிட்டால் என்ன என்று சொல்லுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. கூட்டுறவு சொசைட்டியிலே தேவைப்படுகின்ற சாமான்கள் இருந்தால் என்ன, இல்லாவிட்டால் எனக்கென்ன என்று கருதுகின்ற நிலையில் தனி அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே பல இடங்களில் இவர்களுடைய திறமையின்மை காரணமாக கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் பல சீரழியக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிலையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவையிலே சிந்தாமணி சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கின்றது. இது தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுமையிலும் பெயர் பெற்ற ஒரு சூப்பர் மார்க்கெட்டாக இயங்கி வந்தது. இலட்சக் கணக்கான ரூபாயை ஒவ்வொரு ஆண்டும் லாபமாக ஈட்டித் தந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அதன் நிலைமை என்ன? அது தொடர்ந்து பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டத்திலே இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றது. அதற்கான காரணம் என்ன? அதை நிர்வகிக்கக் கூடியது யார், இதைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

மேலும் தனி அதிகாரிகள் எதேச்சாதிகாரமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். எதேச்சாதிகாரமாக ஊழியர்களை அவர்கள் நடத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த மாதிரியான நிலைமையை மாற்ற தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் கடன் வழங்கக்கூடிய அமைப்புகள் பல இருக்கின்றன. அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கின்ற கடனுக்கு வட்டி என்னவென்றால் 12 சதவீதம். சிறிய விவசாயிகளுக்கு 10½ சதவீதத்திற்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் மாநில வங்கியிலே இருந்து பெறப்படுகின்றது. ஆறு சதவீதம் வட்டி தரப்படுகின்றது. மாநில வங்கியிலிருந்து மத்திய வங்கியிலே பெறுகின்ற போதும் வட்டி தரப்படுகின்றது. மத்திய வங்கி கிராம சங்கங்களுக்கு அளிக்கின்றது. இப்படி மாறி மாறி வட்டி கொடுத்து கொடுத்து கடைசியில் வருகின்றபோது கடன் வாங்குகின்றவனுக்கு 6 சதவீதம் வட்டி அதிகப்படுத்தி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகபட்சமான நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர்களுடைய கடன் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் நாம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1980 ஜூலை 14]

இவ்வாறு மேலும் மேலும் வட்டி அதிகமாக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்போது வட்டி வீதம் அதிகமாகி வருகின்றது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக கடன் கொடுக்கின்ற வகையில் ஒரே அமைப்பின்கீழ் இந்த நிறுவனங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒரே வட்டி வீதத்தில் அதிகபட்சம் பயன் அளிக்கக் கூடிய வகையில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு அமைப்புக்களிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 2 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நலன் பற்றி எதுவுமே இந்த அறிக்கையிலே கூறப்படாதது வருந்தத்தக்கது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வேலை உத்தரவாதமும் கிடையாது. அவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. சில இடங்களிலே 60 ரூபாய் கூட கொடுக்கின்றார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் 30 ரூபாய் கூட கொடுக்கின்ற நிலைமையும், சம்பளமே இல்லாது வேலை வாங்கும் நிலைமையும் இருக்கின்றது. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். அந்த ஊழியர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் வேலை உத்தரவாதம், சம்பள உயர்வு அளிக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் இவர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் இவர்கள் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான திட்டங்களையும், உத்தரவுகளையும் தான் நிறைவேற்றக்கூடிய பணியைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கென சர்வீஸ் கண்டிஷன் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும். பைலாக்கள் பல சொசைட்டிகளில் இல்லை. பாமணி உரத் தொழிற்சாலையில் இருக்கக்கூடிய புரோடக்ஷன் மேனேஜர், ஜெனரல் மானேஜர் போன்றவர்களால் உற்பத்தியே கெட்டு விட்டது, எதேச்சாதிகாரமான முறையில் நடக்கிறார்கள். திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் இன்று காலையிலே கூடச் சொன்னார்கள் அங்குள்ள நிலைமைகள் பற்றி. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருப்பதன் காரணமாக திடீரென்று அங்கு வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இன்றைய தினம் வேலை நிறுத்தங்கள் பல வெடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவினாசியிலே 25,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பிலே முசுக் கொட்டைப் பயிரிடப்படுகிறது. அந்த இடத்திலே பட்டுப் புழு வளர்க்கும் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. இரா. கருப்பையா]

உதாரணமாக கடலோரப் பகுதி மீனவர்களுக்காக, 1978 ஆம் ஆண்டில், அவர்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டபோது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மீன் பிடிக்கும் வலைகள் கொடுப்பதற்காக வலை வாங்கப்பட்டது. இன்றைய தினம் வரையில் அவர்களுக்கு அந்த வலைகள் கொடுக்கப் பெறவில்லை. குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் திருப்பாலக்குடி என்ற கிராமத்திலே உள்ள மீனவர்களுக்கு, இம்மாதிரி வாங்கப்பட்ட வலைகள் விநியோகிக்கப்பெறவில்லை.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் மாநில ரீதியாக ஒரே அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்பெற வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதாவது மாநிலக் கூட்டுறவு கொள் முதல் சங்கமாக இருந்தாலும், மாவட்டக் கூட்டுறவு விநியோக சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, கன்ஸ்யூமர் கோவாப் ரேடிவ் சொசைட்டியாக இருந்தாலும் சரி, பிரைமரி மார்க் கெட்டிங் சொசைட்டியாக இருந்தாலும் சரி எல்லாம் ஒன்றாக ஒரே அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால்தான் ஒவ்வொரு இடத்திலும், 4 சதவீதம், 3 சதவீதம் என்று லாபம் வைத்து போடும்போது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விற்கப்படும் பொருட்களின் விலைகள் மொத்தத்தில் ஏறியதாக ஆகிவிடுகிறது. வெளியில் விற்பதை விட சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பொருட்களின் விலைகள் அதிகமாக இருப்பதற்கு இதுதான் காரணம். ஆகவே, இந்த அமைப்புகளை ஒரே அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். அப்போதுதான் அவை மக்களுக்கு அதிகப் பயன் அளிக்கக் கூடிய முறையில் செயல்பட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும். அவர்கள் தான் இந்த கூட்டுறவுத் துறையின் அஸ்திவாரங்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் நிலையை உயர்த்தவேண்டும். அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய அனைத்து ஊழியர்களின் சம்பளம் ஒருபாதி என்றால், அரசாங்கத்திலிருந்து டெபுடேஷனில் அனுப்பப் பெறும் அதிகாரியின் சம்பளம் மறுபாதியாகி விடுகிறது. ஊழியர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறார்களோ, அவ்வளவு சம்பளம் அதிகாரி மட்டுமே வாங்குகிறார். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், கூட்டுறவுத் துறையில் பணிபுரியும் ஊழியர்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளம் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்பெறும் சம்பள விகிதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[1980 ஜூலை 14]

திரு. எம். சின்னராஜ் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி நீதி வழுவா நெறிமுறையின் அடிப்படையில் நடக்கிறது என்று நீதித் துறையைச் சேர்ந்த நீதிபதிகளும், வழக்கறிஞர்களும் மன்றத்திலே அங்கம் வகிக்கக்கூடிய வழக்கறிஞர்களும், மற்றும் உள்ளவர்களும், பொது மக்களும் போற்றுகின்ற வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நீதிபதிகள் சுதந்திரமாக செயல்படுவதற்கு இன்னும் கூட சிறப்பான திட்டங்களை நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். நீதிபதிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற வசதிகளை எல்லாம் அரசு அவர்களுக்கு செய்து தர வேண்டும். அவர்களுடைய வசதிகள் நிறைவு பெறாமல் இருக்கும் நிலையில் தான் அவர்கள் மற்றவர்களை நாட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு இட மாற்றம் ஏற்படுகிறபோது எல்லாம், வீட்டு வசதி அமைப்பிற்காக வழக்கறிஞர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அது பின்னால், அந்த வழக்கறிஞர்களின் பின்னால் இருக்கும் கட்சிக்காரர்களுக்கு உதவ வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே நீதிபதிகளுக்கு அவர்களுடைய அந்தஸ்திற்கேற்ப அவர்கள் எங்கே மாற்றப் பெற்றாலும், அவர்களுக்குத் தேவையான வீட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, அல்லது சொந்த வீடுகள் தேவைப்பட்டால் கட்டிக் கொடுக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். இது நீதித் துறையில் அரசு செயல்படுத்த வேண்டிய ஒரு சிறந்த திட்டம் என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

ஏற்கெனவே பல இடங்களில் வீட்டுவசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவை போதாது. ஆகவே, நீதித்துறைக்குச் செலவிடுவது என்று கணக்கிடாமல், இது அத்தியாவசியத் தேவை, நீதித்துறை செல்வனே செயல்பட இது அவசியமான தேவை என்பதை அரசு கருத்தில் கொண்டு இந்த வசதியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நடுவர் மன்றங்கள். இரண்டாவது நிலை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருப்பவர்களை முதல் நிலை மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக, பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்

1980 ஜூலை 14]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்ற திட்டம் நீண்டநாட்களாக அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, சுறுசுறுப்புக்கும் வேகத்திற்கும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ள ஒருவர் இன்று இத்துறைக்கு அமைச்சராக, சட்ட அமைச்சராக இருக்கிறார். அவர்கள் சட்டம் படித்தவர் வழக்கு மன்றத்தில் இருந்தவர், ஆகவே அவர்களது காலத்தில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த மன்றங்களில் இன்று வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் சுட்டிக்காட்டினார். அது உண்மைதான். அந்த நிலைக்குக் காரணம் செக்னட்கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்களால் நடத்தப்படுகிற வழக்குகளை நடத்த தகுதி இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, செக்னட்கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்களை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக பதவி உயர்வு செய்யப்பட்டால் தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகளை விரைவில் முடித்துவிட முடியும். ஆகவே அப்படி அவர்களை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக மாற்றுவதற்கு விரைவாகச் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு வழக்கறிஞர்களுக்கும் நல்ல வாய்ப்பினைப் பெற்றுத்தர முடியும்.

வழக்கு மன்றங்களில் எங்களைப் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் தேவைக்கு ஏற்ற முறையில் சம்பாதிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம், என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இளைஞர் சமுதாயத்தில் அவர்கள் ஒரு பிரிவினர் என்பதை உணர்ந்து அவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக வேண்டிய திட்டங்களை வகுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை. ஆகவே முதல் வகுப்பு நீதிமன்றங்களில் நியமிக்கப்படுகிற நீதிபதிகளை வழக்கறிஞர்கள் மன்றத்திலிருந்து வழக்குகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற வழக்கறிஞர் களிடையேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீதிமன்றங்களில் வாதாடும் ஹஸ்பென்டரி துறையில் இருப்பவர்களை, அங்கு வேலை பார்க்கக் கூடிய பி. எல். படித்தவர்கள் நீதிபதியாக வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களால் ஏற்படுத்தப்படுகிற சிரமங்களையெல்லாம் வழக்கு மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் அறிவார்கள். நான் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது பேரவையில் சம்பந்தப் படாதவர்களை இழிவுபடுத்துவதுபோலாகும். எனவே அதைப் பற்றி நான் மேலும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆக, இந்த முறையை அறவே நீக்கி இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு வராமல் தடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1980 ஜூலை 14]

வழக்கு மன்றங்களில் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்ஸ், அரசாங்க வழக்கறிஞர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். முன்பு அவர்கள் வழக்கறிஞர் மன்றத்திலிருந்து நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஸீனியராக இருப்பவர்கள், அனுபவம் பெற்றவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். எந்த அரசியல் கட்சி ஆட்சிக்கு வருகிறதோ அந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். அது தவறு என்று நான் கருதவில்லை. சிறந்த வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கும் ஒரு முறை இருந்தது. இதில் மத்திய அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு மாறுதல் காரணமாக அஸிஸ்டென்ட் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் அரசாங்க ஊழியர், அவர்கள் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் பதவி உயர்த்தப்படுகிற ஒரு நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. ஆகவே பழையபடி அரசாங்க அதிகாரிகளை பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்களாக நியமிக்காமல் வழக்கறிஞர் மன்றத்தில் உள்ள வழக்கறிஞர்களை பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்களாக நியமிக்கிற முறையை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அப்படிச் செய்வதால் வழக்கறிஞர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதோடு கூட, சிறந்த வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கவும், தேவைக்கேற்ப அவர்களை நீக்கவும் செய்யலாம். அரசாங்க ஊழியர்களாக இருந்தால் அவர்கள் அதிகமாக போலீஸ் வழக்கறிஞர்களாக இருப்பார்களே தவிர, நீதி மன்றத்தின் தேவைக்குரிய வழக்கறிஞராக இருக்கமாட்டார்கள். இது நடைமுறையிலிருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் அரசு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதிபதிகளுக்கு வாகன வசதி இல்லை. இன்றைக்கு பல நடுவர் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற நீதிபதிகள் சைக்கிளில் அல்லது நடந்து நீதிமன்றத்திற்கு வரக்கூடிய ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நீதிபதிகளுக்கு குடியிருப்பு வசதி ஏற்படுத்தித் தருவதோடு கூட, குறைந்த பட்சம் ஐந்து அல்லது பத்து பேர்கள் வருகிற அளவிற்கு ஒரு வாகனம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைச் செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமை.

அடுத்து கோவை மாவட்டத்தில், உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பெஞ்சை ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அங்குதான் அதிகமாக வழக்குகள் இன்று இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே உயர் நீதி மன்றத்தின் ஒரு பெஞ்சை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முனைய வேண்டும். கோவை நகரில் பல நீதி மன்றங்கள் நகரின் பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக வழக்கறிஞர்கள் சிரமத்துக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே எல்லா வற்றையும் ஒருங்கிணைத்து அனைதையும் ஒரு கட்டடத்திற்குள் கொண்டு வர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

உடுமலைப்பேட்டையிலே குடியிருப்பு வசதி இல்லை. நீதிமன்றங்களிலேபணியாற்றுகிறவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகி அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே, கூடுதலான ஊழியர்களை அங்கே நியமித்து, அவர்கள் வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் இன்று உயர் நீதிபதியாக இருக்கும் திரு. செங்குட்டுவன் அவர்கள் முயற்சியால் முன்மாதிரியான கூட்டுறவுச்சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயுள்ள வழக்கறிஞர்களின் அத்தனை தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையிலே அந்த கூட்டுறவு சங்க அமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று இந்த நாடு முழுவதும் வழக்கு மன்றங்களில் ஏற்படுத்தினால், அத்தகைய வழக்கு மன்றங்களிலே உள்ள வழக்கறிஞர்களுக்கும், அங்கே வருகின்ற பொதுமக்களுக்கும் வழங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கு பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். நீதித் துறையிலே நமது அரசு நீதி வழுவாது இருக்க வேண்டுமென்று, தலையிடுகூடாது என்ற அளவுக்கு நீதி நிர்வாகம் மற்ற நிர்வாகத்தைவிட மிகத் திறமையாக இருக்க வேண்டுமென்ற அந்த நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுகின்ற நேரத்தில், நீதித் துறையிலே இரண்டாவது நடுவர் நீதி மன்றத்தில் நீதித் துறையின் அனுபவமே இல்லாத வேறுதுறையில் இருக்கின்றவர்களை நியமிப்பதன்மூலம், அனுபவ குறைவின் காரணமாக, அங்கே சிறப்பான நீதி செலுத்த முடியவில்லை, என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார். அதற்கு மேலாக, அவர்களுடைய திறமையின்மை காரணமாகவும், அவர்கள் எங்கேயிருந்து—ஒரு இலாகாவிலே இருந்து இப்பொழுது கொடுக்கின்ற சலுகையை வைத்து, பகுதி நேரப் படிப்பு படித்துவிட்டு, எத்தகைய அனுபவமும் இல்லாமல் வந்து விடுகின்ற காரணத்தினால், இரண்டாவது நடுவர் நீதிமன்றத்தில் அதற்கு மேல் பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்பு இல்லை என்ற நிலை இந்தத் துறையிலே நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் எந்த வேலையும் செய்வதில்லை, என்ற அளவுக்கு பொதுமக்கள் மத்தியிலே ஒரு பெருந்த குறை இருக்கிறது. அதைக் கட்டாயம் நீக்கியே தீரவேண்டும். அதற்கு எந்தவிதமான நீண்டகாலக் கெடுவும் கொடுக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்களை அவர்கள் துறையிலே வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் துறையிலே இருந்து டெபுடேவுன் என்ற முறையில் வந்திருப்பதால் அந்தந்தத் துறைக்கே திருப்பி அனுப்ப வேண்டும்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1980 ஜூலை 14]

வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலே கூட எப்படி மாவட்ட நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு 10 ஆண்டுகள் அனுபவம் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றதோ, அதைப் போல் குறைந்த பட்ச அனுபவம் உள்ளவர்களைத்தான் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலே இருந்து தேர்வு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் தான், நீதித் துறையிலே கீழ்மட்டத்திலே இருந்து வருகின்ற, நீதிமன்றங்களைச் சந்திக்கின்றவர்களுக்கு நாம் உதவ முடியும். கிரிமினல் குற்றங்களைப் புரிகின்றவர்கள் இந்த இடத்திற்குத்தான் அதிகமாக வருகின்றார்கள். உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று வா தாடுகின்றவர்கள் பணக்காரர்கள் அல்லது அவர்களுக்காக வா தாடுகின்றவர்களாகத்தான் இருப்பார்களே தவிர, சாதாரண மக்கள் அங்கு வருவதில்லை. எனவே, இந்த இடத்தில் நீதி சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்ற அபிப்பிராயத்தை நாம் நீக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அங்கே இருக்கின்ற இரண்டாவது நடுவர் நீதிபதிக்கு அடுத்தாற்போல் இருக்கின்ற முன்சீப்புகள் எல்லாம் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்--எனவே, அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு இல்லை என்பதை அறிந்து, 20 ஆண்டுகளாக இரண்டாவது நடுவர் நீதிபதிகளாகவே அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் எந்தவிதமான வேலையும் செய்வதில்லை. எனவே, அவர்கள் 20 ஆண்டுகளாக இதையே மாரடைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். என்ன செய்யப் போகிறோம். பதவி உயர்வு இல்லை. பணமும் இல்லை, ஊதியமும் உயரப் போவது இல்லை என்று அவர்கள் வெறுப்படைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த முன்சீப்புகளை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும். அல்லது அவர்களை முதல் வகுப்பு அந்தஸ்திற்கு உயர்த்த வேண்டும். பதவி உயர்வை நீண்ட நாட்களாக இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் அதை இன்னும் செயல்படுத்தாமல் இருக்கின்ற அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். இது கேரளாவிலே இருக்கிறது. மற்ற அண்டை மாநிலங்களிலே இவர்களுக்கு முதல் வகுப்பு அந்தஸ்து கொடுத்து, அதன் மூலமாக அவர்கள் அங்கே வழக்குகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் குறைபாடுகள் இருப்பதன் காரணமாக, இப்போது மதுவிலக்குச் சட்டத்தை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகள் தான் விசாரிக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்ற காரணத்தினால் நீண்ட நாட்களாக வழக்குகள் தேங்கி இருக்கின்றன. உதாரணமாக, நான் ஒரு வழக்கைக் கூறுகிறேன். 1976 லே அன்றைய தினம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ போலீஸ் எப். ஐ. ஆர். போட்டு நீதிமன்றத்திலே, வைத்துவிட்ட காரணத்தினால் அதைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு அங்கே முடியவில்லை என்பதால், செய்ய சட்டம் இருந்தாலும், தாங்கள் செய்தால் போலீசார் தவறாக எண்ணு

[1980 ஜூலை 41] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

விடுவார்களோ என்று மாதம் ஒரு முறை ஹைக்கோர்ட்டு டைரக்டர்ஷன்படி 76 லே இருந்து இன்று வரை மாதம் ஒரு முறை நீதிமன்றத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-10].

அதற்காக போலீஸ்காரர்களால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. நீதிமன்றம் நேரடியாகச் செயல்பட முடியவில்லை. என்னுடைய கட்சிக்காரர் எஞ்சினியராக இருந்து எம். எஸ். உயர்படிப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்மேல் எஃப். ஐ. ஆர். 1978-ல் இருந்து இருக்கிறது. அவர் மாதம் ஒருமுறை சென்னையிலிருந்து வழக்கு மன்றத்திற்கு மதுரைக்கு வரவேண்டிய அவல நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நீதிபதிகள் போலீஸ்காரர்களுக்குப் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போலீஸ் நீதிபதிகளாகவே ஆகிவிடுகிறார்கள். போலீசை நம்பி வாழும் அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற அவல நிலை நீதித் துறையில் இருக்கக்கூடாது.

மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அங்கெங்கே ஒரே இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அத்தனை நீதிமன்றங்களும் மதுரையில் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்திலுள்ள அத்தனைபேரும் 60 மைல் தூரம் வந்து சேரவேண்டும். ஆகவே, துணை நீதிமன்றங்களையாவது அந்தப் பகுதிக்கு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது தமிழகத்திலே உயர்நீதிமன்றம் மதுரையிலே வைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உயர்நீதிமன்றத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தும் நீண்ட நாட்களாக அது அமைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதை மதுரையில் அமைப்பதன் மூலம் கன்னியாகுமரியிலிருந்து 450 மைல் தூரம் சென்னைக்கு வரவேண்டியவர்களுக்கும் மற்றும் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை திருச்சி, மாவட்டங்களில் இருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் வசதி வாய்ப்பாக இருக்கும். சென்னை, மாநிலத்தின் வடகோடியில் இருப்பதால் மத்தியில் இருக்கும் மதுரை நகரில் உயர்நீதிமன்றத்தினை உடனடியாக அமைத்திட அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நீதித்துறையிலே நீதி வழுவாது இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது காவல் துறையையும் சேர்த்துப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. பிரிவு 41(2) என்பதன்கீழ் சந்தேகத்தின் காரணமாக ஏழ்மையாக இருப்பவர்களை பிடிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப் பிடித்து ரிமாண்டில் 15 நாட்கள் வைக்கிறார்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1980 ஜூலை 14]

கள். அப்படிப் பிடிக்கிறவர்களுடைய சரியான விலாசத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு பிறகு அவர்கள் மேல் தொடர்ந்து வழக்குகளைத் தொடரலாம். அந்த நிலை இல்லாததன் காரணமாக சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஜாமீனில் விட வேண்டுமென்றால் இரண்டு ஜாமீன்தாரர்கள் வேண்டும். எங்கே இருக்கிறார் என்ற செய்தி தெரிய சிறைத் துறையில் இருந்து அனுப்புகின்ற கடிதங்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்பது போன்ற நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. இதை மாற்றுவது பற்றி அரசு யோசிக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கூட்டுறவுக் கடனை ஏழை எளியவர்களுக்கு தள்ளுபடி செய்திருப்பதோடு அதிகமான மூனியமும் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு நிலவள வங்கியில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகளுக்கு அங்கிருந்து சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுக் கடனை வசூலிப்பதற்காக அவர்கள் காரை எடுத்துக் கொண்டு செல்லும்போது, ஆறு மைல் ரேடியசுக்குள் கூட சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களை எடுத்துச் செல்லாது கார்களை எடுத்துச் செல்வதன் காரணமாக அப்படி காரை எடுத்துச் செல்வதன் காரணமாக ஏற்படுகிற செலவுவையும் கடன் வாங்கியவர்கள் தலையில் போடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சூப்பர்-வைசர்கள் காரர்களில் சென்று அந்தச் செலவையும் இந்த விவசாயிகள் தலையில் வைத்துவிடுகிறார்கள் என்ற பரிதாப நிலை இருக்கிறது. அதை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது அந்த முறையையே மாற்றி அமைக்க வேண்டும் திருத்தியமைக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்காக அவர்கள் கார் பணத்தைக் கொடுத்துவிடு என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தைப் பெறுகின்ற காரணத்தால் அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்படாத அல்லது நியமன முறையில் நாமீனேட் செய்யப்பட்ட போர்டுகள் இருப்பதன் காரணத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற கடன்களிலே அதிகமான கடன்கள் பிளாமிக் கடன்களாகவே இருக்கின்றன. முக்கியமாக ஆங்காங்கே கர்ணம் தான் ஹையஸ்ட் ஆபீசர் இன் தி ஸ்டேட் என்று நினைக்கின்ற முறையிலே இருக்கிறார். இங்கே இருக்கின்ற உங்களையெல்லாம் விட அவர் தான் அதிகமான அதிகாரம் படைத்தவராக இருக்கிறார்., (வாழி) பயிர்த்தாக்கல் வேண்டுமென்றால் சிவில் கோர்ட்டிற்கு வா என்றும், லோன் வேண்டுமென்றால் கரம்பு இருக்கிறது என்றும், சிறு விவசாயியை பெரிய விவசாயி என்றும் எழுதிக் கொடுக்கிறார்., யாருடைய பட்டாவையோ யாருக்கோ எழுதிக் கொடுக்கிறார், அதை வைத்துக்கொண்டு கடன்கள் வாங்கப்படுகின்றன. இதன் காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட பிளாமிக் கடன்கள் வழங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகளிலே நேரடியாகச் சென்று பார்த்து, அந்த

1980 ஜூலை 14]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதைப் பார்த்த பிறகு தான் கடன் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வகையிலே அரசு சிந்தித்து தேவையான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, பயிர்க் கடனைப் பொறுத்தவரையிலே, சூலை 15 ஆம் தேதி தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது, சூலை 25 ஆம் தேதி யாவது உரக்கடனை கொடுத்தாக வேண்டும். அப்படியில்லாமல் செப்டம்பர், ஆகஸ்டு மாதங்களிலே அந்தக் கடனைக் கொடுத்தால் பயனில்லை, பயிர் அறுவடைக்கு வருகிறபோது அந்தக் கடன் அங்கே சேருமானால் அந்தப் பயிருக்குப் பயன்படுத்த வில்லை என்ற காரணத்தினால் அதைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் மறுபடியும் கடன் தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே அரசு சட்டத்தை திருத்தி கூட்டுறவு அதிகாரிகள் நேரடியாகப் பார்த்து கடன்களை உடனடியாக வழங்குமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தாசில்தாருக்குப் போய் பிறகு கூட்டுறவு அதிகாரிக்குப் போய் பிறகு பாங்கிற்குப் போய் வழங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் காலதாமதம் ஆகிறது, நோக்கம் ஈடேறவில்லை, ஆகவே அந்த முறை நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறையைப்பற்றிச் சொல்லியாகவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறேன், சிறையிலே நானும் இருந்திருக்கிறேன். அரசியல் கைதிகளுக்கு அந்த நிலை என்று சொன்னால் சாதாரண கைதிகளுக்கு எல்லாம் கூழ் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கூழை இரவிலே தயாரித்து மறுநாள் கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும், அவர்கள் சாப்பிட முடியும், அப்படியில்லாமல் காலையிலேயே காய்ச்சி, உடனே—வால் போஸ்டர்கள் ஒட்டுகிற பசை மாதிரி—கொடுக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, தொட்டுக்கொள்வதற்காக பருப்பைக் கொடுக்கிறார்கள், அதை கூழ் தட்டிலே போட்டுக் கொடுக்கிறபோது அதைச் சாப்பிட கையை வைத்தால் கையே வெந்துவிடும், சாப்பிட முடியாது. கொஞ்ச நேரம் கழித்துச் சாப்பிடலாம் என்றால் அந்தப் பருப்பே ஒன்றுமில்லாமல் கரைந்துவிடுகிறது. அதனால் சாப்பிட முடியவில்லை. பிறகு அந்தக் கூழ் பசைக்குத்தான் பயன்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நானே வாங்கியிருக்கிறேன், நானே பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் அதை கரைத்துக் குடிக்கலாமென்றால் அதிலே போட்டுக் கரைப்பதற்கு உப்பு கேட்டால் கொடுக்க மாட்டார்கள். இப்படி ரொம்ப கேவலமான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அரசு விரைவிலே மாற்றியாக வேண்டும்.

உழைக்கின்ற கைதிகளுக்கு என்று 6.33 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு மானியம் கொடுத்தும் கூட அங்கே இப்படிப் பட்ட நிலைமை

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1980 ஜூலை 14]

தான் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல அங்கே அதிகமாக திருட்டு நடக்கிறது. திருட்டு என்றால் உள்ளே இருந்து வெளியே எடுத்துச் செல்வதில்லை. பொருள்களை வாங்குகிறபோதே குறைத்து வாங்கிவிடுவது, அதை எடுத்துக் கொள்வது என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. பல்வேறு சரக்குகளை வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி வெளியே போய் வாங்குகிறபோதே 6 மூடைகள் வாங்கவேண்டுமென்றால் 2 மூடைகள் அதிலே குறைத்துக்கொண்டு வாங்குகிறார்கள். அதைப் பிறகு அவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் பில்லைப் பார்த்தால் 6 மூடை என்று தான் இருக்கும். வேண்டுமானால் அழைச்சர் அவர்கள் என்னுடன் மாறு வேடத்திலோ அல்லது கொடி கட்டாத காரிலோ வந்தால். எப்படி எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடியும் அதைப் போலவே தச்சு வேலைக்காக மரம் வாங்குகிறபோது தேக்கு மரம் என்று எழுதியிருப்பார்கள். ஆனால் வேறு மரத்தைத் தான் வாங்குகிறார்கள், இந்த அளவுக்குத்தான் அங்கே நிலைமை இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் திருத்தி, சீர்படுத்தாவிட்டால் சாதாரண கைதிகள் மட்டுமல்ல, எந்த கைதிகளும் வசதிகளைப் பெறமுடியாது.

அடுத்து சப்ஜெயிலைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சப் ஜெயில் என்பது ஒரு ஆட்டுக்கொட்டம்போல் தான் இருக்கிறது. நேரிலே போய்ப் பார்த்தால் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். கைதிகள் அங்கே சிறுநீர் கழிக்க முடியவில்லை, அது மட்டுமல்ல அவர்கள் சிறுநீர் கழிக்கிறபோது போலீசார் சுற்றி நிற்குகொண்டால் அவர்கள் எப்படி சிறுநீர் கழிக்க முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அவர்களை சீக்கிரமாக வாருங்கள் என்று போலீசார் அடித்து இழுத்துக்கொண்டு போகிற நிலைமை இருக்கிறது. எல்லா துணை சிறைச்சாலைகளிலேயும் சிறுநீர் கழிப்பிடங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

*திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீதி நிர்வாகத் துறையில் தமிழகத் திற்கென்று ஒரு தலைசிறந்த பாரம்பரியம் உண்டு. அந்தத் துறையில் நிலையான அமைப்புகளையும் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் நாம் காணுகின்ற சில குறைகளை நான் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

நீதித் துறையிலே நல்ல அமைப்புகள் இருந்தாலும்கூட, பைசல் ஆவதற்காக நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான கேஸ்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலைமையினை நாம் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலே பல ஆண்டுகளாக—ஐந்தாண்டுக் காலம், ஆறாண்டுக் காலம்—பைசல் ஆகாமலே கிடக்கின்ற ஜரிஜினல் வழக்குகளும், மேல் முறையீடு வழக்குகளும் தேங்கிக் கிடக்கின்றது என்ற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதற்குக் காரணம் போதுமான நீதி பதிகள் அந்த மன்றத்தில் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டமன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில், தமிழ் நாட்டில் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட மொத்த நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 25 என்றும், இன்றைய தினம் 21 நீதிபதிகள் மட்டும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்றும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எஞ்சி இருக்கின்ற நான்கு பதவிகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தில் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். புதிதாக நீதிபதிகளை நியமனம் செய்வதில் பல முறையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். முதலாவதாக மாநில சர்க்காரும், தொடர்ந்து உயர்நீதி மன்றமும் சில பரிந்துரைகளைத் தந்து, மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லப் பட்டு, மத்திய அரசால் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நிலை நமக்கும் தெரியும். எனவே, புதிதாக — வெற்றிடங்களாக இருக்கும் அந்த இடங்களுக்கு நீதிபதிகள் நியமிக்க மாநில அரசு துரிதமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டத்துறை அமைச்சரவர்களைப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற முன்சீப் கோர்ட்டிலும் இதே நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் 93 முன்சீப் நீதி மன்றங்கள் இருப்பதாக அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த 93 முன்சீப் கோர்ட்டுகளிலேயும் பதிவு செய்யப்படும் வழக்குகளும், பைசலாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்ற வழக்குகளும் ஆண்டு தோறும் மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகின்ற நிலைமையினை அறிக்கை தரும் புள்ளி விவரங்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், 1977 ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 39,433. முடிக்கப்

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1980 ஜூலை 14]

பட்ட வழக்குகள் 39,023. முடிவாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகள் 63,680 என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்றே, அடுத்த ஆண்டில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை ஒரு இலட்சத்தைத் தாண்டி நிற்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. முடிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 77,113. முடிவுறாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 87,219 என்பது நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதே போல, அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலேயும், 1979 ஆம் ஆண்டிலேயும், பதிவான வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1,51,631 என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முடிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1,24,935 என்றும், எஞ்சி நிற்கின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1,13,915 என்றும் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டும் உண்மையாக இருக்கின்றது.

ஆண்டாண்டு தோறும் பதிவு செய்யப்படும் வழக்குகளின் எண்ணிக்கையும், முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கையும் மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. இருக்கின்ற முன்சீப் நீதிமன்றங்களின் எண்ணிக்கையோ 93. எனவே, இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அதிகமான நீதிமன்றங்கள் தேவை என்பதை நமக்குச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கின்றன. அரசாங்கம் இன்றைய தினம் சில முக்கியமான முடிவுகளை மேற்கொள்ள இருப்பதாக அறிக்கை சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற 135 இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை, இந்த ஆண்டிலே முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக நிலை உயர்த்தப்பட்டு, அவர்கள் மாவட்ட முன்சீப் அந்தஸ்தோடு இணைக்கப்படுகின்ற புதிய முடிவு மேற்கொள்ளப்படும் என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதிகமான நீதிமன்றங்கள் தேவைப்படும் இந்த வேளையில், ஏற்கனவே உள்ள இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் உள்ள 135 கோர்ட்டுகள் முன்சீப் அதிகாரம் பெற்று, அதிகார வரம்புகளை அதிகமாகப் பெறுகின்ற மன்றங்களாக மாறும் பொழுது தேக்கமாக உள்ள வழக்குகளை மிக விரைவில் பைசல் செய்யும் புதிய சூழல் உருவாக முடியும் என்பதை பார்த்து, அதற்காக சட்ட அமைச்சர் அவர்களை வெகுவாக நான் பாராட்டுகிறேன்.

இது தொடர்பான சட்டமும் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வரப்படும் என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மிக வேகமாக அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சட்ட அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கொள்வதோடு, இந்த நல்ல திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் என்னுடைய பாராட்டுகளையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பெறுகிறது என்பதை நான் தட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

நீதித் துறையைப் பற்றி பேசுகிற போது ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். என்னுடைய குமரி மாவட்டத்தில், குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில், முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு ஒன்று இயங்கி வருகிறது. அங்கு வேலைப் பளுவை நாம் பார்க்கிறோம். அங்கே வேலைப் பளு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் நீதிபதிகள் மிக சுறுசுறுப்பாகச் செயல்பட்டாலும், சான்றிதழ் போன்றவைகள் வழங்குவதற்குச் சில காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காரணம், போதுமான ஸ்டாஃப்கள் இல்லை என்ற குறை சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற பணியாளர்கள், பதவியிலே இருக்கின்றவர்கள், அந்தக் குறைபாட்டை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குப் பல்முறை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை இன்று வரை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கே வழக்குகளை பைசல் செய்ய வதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. பைசல் செய்த வழக்குகளை, உயர்நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்ய எடுத்துச் செல்ல அனுமதி வாங்குவதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, எடுத்துக் காட்டப்படுகிற அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கான வழி முறைகளை மிகத் துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வழக்குகள் தீர்க்கப்படுவதில் சுணக்கம் வருவதற்கு இன்னும் ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. நீதிமன்றங்களுக்குத் தேவையான, காகிதங்கள், எழுது பொருள்கள் போன்ற ஸ்டேஷனரிகள் குறிப்பிட்ட சமயங்களில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை என்ற குறை பாட்டையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். மிகச் சிறிய குறைபாடுகளாக இருந்தாலும் கூட, வேலையில் சுணக்கம் ஏற்படுத்துகின்ற குறைபாடுகளாக இருக்கிற காரணத்தால் அவற்றையும் அரசாங்கம் எளிதில் போக்குவதற்கான வழி முறைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும், மதுராந்தகம் பகுதியில் வாழ்கிற எங்களுடைய தோழர்கள் ஒரு குறையைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு இயங்கி வருகிறது. ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டாக அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று பல காலமாக, அரசாங்கத்திற்குக் கோரிக்கை தந்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மதுராந்தகம் தென் கோடியிலே வாழ்கிற மக்கள், நீதி தேடி செங்கல்பட்டு வர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவே, நீதி மக்களுக்கு மிக அருகாமையிலிருந்து அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் அரசு, எங்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல், இரண்டாவது மாஜிஸ்திரேட்

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

[1980 ஜூலை 14]

ரேட் கோர்ட்டுகள் முன்சீப் கோர்ட்டுகளாக மாற்றப்படும் போது, அந்தக் குறைபாடுகள் நீங்கும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்வேன். கூட்டுறவுத் துறை அமைப்புகள் தேர்வுபெற்ற அமைப்புகள் என்ற நிலை மாறி, விசேஷ அதிகாரிகளின் அதிகார வரம்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, ஆண்டுகள் பல ஆகிவிட்டன. அதை மாற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் இந்த அரசுக்கு மீண்டும் கிடைத்தது, இன்றைய தினமும் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக அடிப்படையில் கூட்டுறவுத் துறை இயங்க வேண்டுமென்ற தத்துவத்தை அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அதற்கான தேர்தலை தள்ளிப் போடுவதில் எந்தப் பொருளும் இல்லை என்பதை உணர்ந்து விரைவாகத் தேர்தலை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு நிச்சயமாகச் செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒன்று இயங்கி வருகிறது. விளவங்கோட்டில் அதனுடைய கிளை வங்கி செயல்பட்டு வந்தது. அது இன்றைய தினம் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. விளவங்கோடு தொகுதியிலும், கல்குளம் தாலுகாவிலும் வாழ்கிற ஏழை, விவசாய மக்கள் பயன் பெறும் வகையில், அதனை மீண்டும் அங்கே நிறுவ வேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளையும் தெரிவித்து, சுட்டிக் காட்டிய சில குறைபாடுகளை நிறை செய்வதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-30)

*திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நீதி-நிர்வாகம், கூட்டுறவுத் துறை, சிறைச்சாலைகள் போன்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களும், நடுத்தர வகுப்பினரும் அன்றாடம் சந்தித்துப் போராடி வரும் பொருளாதாரப் போராட்டத்தில் பெரிய அளவுக்கு என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை என்றாலும் போதிய அளவுக்கு உதவி புரியும் சாதனங்களில் இருந்த பங்கினை படாடோபமின்றி, ஓசை இன்றி தனது பங்கினை செய்து வந்திருப்பது கூட்டுறவு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. முதலாளித்துவத்திற்கும் பொதுவுடமை சமுதாயத்திற்கும் இந்த இரண்டுக்கும் எட்டாத படி அமைந்துள்ள நமது சமுதாயத்தில் எளியவர், நடுத்தர

1980 ஜூலை 14]

[திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்]

வகுப்பினர் வாழ்வில் செல்வச் செழிப்பு மலர முடியாவிட்டாலும் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க வீடு இது போன்ற அத்தியாவசிய வசதிகள் எல்லாருக்கும் கிடைக்கும்படி இந்த இயக்கம் செய்து வருகிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதில் இருந்து அதாவது 1904 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை மிகவும் விரிந்து வளர்ந்து தன் பணியைச் செய்து வருகிறது. சுருங்கச் சொன்னால் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் காலையில் எழுந்ததில் இருந்து இரவில் படுக்கும் வரையில் கூட்டுறவு இயக்கம் அவனது வாழ்வில் பின்னிப் பிணைந்து செயல்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அன்றாடம் உண்ணும் உணவுப் பொருட்கள், பால், விவசாயம், வீடு கட்டுதல், கைத் தறி ஆடை, தொழில், கதர், சிறு தொழில், மலைவாழ் மக்களின் மேம்பாடு, தொழிலாளிகள் நலன், தொழிலில் நலிந்தோர், சலவைத் தொழிலாளர்கள், சவரத் தொழிலாளர்கள், நலன், பொன் நகைத் தொழிலாளர் நலன் இத்தனை நலன்களையும் காத்து வளர்த்து போற்றுவதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அத்தனைச் சங்கங்களும் செயல்பட்டு, சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்து வருகின்றது.

இத்துணைச் சிறந்த இயக்கத்தைச் சீர்பட செயல்படுத்த தமிழ்நாடு அரசு தனி கவனம் செலுத்தி செயல்பட்டு வந்து இருப்பது போற்றத் தக்கது ஆகும். அரசு நிதியில் இருந்து விவசாயத்திற்காக குறுகிய காலக் கடன், மத்திய காலக் கடன், விவசாய கிடங்கு கட்டுவதற்காக கடனும், மானியமும் வழங்கி விவசாயத் துறையில் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பெருக்கத்தையும் விவசாயப் பெருமக்களின் வாழ்வின் நலனையும் மொத்தமாக நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு உறுதுணை புரியும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசு செயல்பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே 40 கோடி ரூபாய், அண்மையில் தமிழ்நாடு அரசு அளித்து உள்ள 60 கோடி ரூபாய் சேர்த்து ரூ. 100 கோடிக்கு விவசாயக் கடன் தள்ளுபடி செய்திருப்பது சிறு விவசாய மக்களுக்கு நல்வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்கிற தனி அக்கறையை அது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சிறு விவசாயிகளுக்கு நீண்ட கால கடனுதவியில் புதிய கிணறுகளுக்கு ரூ. 500 மானியமும், பொய்த்துவிட்ட கிணறுகளுக்கு ரூ. 10,000 வரையில் மானியமும் வழங்கப்பட்டு வருவது விவசாய பெருமக்களுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு அளித்து வரும் சார்பு உதவியாகும். இன்னும் எத்தனையோ கூட்டுறவு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மலைவாழ் மக்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,000 மானியம் இன்னும் எத்தனையோ மானியம் சிறு விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்து கட்டியுள்ள சமுதாயக் கிணறுகளுக்கு 25 சதவிகிதம் மானியம், மலிவு விலையில் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குப் பாட புத்தகங்கள் இன்னும் பல.

[திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்]

[1980 ஜூலை 14]

இத்தகைய சீரிய சேவையைச் செய்து வரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நிர்வகித்து வரும் இந்த இலாகா, திருத்தப்பட்டு இருக்கும் கூட்டுறவுச் சட்டம் விரைவில் திருத்தம் செய்யப்பட்டு புதிய வேகத்துடன் நல்ல முறையில் கடந்து போன காலத்தில் நடந்த தவறுகள் ஏதும் இதில் புகா வண்ணம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து செயல்பட ஆவன புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை என்பது மிகவும் பாது காக்கப்பட வேண்டிய ஒரு சீரிய துறையாகும். பொது வாழ்வில் சேவை மனப்பான்மையைக் கொண்டவர்கள் தன்னலமற்ற சேவை ஆற்றக் கூடியவர்கள் மட்டுமே பொறுப்பில் வந்த கடந்த காலங்களில் கூட்டுறவு மக்களுக்கு நல்ல பலனையும், நல்ல சேவையையும், நாட்டுக்கு நல்ல உயர்வையும் மதிப்பையும் மரியாதையும் அளித்து வந்தது. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்துக்குப் பின்னாலே வந்தவர்களாலே இந்தக் கூட்டுறவின் தத்துவம் சிதைக்கப்பட்டு, அது கொள்ளையர் கூடாரமாக மாறும் அளவுக்குத் தரம் தாழ்ந்து போனது. அதற்கு மரியாதைப் போய் விட்டது. ஆகவே நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் அந்தச் சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகள் அடைக் கப்பட்டு விரைவாக கூட்டுறவுத்துறையில் அதிகாரபற்றற்றவர் கள் பொறுப்புக்கு வர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை தனி அதிகாரிகளின் பொறுப்பில் இருப்ப தால்தான் கூட்டுறவுத் துறையால் நாட்டு மக்களுக்கு எந்த வித மான பலனும் இல்லை, முன்னேற்றமும் இல்லை. சட்டம் திருத்தப்பட்டு இத்துறைக்கு தேர்தல்கள் நடத்தப்படும் வரையி லாவது இடைக்கால நிர்வாகக் குழுவின் கூட்டுறவுத் துறைக்கு நியமனம் செய்ய இத்துறையின் வளர்ச்சியையும், மக்களின் நலனையும் மனதில் கொண்டு அரசு இதனைக் கருணையோடு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நிலவளவங்கிகளில் தனி அதிகாரிகள் கார் எடுத்துக்கொண்டு கடன் வசூலிக்கப் போவது பற்றி இங்கே பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். வசூலுக்குக் கார் எடுத்துக் கொண்டு போவதால் அந்தக் கார் செலவிற்கே கூட பணம் வசூலாவது இல்லை. நிலவள வங்கிகள் அதனால் மிகவும் மோசமான நிலைக்குப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது என் பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் வழங்கும் சங்கம் கிராமப்புறங் களில் புரட்சித் தலைவர் அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட பிறகு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக்

1980 ஜூலை 14]

[திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்]

கொண்டு வருகிறேன். மக்களின் தீர்ப்பைப் பெற்று புரட்சி கரமாக மீண்டும் அமைந்துள்ள இந்த அரசு, புரட்சி தலைவரி றின் அண்ணாவின் அரசு, உடனடியாக கடன் வழங்கும் என கிராமப்புற மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு இதில் விரைவாக கவனம் செலுத்த வேண் டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலூர்—மாநில மகளிர் சிறை, சிறைவாசிகளின் பயனுக் கென திறந்தவெளிக் கலையரங்கம் கட்டுதல் மற்றும் சிறை யினுள் உலர் கழிப்பிடத்தை அகற்றி அலுவலகத்திற்கு நீரடிக் கழிப்பிடம் அமைத்தல் ஆகியவற்றிற்காக அரசு நிதி ஒதுக்கி யுள்ளதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த வேலைகள் விரைவாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

ஏழாவது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி, தயாரிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் விரைவாக நிறைவேற்ற அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆயுள் தண்டனை அடைந்த கைதிகள் விடுமுறையில் வெளியில் வர போலீஸ் சிரமங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதால், அதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசால் அளிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற நீதி- நிர்வாகம், கூட்டுறவு, சிறைச்சாலை ஆகிய மானியக்கோரிக்கை கள் மீது திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் சார்பில் என்னு டைய கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைய தினம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்து இருக் கின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியின் நீதி-நிர்வா கம் எந்த அளவிற்குச் சீர்கெட்டு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங் கள், அறிக்கை இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன். பல்வேறு வழக்குகள் 1979 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு இன்னும் முடிவுறாமல் சிவில்-கிரிமினல் வழக்கு கள் நீதி மன்றத்தில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதைத் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உயர்நீதி மன்றத்தில் ஏறக்குறைய முடிவுறாத வழக்குகள் என்ற குறிப்பில் 3,854 வழக்குகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றன. அதேபோன்று பல்வேறு சிவில் பல்வகை மேல்முறையீடுகள் 1,086 இன்னும் முடிவுறாத நிலையில் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டு

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1980 ஜூலை 14]

இருக்கிறது. வழக்கு மன்றங்கள் மிக விரைவில் நீதி கொடுக்கும் என்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் இருந்தால் தான், அப்படி நடந்து கொண்டால் தான், அரசாங்கம் நீதியினை உரிய நேரத்தில் நேர்மையான முறையோடு மக்களுக்கு வழங்கமுடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காலத்தோடு செய்யாத எந்த ஒரு தீர்ப்பும் சரியான தீர்ப்பாக இருக்காது. மக்களுக்குப் பயன்படாத தீர்ப்பாகத் தான் இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பல்வேறு குறைகள் அங்கே இருக்கின்றன. குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற மேஜிஸ்ட்ரேட், முன்சீப் கோர்ட்டுகளுக்கு கட்டிட வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதோடு, செகன்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளில் எல்லா வழக்குகளும் நடைபெற வாய்ப்பு இல்லாததால் செஞ்சியில் இருக்கின்றவர்கள் விழுப்புரம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதேபோன்று ஒவ்வொரு பகுதியில் உள்ள கோர்ட்டுகளிலும் இருப்பதால், செகன்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகளை, பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகளாக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

அதே நேரத்தில் ஆந்திர மாநிலம், மற்ற மாநிலங்களில் இன்டிகிரேட்ட் கோர்ட் என்ற முறையில் முன்சீப் கோர்ட், மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இரண்டும் 6 மாதத்திற்கு மாறி மாறி, மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் முன்சீப்பும் உட்கார்ந்து வழக்குகளை விசாரித்து, தீர்ப்பு வழங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அரசு அதைக் கவனித்து, அந்த முறையை இங்கும் செயல்படுத்தினால் கிராமப்புற மக்களுக்கும், வழக்கு மன்றங்களுக்குச் செல்கின்ற வழக்கறிஞர்களுக்கும் அது சாதகமாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் முன்சீப் கோர்ட் இப்போதுதான் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் அதற்கு தனி கட்டிடம் இல்லை. மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கும் கட்டிடம் இல்லை. ஆகவே, செஞ்சி பகுதியில் இருக்கிற இந்த இரண்டு கோர்ட்டுகளுக்கும் தனித் தனியாக கட்டிடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிற பல்வேறு வழக்குகளை சீக்கிரம் நடத்தி முடிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக வேலூரில் அரசு சார்பில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி தொடங்குவதற்கு அரசுக்கு குறிப்பு வந்திருப்ப

1980 ஜூலை 14] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

தாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் அரசியல் உள் நோக்கத் தின் காரணமாக அந்த சட்டக் கல்லூரியை வேலூரில் தொடங்காமல் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்போவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி இருக்காது என்று கருதுகிறேன். மாற்றப்போவது உண்மையாக இருந்தால், அதை கைவிட்டு, வேலூரிலேயே சட்டக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, முன்சீப் கோர்ட்டில் ஏறத்தாழ 5,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள வழக்குகள் மட்டும்தான் வழக்காடப்படலாம் என்று இருக்கிறது. இது பழங்காலத்தில் இருந்த நிலை. இன்றைக்கு 5,000 ரூபாய் என்று சொல்வது அந்தக் காலத்திலுள்ள 500 ரூபாய்க்குத்தான் சமமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த 5,000 ரூபாய் என்பதை 10,000 என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. மாஜிஸ்ட்ரேட்டினுடைய சம்பளம் 750 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. சாதாரணமாக மருத்துவத்துறையில் பணியாற்றும் ஒரு “நர்சுக்கு” கூட 700 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருந்து, நியாயம் வழங்கி, நீதிபரிபாலனம் செய்கின்ற மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு இந்த 750 ரூபாய் சம்பளம் என்பது சரியல்ல. அவர்களுடைய அந்தஸ்துக்கு தகுந்த முறையில் வாழ்க்கை நடத்த அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறைத் துறையைப் பற்றி பல்வேறு குறிப்புகள் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும் என்னுடைய மனவட்டத்தில் கடலூரில் ஒரு ஜெயில் இருக்கிறது. திருட்டுக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாக வருகிற கைதிகளைத்தான் அங்கே அடைத்து வைப்பார்கள். ஆனால் எங்களைப் போன்ற அரசியல் கைதிகளையும் அங்கே அடைத்து வைத்தார்கள். அப்போது எங்களுக்காக தனியாக எந்த வசதியும் செய்து தரவில்லை. அரசியல் கைதியாக நான் இரண்டு தடவை அங்கே செல்ல வேண்டியிருந்தது. அதனால் அங்கே உள்ள விவரங்கள் முழுவதும் எனக்கு தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நான் அரசியல் கைதியாக சென்றபோதிலும் எந்தவிதமான சிறப்பான வசதிகளோ, தனிப்பட்ட சலுகைகளோ எனக்கு செய்து தரப்படவில்லை. நான் அங்கே கேட்டபோது, இது அரசியல் கைதிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல; அரசியல் கைதிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் இங்கே கிடையாது; எப்போதும் வருகின்ற திருட்டுக் குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட கைதிகளுக்காக உருவாக்கப்பட்ட சிறை இது; வேறு எந்த வசதிகளையும் உங்களுக்குச் செய்து தர எங்களுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1980 ஜூலை 14]

நான் பலமுறை கேட்டுக்கொண்டும் கூட, உணவு போன்றவைகள் கூட சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, கடலூரில் அரசியல் கைதிகளுக்கு சிறப்பான முறையில் உணவு, மற்ற வசதிகள் செய்து தர வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போன்று மற்ற சிறைச்சாலைகளிலும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் பல்வேறு கருத்துக்களை எல்லாம் மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் வந்திருக்கிற ஆட்சியாளர்கள் கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்வோம், விவசாயிகள் வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவோம் என்று சொல்லி பொறுப்புக்கு வந்தார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அது வெறும் ஏமாற்று வார்த்தை, மக்களை ஏமாற்றுகின்ற வெற்று ஆரவாரம் என்பதைத்தான் காணமுடிகிறது. கூட்டுறவுத் துறையின் அறிக்கையிலுள்ள புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் கூட “ஷார்ட்டெர்ம்”, “மிட் டெர்ம்” கடன்கள் படிப்படியாக குறைந்து வந்திருப்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1977-78-லே 127.13 கோடியாக இருந்தது. 1978-79 ஆம் ஆண்டு 42.70 ஆகக் குறைந்திருக்கின்றது. இதே போன்று நீண்டகாலக் கடன்களும் மிகக் குறைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு கடன்கள் குறைக்கப்படுவதற்கான காரணம் என்ன? விவசாயிகள் அதிகமாக நிலவள வங்கியின் மூலமாகக் கடன் வாங்குகிறார்கள். அந்தக் கடன்களை எல்லாம் நீண்டகாலக் கடன்களாக மாற்றுவதில் தவறேதும் இல்லை. அவர்களுடைய கடன்களை ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு நீடித்து பிறகு வசூல் பண்ணுவது என்பது நியாயமே ஆகும். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வது உண்மையானால் ஏன் குறைந்த அளவிலே அதாவது 8.5 கோடி என்ற அளவிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை அரசு ஆராய்ந்து செய்து பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஆறாவது திட்ட அறிக்கையில் ஒவ்வொரு குடும்ப உறுப்பினர்களையும் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. அதை எங்களுடைய இயக்கமும் கண்டிப்பாக ஒத்துக் கொள்ளும். அந்த முறையில் அரசு கொண்டுவரவேண்டும் என்பது வெறும் ஏட்டளவோடு நின்றுவிடாமல் அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற வகையில் அரசு தெளிவாக எதுவும் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

அடுத்து, இன்றைக்கு இருக்கின்ற கூட்டுறவு சங்கங்களில் எல்லாம் தேர்தல் முறையில் உள்ள அதிகாரிகள் இல்லாமல் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்கள் என்ற அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர். அவர்களால் அந்த அமைப்புக்களின் நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது, எவ்வளவு ஊழல் மலிந்து வருகின்றது என்பதைக் கண்டறியும் வாய்ப்புக்கள் இல்லை என்பதைத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சுகர் மில்ஸ் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் கலெக்டர் மூலம் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இன்றைக்கு பல் வேறு நிறுவனங்களிலே பொது மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் தனி அதிகாரிகள் மூலம் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அங்குள்ள பணியாட்களின் குறைகள் போக்கப் படாமல் அவர்கள் கோரிக்கைகள் பல வைக்கின்ற நிலைமை இன்றைக்கு இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதை எல்லாம் அரசு கவனித்து அந்த கூட்டுறவுத் துறையில் வெகு சீக்கிரமாக தேர்தல் நடத்தி மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் கோரிக்கை விட்டு அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. நன்னிலம் ஆ. கலையாசன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சட்ட—கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 13, 14, 23 ஆகிய எண்களின் கீழ் அரசிடம் வேண்டி இருக்கக்கூடிய மானியத் தொகையை அரசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டு சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன்னாலே வைக்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

குறிப்பாக நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய நன்னிலம் தாலுக்கா அந்த மாவட்டத்திலேயே மிகப் பெரிய தாலுக்காவாகும். அங்கே கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டும், ஒரு இரண்டாம் தர மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டும் இருந்தது. அந்த கோர்ட்டுகள் மாற்றப்பட்டு திருவாரூருக்குச் சென்றுவிட்டது. அந்த நிலையில் அங்குள்ள மக்கள் ஒரு புறத்திலே திருவாரூருக்கும், இன்னொரு புறத்திலே மாயவரத்திற்கும், நாகப்பட்டினத்திற்கும் நீதி தேடிச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு மாற்றியமைத்து கூடிய விரைவிலே அங்கே நீதிமன்றம் அமைவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற போது தனி அதிகாரிகள் அமைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ இரண்டரை ஆண்டு காலமாக நிர்வாகம் கெட்டிருக்கின்றதும் விவசாயப்

[திரு. நன்னிலம் ஆ. கலையரசன்] [1980 ஜூலை 14]

பெருமக்களுக்குக் கடன் தரமுடியவில்லை என்றும் பல பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தில் 4,742 கிராம விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அந்த கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களை 16 மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த 16 மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளின் கட்டிடங்கள் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரத்தையும் தாண்டி ஒவ்வொரு வங்கியிலேயும் ஒவ்வொரு வரலாறு மிக்க பெரிய கதைகள் இருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைகளில் அந்த மத்திய வங்கிகள் பல இருந்தமையின் காரணமாகத்தான் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் அவசரகால சட்டத்தை உருவாக்கி அங்கே தனி அதிகாரிகளை, திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியைக் கலைத்த காலத்திலே, நியமித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். முன்பு ஒவ்வொரு மத்திய வங்கியும் ஒவ்வொரு கதையினைக் கூற ஆரம்பித்த காரணத்தாலே, அப்படிப்பட்ட நிலை எதிர்காலத்திலே உருவாகக்கூடாது என்ற காரணத்தாலே கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு புதிய சட்டத்தை உருவாக்கிட வேண்டும் என்று ஒரு மையமான கருத்தை வைத்து இன்றைக்கு அது ஆய்விடே இருக்கிறது. அந்த ஆய்வினாடைய முடிவு தேவையான முறையிலே மிக சீக்கிரத்திலே வர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

இந்த நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையின் வங்கிகளிலிருந்து கடன் வாங்கக் கூடியவர்கள் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு அது தேவைப்படுவதாக, அல்லது உண்மையாகவே சிறு விவசாயிகளாக இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அப்படிப் பார்த்து நிச்சயம் செய்து கொண்ட பிறகு கடன் வழங்கப் பெற வேண்டும் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் பணம் கடன் வாங்குபவர்கள் உண்மையிலேயே சேற்றில் இறங்கி விவசாயம் செய்பவர்களாக இருப்பதில்லை. இங்கே கூட இம்மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது, 'உண்மையான விவசாயிக்கு, சேற்றில் இறங்கி வேலை செய்யக் கூடிய விவசாயிக்கு அந்தக் கடன் போய்ச் சேர வேண்டும் தவிர நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு கடன் வழங்கிடுவதில் கூடாது' என்று பேசிக் கொண்டு வரும்போது, மற்றொரு உறுப்பினர், 'வக்கீல் தொழில் புரியும் நீங்கள் மாலை நேரத்திலே விவசாயத் தொழில் செய்கிறீர்களா'

1980 ஜூலை 14] [திரு. நன்னிலம் ஆ. கலையரசன்]

என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். எதற்கு இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன் என்றால், உண்மையாக விவசாயம் செய்யும் விவசாயிக்கு அவன் பயன் பெறும் வண்ணம் கடன்கள் வழங்கப்பெற வேண்டும்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே கூட்டுறவு விவசாய நாணயச் சங்கம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. கோவில் குத்தகையை எடுத்திருப்பவர்கள், மற்ற குத்தகைதாரர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நிறுவியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவு நாணய சங்கத்தின் தலைவரின் மூலமாகத்தான் கடன்கள் பெற முடியும். அங்கே நிலம் ஒருவரின் பெயரில் இருக்கிறது. கடன் வேறு ஒருவரின் பெயரில் இருக்கிறது. கடனை, அந்த நிலத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய குத்தகைகாரர்களின் பெயர்களில் வழங்குகிறார்கள். நிலம் வேறு ஒருவரின் பெயரில் இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரே சர்வே நெம்பரில் இரண்டு வங்கிகளில் இருந்து கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். கடன் வழங்க 5 ஏக்கர் குறைந்த பட்சம் என்று வரையரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கிடையாது. ஆனால் இந்தத் தலைவர்கள், 5 ஏக்கர் தன்னுடைய பெயரில், 5 ஏக்கர் மனைவியின் பெயரில், 5 ஏக்கர் பிள்ளையின் பெயரில், அதிலே நெய்வேலியில் ஒரு பையன் வேலை செய்துக் கொண்டிருப்பான், அவன் பெயரில் இருக்கும் நிலத்தில் கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கும். திருவெரம்பூரில் ஹெவி பாய்லர்ஸ்ஸில் ஒரு பையன் வேலை செய்துக் கொண்டிருப்பான். அவன் பெயரில் இங்கே நிலத்திற்கு கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பெற வேண்டும். பிளாமி நிலங்களை வைத்திருப்பதும், பிளாமி நிலங்களுக்கு விவசாய கடன் உதவி செய்வதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

விவசாய வேலைகளுக்கு 100 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது, அந்த வட்டிக்கு நெல்லாக அளந்து விடுகிறேன் என்று சொல்கிற விவசாயிக்கும், விவசாயப் பயிர் இல்லை ஒரு மரக்கால் விதைப் பயிர் கொடு அதை இரண்டு மரக்காலாக திருப்பித் தருகிறேன் என்று சொல்கிற விவசாயிக்கும் உதவி செய்வதற்காகத்தான் இந்த கூட்டுறவு வங்கிகள் உண்மையாகவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. நன்னிலம் ஆ. கலையரசன்] [1980 ஜூலை 14]

ஆனால், விவசாய சங்கங்களின், நாணயச் சங்கங்களின் தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள், தங்கள் நிலங்களை ஐந்து ஏக்கர்களாக பிரித்து, மனைவி, பிள்ளைகள் பெயரில் பினாமியாக எழுதிவைத்து, அவற்றிற்கு விவசாயக் கடன்கள் வாங்கிவிடுகிறார்கள். அப்படி வாங்கப்பெற்ற விவசாயக் கடன்கள் அத்தனையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். வங்கியைச் சேர்ந்தவர்கள் கடனை வசூல் செய்ய, அல்லது ஜப்தி செய்ய வந்தால் இவர்கள் தங்களுடைய அம்பாசிடர் கார்களில் அங்கேபோய் நின்று கொண்டு ஜப்தியை தடுக்கிறார்கள், அல்லது பத்து மோட்டார் சைக்கிள்களில் ஊரையே திரட்டிக் கொண்டு வந்து நின்று, ஜப்தி செய்வதை தடுக்கிறார்கள்.

இப்படி இவர்கள் கொடுக்காததின் காரணமாக, வர வேண்டிய கடன் பணம் வராததன் காரணமாக, சிறு விவசாயி உண்மையாக பயன் பெறுவதில்லை. இச்சங்கங்களால், அவர்களுக்கு நிலம் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் சிறு விவசாயிகள் தான்.

நமது மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள் “பினாமி நிலங்களை எடுப்போம்” என்று. தஞ்சாவூரிலே கூட்டுறவு விவசாய நாணயச் சங்கத்தில் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தான் கடன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், நெய்வேலியில் வேலை செய்யும் பிள்ளையின் பெயரில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு கடன் வாங்கப் பெற்றிருக்கிறது. திருவரம்பூர் ஹெவி பாய்லர்ஸ்ஸில் வேலை செய்கிற ஒரு பிள்ளையின் பெயரில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு கூட்டுறவுக் கடன்கள் வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த சங்கத்தின் தலைமை ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை இப்படி தங்கள் சொந்தக்காரர்களின் பெயர்களில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.....

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பினாமி டிரான்ஸ்ஸாக்ஷன்ஸ் இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்களா? அதை மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களா? நீங்கள் சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. நன்னிலம் ஆ. கலையரசன் : கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைச் சங்கத்தின் சார்பாக திருப்பூரில் உள்ள பண்ணை சங்கத்தின் உபரி நிலங்களை யார் யார் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருந்து மனு போட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு, சங்க உறுப்பினர்களுக்கு, தர வேண்டும். ஆனால், அப்படித் தரப்

1980 ஜூலை 14] [திரு. நன்னிலம் ஆ. கலையரசன்]

படாமல் அந்த இடங்களை அத்துறையின் தலைமையை ஏற்றி ருக்கும் தலைவர் தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு, ஒரே குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட முறைகேடான செயல்கள் மாற வேண்டும் என்றால் அரசு கொண்டு வர இருக்கும் புதிய மாற்றுத் திட்டங்களை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்.

கிராம கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களுக்கு ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைத்து, கடன் வாங்கியதை திருப்பிக் கட்டும் மனோபாவம் உள்ளவர்களை அதில் உறுப்பினர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. கே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு திருவண்ணாமலை தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் டாக்டர் மு. கருணாநிதி அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை இந்தப் பேரவையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத்துறை பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு பணம் உடனடியாகத் தேவைப்பட்டால் தாங்கள் உற்பத்தி செய்திருக்கும் நெல்லை அன்றைய தினம் மார்க்கட்டுக்குக் கொண்டு போய் விறறால் குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்க முடிகிறது. ஆகவே, பத்து கிராமங்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி என்று வைத்து அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்கு அவர்கள் விற்கிற நெல்லை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதோடு அவர்கள் முன்னுக்கு வர வாய்ப்புமிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சர்க்கார், விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களை கொடுக்க வேண்டாம் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியாக நடக்க முடியாத ஒரு நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

கிராமங்களில் பத்து, இருபது பேர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நூறு ஏக்கர் நிலத்தை பயிர் செய்ய மோட்டார்கள் கொடுத்து, கடன் வசதி கொடுத்து ஊக்கமளித்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும்.

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

[1980 ஜூலை 4]

கூட்டுறவு லேபர் சொஸைட்டிஸ் வைத்து வேலை செய்பவர்களுக்கு கான்ட்ராக்ட்களில் முன் உரிமை கொடுத்தால் அந்த கான்ட்ராக்ட் மூலம் கிடைக்கும் லாபம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, அந்தக் கூலி ஆட்களுக்குக் கிடைக்கும்.

விவசாயக் கூலிகளுக்கு கிராமங்களில் ஆறு மாதம்தான் வேலை கிடைக்கிறது. மீதி நாட்களில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. எட்டணாவிற்குக் கூட வேலை செய்ய வருகிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்க கூட்டுறவு சங்கங்கள் வைத்து ஆடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பது, கோழிப் பண்ணை வைத்துக் கொடுப்பது, கறவை மாடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பது போன்றதொரு நிலையை உருவாக்கினால் அந்த விவசாயக் கூலிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த முடியும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் கடனை திருப்பிக் கட்ட வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். எங்கள் கிராமத்தில் விவசாயிகள் கடன் வாங்க வருகிறான் என்றால் கையை நீட்டிக் கொண்டுதான் வருவான். ஸ்டாம்ப் கூட இருக்காது. நாங்கள்தான் ஸ்டாம்ப் ஒட்டி பணம் கொடுப்போம். இப்போது அவர்கள் கடன் பெற வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க முன் வந்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பிருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

என்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் சிறப்பாக செயலாற்றி வந்தது. பத்து, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே அன்றைய சென்னை மாகாணமாக இருந்த இம்மாநிலம் இந்தியாவிலேயே கூட்டுறவுத் துறையில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. வெளி மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமின்றி, அண்டை நாட்டிலிருந்து குறிப்பாக, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை, தாய்லாந்து மற்றும் ஆப்பிரிக்க நாட்டு மக்களும் சென்னைக்கு விஜயம் செய்து கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வியக்கத்தக்க முன்னேற்றம் பற்றி அறிந்து சென்றனர். ஆனால், இன்றைய நிலை என்ன? கூட்டுறவு சங்கங்களில் என்றும் இல்லாதபடி 90 சதவீதத்துக்கு மேலாக தவணை கடந்த வட்டியும், அசலும் நிலுவையாக உள்ளன. குறிப்பாக, கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக கூட்டுறவு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்று நினைப்பதுகூட கேவலமாகப் போய் விட்டது.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

முதலாளித்துவமோ அல்லது கம்யூனிசமோ செய்ய முடியாத சமூக மாற்றத்தை கூட்டுறவு இயக்கம் மூலம் சாதிக்க முடியும். ஆனால், இவ்வியக்கத்தையே பாழ்படுத்தி விட்டால் ஏழை, நடுத்தரப் பிரிவினர் மட்டுமல்லாது, நாட்டின் பலதரப்பட்ட மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவு இயக்கத்தை பலப்படுத்த இந்த அரசு எல்லா வகைகளிலும் பணியாற்ற வேண்டும்.

கூட்டுறவுக் கடனை வஜா செய்வது என்று போனால், இனி கூட்டுறவு இயக்கத்தையே மூடிவிட வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இந்த நிலையை நாம் ஆதரிக்கக் கூடாது. இயற்கையின் சேற்றத்தால் பாதிக்கப்படும்போது அதற்குரிய முறையில் நடட்டம் அடைந்த விவசாயிகளுக்கோ அல்லது வேறு பிரிவினர்களுக்கோ தகுந்த நஷ்ட சடு கொடுப்பதே சிறந்தது. அதற்குப் பதில் கடனை வஜா செய்து விட்டால், விவசாயி மறுபடியும் கடன் வாங்குவது கஷ்டமாகிவிடும். மற்றும், இதே காரணம் கூறி சமூகத்தின் மற்ற பிரிவினர்களும் தங்கள் தங்கள் கடன்களை வஜா செய்யுமாறு அரசை வற்புறுத்துவர்.

கூட்டுறவு சங்கங்களில் தணிக்கை முறை இந்த இயக்கத்தின் தொடக்க காலத்திலிருந்து கூட்டுறவு பதிவாளரின் கீழ் நடந்து வருகிறது. இந்த முறையை மாற்றி தணிக்கையைத் தனியாகப் பிரிக்கப் போவதாக அரசு ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. இது சரியல்ல. கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு வியாபார ஸ்தாபனம் அல்ல. இது ஒரு மக்கள் நல்வாழ்வு இயக்கம். ஆகவே, கூட்டுறவு இயக்கம் சரியான முறையிலே நடக்க வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவுத் துறையிலே அனுபவம் பெற்ற பெரிய அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். அனுபவம் இல்லாதவர்களை இந்த கூட்டுறவு இயக்கத் துறையிலே நியமிக்கக் கூடாது. அனுபவம் உள்ளவர்களை இதிலே நியமித்தால் தான், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

அடுத்து ஒரு சின்ன விஷயம். கள்ளக்குறிச்சியிலே கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே விவசாயிகள் பங்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் 10, 15 வருடங்களாக என்ன லாபம் வரப் போகின்றது என்பது தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் நிறைய கிடக்கிறது. மறுபடியும், அந்த அதிகாரிகள் தங்களுக்கு கமிஷன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்குகிறார்கள். இந்த மேலதிகாரிகளுக்கு மெக்கானிகல் விஷயத்தில் எந்தவிதமான அனுபவமும் இல்லாத காரணத்தினால், வாங்குவதற்கு பில் இருக்கிறதா, சாமான்கள் இருக்கிறதா என்றுதான் பார்க்கிறார்கள் தவிர, ஏன் வாங்குகிறோம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதனால்தான், இங்கே இந்த கஷ்டம் எல்லாம்.

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

[1980 ஜூலை 14]

லாபம் வருவதற்கே வாய்ப்பு இல்லை. எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை யெல்லாம் நீக்கி, லாபம் உண்டாக்குவதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போதும் அங்கே அதிகமான ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் இருக்கின்றது. கள்ளக்குறிச்சியிலே இருந்து, பாலக்கோட்டிற்கு லட்சக் கணக்காக கொடுத்து விட்டு, இதுவரையில் அதை வாங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் இந்த குறைபாடுகள். லாபம் காண வேண்டும் என்று எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே மாதிரியான முறைகேடுகளைத் தவிர்க்க இந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை உண்மையிலேயே நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அவருடைய ஆட்சி காலத்திலே எல்லாத் துறைகளிலும் 2,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால், 500 ரூபாய் இனாம் என்று சொல்லி, மாடு வாங்குவது, ஆடு வாங்குவது, கோழி வாங்குவது என்று சொல்லி ஏழை மக்களின் வாழ்வை உயர்த்துவதற்கு இந்த மானியம் இங்கே வைக்கப்பட்டு இத்துறை நல்ல முறையிலே தொண்டு செய்வதைப் பார்த்து நான் பாராட்டுகிறேன். மனதார அந்த ஏழை மக்களின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

இந்தப் பணம் விநியோகம் செய்வதிலே சில குறைபாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குறையைத் தவிர்க்க நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால், இதைச் சொல்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே, சிவஞானபுரத்திலே 2 இலட்சம் பணம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

அந்த இரண்டு இலட்சம் ரூபாயை 130 நபர்களுக்கு ஒரு நபருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வீதம் கொடுத்து ஆடு மாடுகள் வாங்க மத்திய வங்கி கொடுத்திருக்கின்றது. அந்தப் பணம் முறையாக விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருக்குமானால் நாம் செய்யக்கூடிய மிகப் பெரிய நல்ல காரியங்களுக்குக் கூட கெட்ட பெயர் வரும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக

1980 ஜூலை 14] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அதிலே யார் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும், அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும் தண்டிக்க வேண்டும். ஜெயிலுக்கு அனுப்ப வேண்டும், அவர்கள் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அதை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க அதிகப்படியாக மானியம் கொடுக்கிறோம். புதுக் கிணறுகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். ஆயினும் இன்று நிறைய நிலங்கள் 'அன்-கல்டிவ பிள் லாண்ட்ஸ்' ஆக இருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து சிறு சிறு பண்ணைகளாக கூட்டுறவு முறையில் வைத்து 100 ஏக்கர், 150 ஏக்கருக்கு ஒரு பெரிய கிணறைப் போட்டு பம்ப் செட் மூலம் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பார்களானால் நிச்சயமாக ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன் கிடைக்கும், தரிசான நிலங்களில் சாகுபடி செய்யவும் வழி வகை செய்தவர்களாவோம். காலையில் கூட சபையில் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஏழைகளின் பெயரில் பினாமி நிலங்களை சில வசதி படைத்தவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை எடுத்து ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் கூட அனுபவசாலி, திறமைசாலியான ஒரு கனம் அங்கத்தினர் வேண்டாமென்று கூறுவதை நினைத்து மனதில் கவலைப்பட்டேன். இப்படி யார் யார் பினாமி நிலத்தை வைத்து உழுது கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து அது உடனடியாக ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, காலையிலே அந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் கொண்டு வருகிறபோது எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி தரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.....

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எந்தக் கட்சி என்று தெளிவாக விளக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் எதிர்த்தேன்.

[1980 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் ; மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்யக்கூடாது என்று எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவையின் முன் அறிமுகம் செய்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் இங்கே எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டாலும் தாமதப் படுத்தாமல் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற ஆசையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த அரசின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வேன் — மக்களுடைய எண்ணங்களை அறிந்துதான் நாங்கள் அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்ட முன்வடிவு அவைக்கு முன்னால் விவாத்திற்கு வரும்போது உங்களுடைய எண்ணங்களைச் சொல்லுவது மட்டும் போதாது. இங்கிருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களுடைய எண்ணங்களைத் தெரிந்து சட்ட நுணுக்கங்களை அறிந்து முன்னாலேயே எனக்கு அதுபற்றி தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டும். 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடமும் கலந்து பேசுவதற்கு எனக்கு நேரம் போதாது. ஆகவே, மக்கள் நலன் கருதி ஒவ்வொரு கட்சியிலும் மூன்று பேர் கொண்ட குழுவாக இருந்து அவரவர்கள் கட்சியின் கருத்துக்களையும் அவர்கள் உறுப்பினர்கள் கூறும் கருத்துக்களையும் அந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே உள்ள குறைபாடுகளையும் பற்றி என்னுடன் பேசுவதற்கு நான் வாய்ப்பைத் தருகிறேன். அப்படிப் பேசினால் இன்னும் அதிலே இருக்கும் குறைபாடுகளை நீக்க வாய்ப்பாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அதை எதிர்த்தார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் காட்டர் கலைஞர் கருணாநிதி, பேராசிரியர் ஆகியவர்களுடைய கருத்துக்களையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 1961-ல் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது 'இது உச்ச வரம்புச் சட்டம் அல்ல ; இது மிச்ச வரம்புச் சட்டம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அண்ணா அவர்கள் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைப் படித்துவிட்டு அதையும் அறிந்து கொண்டு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மற்ற உறுப்பினர்கள் ஏதோ பேசுகின்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நான் எதிர்க்கிறேன், அதாவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நெல்லிக்குப்பம் கிருஷ்ணமூர்த்தி எதிர்க்கிறார் என்று சொல்லி, கலைஞர் கருத்து என்ன, பேராசிரியர் கருத்து என்ன என்று கேட்கிறார்கள், நான் சொல்கிறேன், எங்கள் எல்லோருடைய கருத்தும் ஒரே கருத்துதான், அதிலே எந்தவிதமான

1980 ஜூலை 14] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வேறுபாடும் கிடையாது. நிலத்தை 20 வருஷமாக வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனிடம் அந்த நிலம் இன்றைக்கு அவனுக்குச் சொந்தம் இல்லை என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்? 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1 ஆம் நாளைக்கு முன் என்று அந்தத் தேதியை வைத்திருக்கிறீர்கள், 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1 ஆம் நாள் என்று ஏன் வைத்தீர்கள், அந்தத் தேதியின் மகிமை என்ன? அதற்கு முன்னாலே அந்த நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றியிருந்தால் செல்லும் என்று சொல்கிறீர்கள். இதிலே அரசியல் உள்நோக்கம் இல்லையா? சந்தர்ப்பம் வருகிறபோது நீங்கள் விளக்கம் சொல்லுவீர்கள், நாங்களும் விளக்கமாகப் பேசப்போகிறோம், அப்போது செலக்ட் கமிட்டிக்கு போகலாம், ஆகவே அப்போது பேசிக்கொள்வோம், இப்போது இன்ட்ரொடக்ஷன் ஸ்டேஜிலே அதிலே இருக்கிற குறைபாட்டின் காரணமாகத்தான் நான் எதிர்த்து இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : 20 ஆண்டுக் காலமாக இல்லாமல் இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக ஆகியிருக்கிறார்கள், ஆகவே அன்றைக்குத்தான் சட்டம் கொண்டுவர வாய்ப்பு இருக்கிறது, அதற்கு முன்னாலே அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்பது தி.மு.க.வின் கருத்தா?

மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : காலையிலே பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி இப்போது விவாதிக்கவேண்டாம். தனியாக அதுபற்றி வரும்போது விவாதிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை விரைவிலே அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : தயவுசெய்து மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பினாமி நிலங்களிலே பம்புசெட்டுகளை போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்—இந்தத் துறையிலே அதுவும் வருவதால் தான் சொல்கிறேன் — கனம்

[திருமதி. ஏ. எஸ் பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 14]

அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனித்து மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவிலேதான் நான் இதைச் சொன்னேன்.

அடுத்து கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே என்னுடைய தொகுதியிலே பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. நான் முன்பே கூட சொல்லி இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே திராட்சை, தக்காளி இவைகள் அதிகமாக பயிராகின்றன. அங்கே கூட்டுறவு முறையிலே பழப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதோடு கூட அவைகளிலிருந்து ஜாம் செய்வதற்கான முறையிலே ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே பருத்திக் கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கிற முறையிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு ஜின்னிங் பேக்டரி ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் நிறைய வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கிறோம், ஆண்டுக்கு 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் என்று சொன்னால் போதாது, 1 லட்சம் என்ற அளவிலே உயர்த்த வேண்டும், அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக தீப் பிடித்துவிட்டால் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டிய நிலைமை கூட இருக்காது. வீட்டுப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும். அதைப் போலவே கிராமங்களிலே திருப்பிக் கட்டும் சக்தி படைத்தவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் வரை கொடுத்தால் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறைச்சாலையிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் முழு நேரமும் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்று நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு வேலைப்பளுவைக் குறைப்பதன்மூலம் அதிகமான வேலைவாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பகுதியை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து ஜெயில் விசிட்டர்களை நியமிக்கும்போது, — எல்லா இடங்களிலேயும் ஆண்களைப் போடுகிறீர்கள் — இந்தப் பதவிகளிலேயாவது பெண்களைப் போடவேண்டும். அப்படிப் போட்டால் அவர்கள் கருணையோடு, தாயுள்ளத்தோடு கைதிகளின் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே ஜெயில் விசிட்டர்களை பெண்களாகப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. செளரிராஜன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்டம், கூட்டுறவு அமைச்சர் மாண்புமிகு பொன்னையன் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள், Justice delayed is Justice denied என்று. தாமதமாக வழங்கப்படும் நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி என்று அடிக்கடி சொல்வார்கள். அதைப்போல தமிழகத்திலே இன்றைக்கு அதிகமான அளவிற்கு நீதிமன்றங்களிலே வழக்குகள் நீதி வழங்கப்படாமல் இருப்பது நிச்சயமாக மக்களுக்கு நீதி மறுக்கப்பட்டது என்ற கருத்தை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அதற்கான நடவடிக்கைகளில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதிகமான அளவிற்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு அடிப்படையான காரணம், நீதிமன்றங்கள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினாலா அல்லது நீதிமன்றங்கள் சரியான முறையில் இயங்காத காரணத்தினாலா என்பது போன்ற பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, உண்மையான காரணத்தை ஆராய்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே வந்துள்ள அந்த அறிக்கைகளைப் படிக்கின்ற நேரத்திலே, சிறைச்சாலைகளிலே அதிகமான அளவிற்கு நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற சுட்டாயமான ஒரு நிலையிலே இருக்கிறோம். குறிப்பாக, வளர்ந்து வரும் சூழ்நிலையில், அதிகமான அளவிற்கு—நான் இந்த நேரத்தில் தாழ்மையோடு ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை—பெண் குற்றவாளிகள் நாளுக்குநாள் அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பெண் குற்றவாளிகளுக்கென்று தனியாக சிறைச்சாலைப் பிரிவினை ஏற்படுத்தி வசதி செய்து கொடுத்து இவர்களையும் நல்லமுறையில் பராமரிக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது என்ற யோசனையையும் நான் இந்த நேரத்தில் வழங்குகின்றேன்.

சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவன் மீண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, அவன் முத்திரை குத்தப்பட்டு, பச்சை குத்திய குற்றவாளியாகத் தான் வருகின்றானே தவிர, எந்த விதமான சீர்திருத்தமும் அவனிடத்தில் இருப்பதாகக் தெரியவில்லை. ஜெயில் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிட்டியில் பரிந்துரை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகள் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற குற்றம் புரிந்தவர்களின் மன நிலையை ஆராய வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. சந்தர்ப்ப, சூழ்நிலைகளின் காரணமாக குற்றம் செய்பவர்கள் மனோ நிலையிலே நல்லவர்களாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மீண்டும் சிறைச்சாலையை விட்டு வெளியே வருகின்ற நேரத்தில், எந்தக் காரணத்திற்காகக் குறிப்பிட்ட அந்தக் குற்றத்தை அவர்கள் செய்தார்கள், அவர்களுடைய மனோ, நிலை என்ன, அதை மாற்றுவதற்கு எதாவது வகை உண்டா என்பது

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்] [1980 ஜூலை 14]

போன்றவைகளை ஆராய்வதற்கு மனோ தத்துவ நிபுணர்களை சிறைச்சாலை அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டும் அல்லது சிறை அதிகாரிகளுக்கு மனோ தத்துவப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையின் தத்துவமே, மக்கள் தாங்களாகவே, தங்களுக்குள்ளேயே இயங்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் கையை எதற்கும் எதிர்ப்பார்க்கக்கூடாது என்பதுதான். அதற்காகத்தான் கூட்டுறவு முறைகளை வளர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் அதன் அடிப்படைத் தத்துவம். ஆனால் வருகின்ற சமுதாயத்தில், மக்கள் அதிகமாக அரசாங்கத்தைத் தான் எதிர்ப்பார்க்கிறார்களே தவிர, கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்காகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக, ரேஷன் கார்டு முறை, பங்கீட்டு முறையை எடுத்துக்கொண்டால், டி.யூ. சி.எஸ்., டி. ஏன். சி. எஃப்., கூட்டுறவு நுகர் பொருள் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டவர்கள். நல்ல பலன் அடைந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும் அரசாங்கம்தான் எங்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அரசாங்கம்தான் எங்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு ரேஷன் கார்டு கையிலே இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்ப ரேட்டிவ்ஸ்-இல் அரசாங்கம் அதிக அளவிற்கு அக்கறை செலுத்தி, அதிக நிதியை ஒதுக்கி, அந்த முறையை அதிகமாகப் புகுத்தினால் அரசாங்கத்தின் சுமை குறையும் என்று கூறி, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் 13, 14, 23 ஆகியவைகளின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு ஒரு விவசாய நாடு. ஆகவே, இந்தியாவில், விவசாயத் துறையில் இருப்பவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே, விவசாயத் துறையில் ஒரு பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக விவசாயத் துறையில்தான், இந்திய நாட்டில் இந்தச் கூட்டுறவு இயக்கமே தோன்றியது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் பசுமைப்புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு மூலகாரணம் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களும், உதவிகளும் தான்.

ஆனால், இங்கே எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இன்றைக்கு விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்கள் முழுவதையும் வஜா

1980 ஜூலை 14] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

செய்ய வேண்டும், தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருச் சிறார்கள். அப்படித் தள்ளுபடி செய்தால் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கமே நசிந்து விடும், இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கமே சேத்து விடும். இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கமே அழிந்து விடும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.20]

ஆனால், அதே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசிய நேரத்தில், விவசாயிகளுக்காக, சிறிய ஏழை விவசாயிகளுக்காக, புரட்சித் தலைவருடைய அரசு வழங்கிய ரூ. 60 கோடி தள்ளுபடி செய்த அந்த உதவியை யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி என்று வர்ணித்தார்கள். ஆனால், அதே கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு நாராயணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கடன்களை ரத்து செய்து கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் அடிப்படையையே தகர்த்து விடும், கூட்டுறவு சங்கங்களையே மூடவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி, மாறுபட்ட கருத்தை உடையவர்கள்தான் கடந்த தேர்தலிலே, விவசாயிகளுடைய கடனை ரத்து செய்வோம்; ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர்களுடைய மாறுபட்ட கருத்துக்களை அவர்களுக்கே சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

கடந்த காலத்திலே, இந்திய நாட்டில், தமிழகம்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் முன்னணியில் இருந்து வந்தது. ஆனால், சில பல ஆண்டுகளாக, இந்தியாவில் கூட்டுறவுத் துறையில் தழைத்து ஒங்கிய தமிழகம், கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் வாங்கிய கடன்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு தேக்க நிலையை அடைந்திருக்கிறது. கூட்டுறவுகளே செயல்படாத ஒரு நிலையை அடைந்திருக்கிறது.

இன்றைக்குக் கடன் கொடுத்த எந்த ஒரு கூட்டுறவு வங்கியும், அந்தக் கடனைத் திரும்பப் பெறாவிட்டால், நிச்சயமாக தொடர்ந்து செயலாற்ற முடியாது என்பதை எல்லோரும் நன்றாக அறிவார்கள். அப்படி அறிந்தவர்கள்தான் கூட்டுறவு மூலம் எவ்வளவு கடனை வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொண்டு, வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாமல், கூட்டுறவு செயல்படாத நிலையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இன்றையதினம் ஏழை பணக்காரன் என்ற ஏற்றத்தாழ்வற்ற ஒரே ஒரு அமைப்பு கூட்டுறவுத் துறைதான். கூட்டுறவுத் துறையில்தான் எல்லோரும் ஓர் இனம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். ஏழைதான் தன்னுடைய கடனை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும், வஜா, செய்ய வேண்டும் மென்று கேட்கிறானென்றால், அவனுடைய குரலில் நியாயம் இருக்கிறது என்றால், பணக்காரர்களும் ஏழை விவசாயி பின்னால் ஒளிந்து கொண்டு, அவர்களும் அந்தப் பலனை அடைய முயற்சித்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1980 ஜூலை 14]

கிறார்கள், விரும்புகிறார்கள். இன்றைய தினம் டிராக்டர்கள் வைத்திருக்கிறவர்கள் ஏழைகளா? அல்லது பம்பு செட் வைத்து, பல ஏக்கர்கள் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஏழைகளா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக, விவசாயிகள் கடனை ஒட்டுமொத்தமாக தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும், எந்தவித நிதி ஆதாயம் இல்லாமல் ஆட்சியை நடத்த முடியாது என்பதையும், கொடுக்கப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பிக் பெற்றால்தான், மக்களுக்குக் பல ஆதாயமான திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும், ஆட்சியையும் நடத்த முடியும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றையதினம் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திருமதி. த. இராசாம்பாள் : தற்பொழுது இந்த அரசு ரூ.60 கோடி தள்ளுபடி செய்தது எந்த ஆதாயத்தை அடிப்படையாக கொண்டது என்பதை உறுப்பினர் விளக்குவாரா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இன்றைக்குக் கடன் பளுவினால் அமிழ்த்தப்பட்டு, புழுக்களாய் துடித்துக் கொண்டிருக்கிற ஏழை, எளிய, சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் கடன் சலுகை புரட்சித் தலைவரால் அளிக்கப்பட்டது என்பதை அம்மையார் அறிய வேண்டுமென்று அடித்து கூற விரும்புகிறேன்.

திருமதி த.இராசம்மாள் : அதே வகையிலேதான் மற்ற அரசியல் கட்சிகளிலே உள்ள அங்கத்தினர்களும் தலைவர்களும் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகக் கூறி, எந்த ஆதாயத்தின் அடிப்படையில் கோருகிறார்கள், என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கேட்பது சரியா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் :—தலைவரவர்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் தான் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர, இந்த உறுப்பினருக்கு அந்த உறுப்பினர், அந்த உறுப்பினருக்கு இந்த உறுப்பினர் என்று பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், சபையில் அலுவல்களை நடத்த முடியாது. (குறுக்கீடு)

1980 ஜூலை 14]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : ஆகவே, இன்றைய தினம் நாட்டில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செழித்து வாழ்ந்தால்தான் சிறு சிறு விவசாயிகள் வாழமுடியும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இன்றைய தினம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அழிந்து விட்டால் நிச்சயமாக சிறுசிறு விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்வை நடத்த முடியாது. அவர்கள் கடந்த காலத்தில் உதவிக்காக, தனியாரை நாடி, அதிகமான வட்டியில் கடனைப் பெற்று, பட்ட அவதியை நாம் நன்றாக அறிவோம்.

ஆகவேதான் இன்றைய தினம் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஆலோசனையை எடுத்துக் கூறவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அளிக்கக் கூடிய சலுகைகள் உண்மையான ஏழை விவசாயிகளுக்கு—5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் 2½ ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும்—இந்தக் கடன் சலுகைகள் பூரணமாக உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில நிலப் பிரபுக்கள், பண முதலைகள் விவசாயிகளை முன்னாலே தள்ளி, பின்னால் இருந்து செயல்படுவதை அரசு கண்காணிக்கவேண்டும். அப்படி அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை அந்தப் பணக்காரர்களிடம் இருந்து வசூல் செய்யவேண்டும்.

இன்றைய தினம் சொல்லுகிறோம், ஆண்களும் பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோமிந்த நாட்டிலே என்று பாரதியார் பாடினார். ஆனால் அந்த சமம் பாட்டாளவிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, எட்டாளவில் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் பெண்களுக்குக் கிடையாது.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விபசாரத் தொழிலை மேற்கொண்ட பெண்கள்தான் இன்றைக்குத் தண்டிக்கப்படுகிறார்களே தவிர, ஆண்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்கான சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்றார். ஒரு வெள்ளாடு தண்டனையை அனுபவித்திருந்து, ஆனால் அந்த வெள்ளாட்டை மேய்ந்த வேங்கை தண்டனையிலே இருந்து தப்பித்துக் கொள்கிற சூழ்நிலை இன்று இருக்கிறது. எனவே இந்த சமூக விரோதக் குற்றங்களைச் செய்யக் கூடிய ஆண்களுக்கும் தண்டனை வழங்கக் கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

அடுத்து இன்றைக்குச் சில காவல் நிலையங்களில் மாலை 6 மணிக்கு மேல் பெண்களை அழைத்துச் செல்லும் பழக்கம் இருக்கிறது. மாலை 6 மணிக்கு மேலும், விடியற்காலை 6 மணிக்குள்ளாகவும் பெண்களை காவல் நிலையங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடாது என்று ஒரு சுற்றறிக்கை இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்தச் சுற்றறிக்கை பூரணமாக அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படியும் இரவு நேரங்களில் ஏன் பெண்களை

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1980 ஜூலை 14]

அழைத்துச் செல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டால் அவர்களைக் கைது செய்யவில்லை, விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்ற பெண்களிடம் தவறாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பத்திரிகையிலே படிக்கின்றோம். எனவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் பெண்களை காவல் நிலையத்தில் கைது செய்யப்பட்டு வைத்திருப்பார்களானால், அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஒரு மணி நேரத்திற்குள் தந்தி மூலமாக பக்கத்திலே உள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அந்தப் பெண் கைது செய்யப்பட்ட 12 மணி நேரத்திற்குள் அந்த எல்லையில் உள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கு முன்னால் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இருதார தடைச் சட்டம் என்று இருந்தாலும் பல கணவன்மார்கள் இரண்டு தாரங்களைக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே முதல் மனைவி புகார் கொடுத்தால்தான் விசாரிக்கிறார்கள். இல்லை என்றால் குற்றம் செய்தவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே இந்த சட்டத்தைத் தீவிரமாக்கவேண்டும்.

அடுத்து சிறையிலேயும், பல கொடுமைகள் நடைபெறுகின்றன. காவல் துறையிலே அளிக்கப்படுகின்ற தண்டனை காரணமாக சிறைக்குப் போகிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சிறைகள் தண்டனையை நிறைவேற்றுகின்ற கூடமாக மட்டும் இல்லாமல், சீர்திருத்தப் பள்ளியாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிற வார்டர்களை 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்ற வேண்டும். 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். மரநிலத் தலைவர்கள், சிறை அதிகாரிகள் கொண்ட குழுக்கள் வைத்து அவைகளை மேலும் பராமரிக்கக் கூடிய மாதிரி சிறைச்சாலை வார்டர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து சிறைச்சாலைகளிலும், காவல் நிலையங்களிலும் ஏற்படுகின்ற மரணங்களைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் தான் போடுகிறார்கள். உதவிக் கலெக்டர்கள் போடப்படுகிறார்கள். இது மிகவும் தவறு. இனிமேல் காவல் நிலையங்களிலும், சிறைச்சாலைகளிலும் மரணமடைகின்றவர்களைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டும் அல்லது மருத்துவக் குழுவில் இருப்பவர்கள் விசாரணை செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடக்கின்ற படியாலும்—கொலைகள் தற்கொலைகளாக மறைக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

[1980 ஜூலை 14]

[பிற்பகல் 12-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காவல் நிலையத்தில் நடப்பதற்கும், ஜெயிலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. திரு. ஆறுமுகம் உட்காருங்கள்.

*திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் காஞ்சி நகரத்து வாக்காளப்பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய இதயம் கணிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலார்
செல்வம் சேர்வது நாடு”

என்னுள் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறிய கருத்துக்கு இணங்க மக்களின் நலனுக்காகச் செயல்பட்டு வருகின்ற எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இயங்குகின்ற இந்த அமைச்சரவை சமர்ப்பித்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளில் ஒன்றான “நீதித் துறை” குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மானியக்கோரிக்கை கொள்கை விளக்கக்குறிப்பின் ‘8-வது பக்கத்திலே’ வெளியூரில் உள்ள சிவில் நீதிமன்றங்கள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சிபுரத்தில், அண்ணா பிறந்த திருத்தலத்தில் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கவேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், காஞ்சிபுரத்தில் இல்லை. ஆகவே, அண்ணா பிறந்த அந்த திருத்தலத்தில் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் ஒருமுறை புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சபார்டினேட் ஜட்ஜ்ஸ் கோர்ட்டில், சார்நிலை நீதிமன்றங்களில் உள்ள நீதிபதிகள் மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் பற்றிய வழக்குகளை விசாரிக்க அதிகாரம் தற்போது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தை வழங்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் இந்தக் கொள்கை அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, குற்றவியல் நீதிமன்றங்களைப் பற்றி இதிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த திருத்தலமான காஞ்சி

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1980 ஜூலை 14]

புரத்தில் தலைமை குற்றவியல் நீதிமன்றம் (Chief Judicial Magistrate) ஒன்றை நிறுவவேண்டும் என்றும், முதல் வகுப்பு நீதிமன்றம் ஒன்று நிறுவவேண்டும் என்றும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களை என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதிகளை முதல் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிபதிகளாக மாற்றுவதற்கான திட்டம் இதிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்து நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று வரையில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் இது நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையில் இரண்டாவது வகுப்பு நீதிபதிகளை முதல்வகுப்பு நீதிபதிகளாக மாற்றிட அரசாங்கம் ஊக்கத்தோடும், ஆக்கத்தோடும் நடவடிக்கை துரிதமாக எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நீதித் துறையில் லஞ்சம் லாவண்யம் ஏற்படாமல் இருக்க நீதிபதிகளுக்கு அவசியத் தேவையான வீட்டு வசதி, போக்கு வரத்து வசதி போன்றவற்றையும் செய்து தந்து, அவர்களுடைய அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதன் மூலம் லஞ்சம் லாவண்யத்தை ஒழிக்கலாம் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் மிகவும் பாழடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு அதை செம்மை படுத்துவதற்கான திட்டம் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இடைக்காலத்தில் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு விட்டதால், அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை நிச்சயமாக இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் அதிகமாகச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகள் நிறைய கடன் பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களை எல்லாம் அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து, விவசாயிகள் வாழ்வு மலர கடன்களை ரத்து செய்து விட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில், தவணை தவறிய கடன்கள் அதிகமாக இருந்ததின் காரணமாகக் கடன் வழங்கும் தகுதியை இழந்திருந்த 169 வங்கிகளில் 38 வங்கிகளுக்கு அரசு 40.16 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு பங்குத் தொகை செலுத்தி, அந்தச் சங்கங்களை மீண்டும் எழுச்சி பெறச் செய்ததற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

அடுத்தபடியாக இந்த பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை மாண்பு மிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் தன்னுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அறிமுகப்படுத்த இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஒரு சில மாவட்டங்களில் அறிமுகப்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இந்த நல்ல திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று மெத்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக என்னுடைய தொகுதியின் சார்பிலே ஒரு சில வேண்டுகோள்களை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் நெடுநாட்களாகப் பேரராடி வருகிறோம். அந்தக் கோரிக்கையை நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்கள் பரிவுடன் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிற புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி மருத்துவ மனையை ஆசியாவிலேயே சிறந்ததாகச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புற்றுநோய் மருத்துவ மனையைப் பற்றி மருத்துவ மானியத்திலே வைத்துக்கொள்ளலாம் ; உட்காருங்கள். அடுத்து திரு.வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்.

*திரு. வேடசெந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவு மற்றும் சட்டத் துறை அமைச்சரவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நீண்டகாலமாக வழக்குகள் பைசலாகாமல் இருக்கின்றன என்று இங்கே சொன்னார்கள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஓட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், நம் முடைய தமிழ்நாட்டில் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் மற்ற மாநிலங்களை விட குறைவாக இருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இன்னும் துரித நடவடிக்கை எடுத்து, பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்ற வழக்குகளை விரைவிலே பைசல் செய்து, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழகம் சிறப்பான முதல் இடத்தைப் பெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற நான் சில கருத்துக்களை அரசு தனது சீரிய பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1980 ஜூலை 14]

வழக்குகள் பைசலில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, மாவட்டத்தில் இருக்கிற நீதிமன்றத்தில் நீதிபதி தீர்ப்பைச் சொல்லி விட்டாலும் அந்த தீர்ப்பு அச்சடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. நீதிபதி அளிக்கின்ற தீர்ப்புகளை அச்சடிக்க தனிப்பட்ட அச்சகத்திடம் கொடுக்கப்படுகிறது. அச்சடிப்பதற்கு நிர்ணயித்திருக்கிற கூலி 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்தக் கூலி குறைவினால் அவர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டாமல், தனிப்பட்ட அச்சகங்களில் அச்சிட கொடுக்கின்ற தீர்ப்புகள் 2 ஆண்டு, 3 ஆண்டு ஆனாலும் அச்சிட்டு முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மாவட்டத்தில் இருக்கிற நீதிமன்றத்தில் நீதிபதி வழங்குகின்ற தீர்ப்புகளை அச்சடிக்கின்ற பொறுப்பினை அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவு அச்சகத்திற்கு வழங்க வேண்டும் அல்லது அரசாங்கமே இரண்டு, மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு அச்சகத்தை ஏற்படுத்தி அந்த அச்சகத்தில் அச்சடிக்க வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1969ஆம் ஆண்டு குத்தகை பதிவாளர் சட்டத்திலும் 1976-ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட Act 31/76-ம் சட்டத்திலும் கருத்து வேறுபாடு இருந்துவருகிறது. 1969ஆம் ஆண்டு குத்தகைப் பதிவாளர் சட்டத்தின்படி ஏற்படுகின்ற தகரரறுகளை தீர்த்துவைப்பதுயார்? ரெவின்யூ கோர்ட்டா அல்லது சிவில் கோர்ட்டா என்று உயர்நீதிமன்றத்திற்கு சென்றும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. இந்த குத்தகை பதிவாளர் சட்டத்தின்படி ரெவின்யூ கோர்ட்டிலும் வழக்கு இருக்கிறது. சிவில் கோர்ட்டிலும் வழக்கு இருக்கிறது. இந்த இரண்டு கோர்ட்டுகளுக்கும் ஒரு சர்ச்சை இருந்து வருகிறது: 'சாடோ ஆஃப் பைட்' இருந்துவருகிறது. இந்த நிலையை உடனடியாக மாற்றியாக வேண்டும். இன்றைக்கு 10 ரூபாய், 20 ரூபாய்க்கான வாடகை மதிப்புள்ள வீட்டு வாடகை வழக்குகளையே விசாரிப்பதற்கு டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டுக்குத்தான் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது 10 இலட்சம் ரூபாய், 20 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலங்களைப் பற்றி முடிவு செய்யும் அதிகாரத்தை ஏன் சிவில் கோர்ட்டுக்கு கொடுக்கக் கூடாது? ஆகவே, இந்த வழக்குகளை ரெவின்யூ கோர்ட்டிலிருந்து சிவில் கோர்ட்டுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு 1969ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் 1976ஆம் ஆண்டுச் சட்டம்—இந்த சட்டங்களில் இடையிலே 'லக்குனே' இருக்கிறது; அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து இந்த 'லக்குனே' அகற்றப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

எங்களுடைய திண்டுக்கல் பகுதியில் நீதிமன்றங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் ஒரு நீதிமன்றத் திற்கு ஒரு இடத்தில் கட்டப்பட்டது. இப்போது நான்கு நீதிமன்றங்கள் அந்த ஒரு நீதிமன்றத்துக்கான இடத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு குற்ற இயல் நீதிமன்றம் நகருக்கு கிழக்குப் பக்கத்திலும், ஒரு குற்ற இயல் நீதிமன்றம் நகருக்கு மேற்குப் பக்கத்திலும் இன்னொரு Authorised Officer நீதிமன்றம் நகருக்கு தெற்குப் பக்கத்திலும் இருக்கிறது. அந்த நான்கு நீதிமன்றங்களையும் ஒரே இடத்தில் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மதுரையில் இருக்கின்ற மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்று திண்டுக்கல்லில் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-40]

மற்ற மாநிலங்களில் அளிப்பதுபோல், கேரள மாநிலத்திலே இருப்பது போல், வழக்கறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம், போக்குவரத்து வசதி, பிராவிடைப் பீண்டி, அரசு ஊழியர்களுக்குள்ள இறந்தால் ரூ. 10,000 போன்ற பல சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கை பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லி விடைபெறுகிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிறு விவசாயிகளுக்கு கடன் ரத்து செய்திருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் வரவேற்கிறேன். சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடனை ரத்து செய்தால் போதுமா மேலும் இது குறித்து நடவடிக்கை எடுத்து அனைத்துக் கடன்களையும் ரத்து செய்யவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்துள்ளனர். ஆனால் காங்கிரஸ் நிலை வேறாக உள்ளது. ஏனென்றால் பிப்ரவரி மாதம் 18ஆம் தேதி ஆர்.வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விவசாயக் கடன் ரத்து செய்யப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் பிப்ரவரி 25ஆம் தேதி முழுக் கடனையும் ரத்து செய்ய முடியாது. 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே ரத்து செய்ய முடியும் என்று அறிவித்தார்கள். ஏப்ரல் 1-ம் தேதி விவசாயிகளுக்குக் கடனை ரத்து செய்வது ஃபேர் அன்ட் ரீசனபிள் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் 3-ம் தேதி கர்நாடக மாநில கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் கூட்டுறவுக் கடனை ரத்துச் செய்வது தவறு என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 23—6—1980 அன்று மத்திய டெபுட்டி ஃபைனான்ஸ் மினிஸ்டர் அவர்கள் கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்வது விவசாயிகளுக்குப் பயன் அளிக்காது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடனை ரத்துச் செய்வது கூட்டுறவு அமைப்பின் தத்துவத்தையே சிதைத்துவிடும், கெடுத்துவிடும் என்று பாராளுமன்றத்திலே இந்திய துணை கண்டத்து துணை நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டுள்ளார்கள்.

[1980 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். நேரம் ஆகிறது.

திரு. வேட்செந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்தை அடுத்து நெல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற மாவட்டம் வடாற்காடு மாவட்டம். அங்கே இருக்கின்ற மொத்த விவசாயிகள் அதாவது நில உடைமையாளர்கள் 6,66,302 பேர் மொத்த நிலம் 6,33,504 ஹெக்டேர் அவர்களில் ஒரு ஹெக்டேருக்குக் குறைவான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 4,65,095. இது மொத்த விவசாயிகளில் 69.8 சதவீதம். 2 ஹெக்டேருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 78,748 பேர். இது மொத்தத்தில் 11.82 சதவீதம். 2 ஹெக்டேரிருந்து 4 ஹெக்டேர் வரை நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 70,635. இது 10.06 சதவீதம். 4 ஹெக்டேருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 51,824. இது 7.78 சதவீதம். அதாவது 5 ஏக்கருக்கு கீழே நிலம் உள்ள விவசாயிகள் இந்தக் கடன் ரத்து செய்யப் படுவதன் காரணமாக 80 சதவீதம் பேர் பயனடைகிறார்கள். பெரிய விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் 6½ கோடி ரூபாய். ஆகவே தற்போது கடன் ரத்து செய்ததன் மூலம் சிறிய விவசாயிகள் பெரும்பாலோர் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களைப்போல வெறும் வாக்குறுதியை மட்டும் கொடுத்து விட்டு ஒன்றுமே செய்யாமல் புதுவையில் கடனை ஒரு வருடம் ஒத்திவைத்து மட்டும் இருப்பதுபோல் இல்லாமல் முடிந்த அளவுக்கு முதல் தவணையில் 60 கோடி ரூபாயை இந்த அரசு ரத்து செய்திருப்பதை வரவேற்று அமைகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் சிறைச்சாலை, நீதி, நிர்வாகம், கூட்டுறவுத்துறை ஆகிய மானியங்கள் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலை மானியம் குறிப்பாக ரொம்பவும் முக்கியமான ஒரு மானியமாகும். காரணம் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், இன்ஜினீயர்கள், டாக்டர்கள், வக்கீல்கள் இப்படி எல்லோருமே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஆட்சியிலே சிறைக்கு அடிக்கடி சென்று வரவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் இந்த மாமன்றத்திலே பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் கூட விரைவிலே இந்த ஆட்சியிலே சிறைக்குப் போகக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படலாம். பதவி நாற்காலி நிரந்தரமானதல்ல. அவை ஆடும் நாற்காலிகள். ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற நிலைமை மாறி காலப்போக்கில் சிறைக்குப் போகலாம். ஆக மொத்தத்தில் சமுதாயத்தினுடைய எல்லா தரப்பு மக்களும் தரிசித்துத் தீர வேண்டிய தரிசன் இடமாக புனித மெக்காவாக இன்றைக்கு சிறைச்

1980 ஜூலை 14] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சாலைகள் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே அது குறித்து இங்கே இருக்கக்கூடிய மாமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்த சர்க்காரும் மிகக் கவனத்துடன் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் உங்கள் மூலம் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இங்கே சொல்லப்படுகிற கருத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதாகக் கருதாமல் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் அரசாங்கத்தின் மூலமாக செய்ய முயற்சி செய்வார் என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். சிறைச்சாலை மானியத்திற்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கினாலும் போதாது. காரணம் இந்தச் சிறைச் சாலை மானியத்திற்காக அதிக நிதி ஒதுக்குவது வருமானத்திற்கு உட்பட்டது அல்ல என்ற ஒரு கருத்து பரவிவருகிறது. அது மிக மிக தவறு. இது பற்றி இங்கே “ரிப்போர்ட்டு ஆப்தி தமிழ்நாடு பிரிசென்ஸ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன்” 1978-79-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் பக்கம் 13-ல் மிகத் தெளிவாகத் கமிஷனின் தலைவர் நரசிம்மன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Any expenses incurred for the reform and rehabilitation will be on the whole a profitable investment for the Government. We fervently hope and trust that this aspect will be fully appreciated by the Government in sanctioning adequate funds.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே சிறைச்சாலை மானியத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கிடு செய்வது என்பது லாபகரமானது. காரணம் குற்றவாளிகள் சிறையிலே இருக்கிறார்கள். விடுதலை பெற்று மீண்டும் வெளியே வருகிறார்கள். மீண்டும் அவர்கள் தவறு செய்கிறபோது சிறைச்சாலைக்குப் போகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, குற்றவாளிகளை சீர்திருத்துவதற்கு அவர்கள் மறு வாழ்வை பெறுவதற்காக, செலவழிக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு பணமும் சர்க்காருக்கு லாபகரமான காரியத்திற்கே பயன்படுகிறது என்று நீங்கள் அமைத்த கமிட்டியிலே நரசிம்மன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக “financial commitments” அதற்கு பண வசதி கிடையாது என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கக் கூடாது. காரணம், ராஜ நர்த்தகிகளுக்கெல்லாம் நம்முடைய சர்க்காரிடத் தத்திலிருந்து பணம் செல்கிறது. ஆஸ்தான கவிகளுக்கெல்லாம் நம்முடைய சர்க்காரிடத்திலேயிருந்து பணம் செல்கிறது. ஒரு சில நடிகைகளுக்குக் கூட சிறப்புக்குரியவர்கள் என்று காரணம் காட்டி அவர்களுக்கெல்லாம் பணம் செல்கிறது என்று பார்க்கிறபோது, சிறையிலே வாடிக்கொண்டிருக்கிற, சூழ்நிலையின் காரணமாக தவறு செய்து விட்டு, அதற்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூலை 14]

காக வருந்திக் கொண்டிருக்கிற அந்த கைதிகளுக்கு மறு வாழ்வு பெற, அவர்களை திருத்த இந்த அரசு அதிகமான மானியத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு இடையில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றை கொண்டு வருகிறேன். பல்வேறு கமிட்டிகள் இந்த சிறை இருப்பவர்களை சீர் திருத்தி மறுவாழ்வு வழங்க வேண்டும் என்று போடப்பட்டன. சிறையில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு வசதிகள், நல்ல கழிப்பிடங்கள், சிறு நீர்கழிக்க இடங்கள் மின்சார வசதிகள், படுக்கை வசதிகள் சத்துணவு மருத்துவ வசதிகள் போன்றவை எல்லாம் தரப்பட வேண்டும். சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று பல்வேறு கமிட்டிகள் தொடர்ந்து போடப்பட்டிருக்கின்றன.

வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது லார்டு மெக்காலே உறுப்பினராகக் கொண்டு ஒரு கமிட்டி 1836 ஆம் ஆண்டிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1919-20 ஆம் ஆண்டிலே இந்தியன் ஜெயில் கமிஷன் என்ற ஒன்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் அவர்கள் தலைமையிலே தமிழ்நாடு ஜெயில் ரிஃபார்ம் கமிட்டி போடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1956-லே ஆல் இந்தியா ஜெயில் மேன்யுவல் தரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நம்முடைய இந்திய சர்க்கார் 1972-ல் வொர்க்கிங் குரூப் என்ற ஒரு அமைப்பை செட் அப் செய்தது. அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கக்கூடிய ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அவர்களுடைய தலைமையில் விசாரணைக் கமிஷன் போட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு நரசிம்மன், வெங்கோபரோவ்டயஸ் போன்றவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு, நரசிம்மன் அவர்களை தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் பாட்டார்கள்.

இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்று கேட்டால், நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் இது பற்றி சொல்லுகிறபோது மிகவும் வேதனையோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் குறிப்பிடுகிற போது சொல்லுகிறார். “எத்தனையோ கமிட்டிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனையோ கமிட்டிகள் எல்லாம் சிபாரிசுகள் செய்தன. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு பயன்பெறத் தக்கவைகளாக இருக்கின்றனவா? அவைகள் கானல் நீரிலே மீன்பிடிக்கப் பார்த்து பிடிக்க முடியாதவைகளாக, காகிதப் பூக்களிலே தேனெடுக்கப் பார்த்து எடுக்கமுடியாதவைகளாக இருக்கின்றன” என்ற கருத்தை அவர் தமக்கே உரிய முறையில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

“Looking at the recommendation of this Committee more than 50 years later we are struck by the fact that although the correct perspective was provided so long ago, not much has been done to transform it into a reality.”

என்று சொல்லி, “அதைப்பார்த்தால் எனக்கு எரிச்சலாக வருகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அந்த சிபாரிசுகளையாவது நிறைவேற்றுவார்களா?” என்று ஏக்கத்தோடு தனது விசாரணை கமிஷனின் ரிப்போர்ட்டிலே கூறியிருக்கிறார்கள்.

நானும் அவருடைய கருத்தைப் போலவே அந்தக் கமிஷனின் ரிப்போர்ட்டுக்களை மிகவும் சிரமப்பட்டு இரண்டு வார்த்தையும் களையும் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் 178 சிபாரிசுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிஷனிலே மிக நல்ல சிபாரிசுகளை தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே 22 சிபாரசுகள் தாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 22 சிபாரிசுகளையாவது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமே அதற்கு பாராட்டக் கூடாதா, எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிறார்கள் எதிரிக் கட்சியாக இருக்கலாமா என்று கூட கேட்கலாம்.

[பிற்பகல் 12-50]

பாராட்டத்தான் எனக்கு மனம் இருக்கிறது. ஆனால் பாராட்டுகிற அளவில் அவர்களுடைய சிபாரசுகள் இங்கே ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. என்ன சிபாரிசுகளை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? கைத்தொழில்களில் சிறைச்சாலைகளில் உடற்பயிற்சி செய்வதற்கு, யோக்காசனம் பயிற்சி செய்வதற்கு இனிமேல் வசதி செய்து தரப்படும். தலைகாணி வைத்துக் கொள்ள புதுக்கோட்டையில் உள்ள சிறுவர் சிறைச்சாலையில் ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதுபோன்ற சாதாரண சிறிய சீர்திருத்தங்களைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவர்களுக்குகாவது எரிச்சல்தான் வந்தது. எனக்கு ரொம்பரொம்ப எரிச்சலாக இருக்கிறது. காரணம், இன்றையதினம் நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பாலினி நோட்டீஸ், நரசிம்மன் கமிட்டி கொடுத்திருக்கிற 178 சிபாரிசுகளில் மிகமிகச் சாதாரண சிபாரசுகளைத்தான் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நான் இங்கே பேசுகிறபோது நீதி நிர்வாகம் பற்றியும், கூட்டுறவுத் துறை பற்றியும், அதே நேரத்தில் சிறைச்சாலைகள் பற்றியும் பேசுகிறேன். நான் இவைகளைப்பற்றி தொடர்பாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சில விஷயங்கள்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூலை 14]

மறந்துவிடும் என்பதற்காக நான் இந்தச் சர்க்காரின் மீது எடுத்தவுடனே சில குற்றச்சாட்டுக்களைத் சுமத்த விரும்புகிறேன். அதற்குள்ளாகவா குற்றச்சாட்டு என்று கேட்கலாம். இப்போதுதானே வந்தோம். அதற்குள்ளே குற்றச்சாட்டுகளா என்று கேட்க கூடும். நான் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு, மூன்றாவது குற்றச்சாட்டாக வைக்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தமாக.

சிறைச்சாலைகள் சம்பந்தமாகப் பார்க்கிறேன். இங்கிருக்கக்கூடிய இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது அதிலே “பி” கைதிகளுக்கு சிறைச்சாலைகளில் பத்திரிகைகள் கொடுக்கிறார்கள். என்ன பத்திரிகைகள் கொடுக்கிறார்கள்? அண்ணா பத்திரிக்கை கொடுக்கிறார்கள். இன்று ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகங்கத்தின் அதிகாரபூர்வமான ஏடு அண்ணா பத்திரிக்கை. தென்னகம் பத்திரிக்கை கொடுக்கிறீர்கள். நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணசாமி அவர்களை முன்னர் நிறுவனராகக் கொண்ட பத்திரிக்கை அது இப்போது நின்றுவிட்டது என்று அதில் போட்டிருக்கிறார்கள். நவசக்தி பத்திரிக்கை கொடுக்கிறீர்கள். அதுவும் நின்றுவிட்டது என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்து, தினமணி கொடுக்கிறார்கள். சுதேசமித்திரன் கொடுக்கிறார்கள். தினமணி கொடுக்காமல், சுதேசமித்திரன் கொடுக்காமல் வேறு யாருக்கு என்ன கொடுப்பார்கள்? உங்களுடைய ஆளும் கட்சிப் பத்திரிக்கைகள் சிறைச்சாலைகளில் உள்ளவர்களுக்கு படிப்பதற்காகக் கொடுக்கப் படுகின்றன. அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், நான் கேட்கிற கேள்வி என்னவென்றால், இது போன்ற பத்திரிக்கைகள் பல இருக்கின்றன. அந்தப் பத்திரிக்கைகள் மட்டும் ஏன் தரப்படவில்லை? அதற்கு என்ன காரணம்? சிறைச்சாலைகளில் இருக்கக்கூடிய கைதிகள் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சிக்காரர்களா? அல்லது நமது புரட்சித் தலைவர் திரு எம்.ஜி.ஆர். ரசிகமன்றத்தைச் சார்ந்தவர்களா? அவர்கள் அதைத்தான் படிக்க வேண்டுமா? இதை இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் மானியப் புத்தகத்திலேயே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் குறித்துவைத்து பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். மறந்துவிடும் என்பதற்காக அந்தக் குற்றச்சாட்டை நான் மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த விசாரணைக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில், நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த விசாரணைக் கமிஷன் மத்திய சிறையில் நடைபெற்ற அத்து மீறல்கள் பற்றி விசாரிப்பதற்காக போடப்பட்டது. அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சுமத்தி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.

1980 ஜூலை 14] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பல அதிகாரிகளைப் பற்றிக் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப்பற்றி, அந்த அதிகாரி பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லி கடமை உணர்ச்சி அற்றவர், பொறுப்பற்றவர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி விவாதம் எல்லாம் நடைபெற்றது. கடந்து கூட்டத்தொடரில் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டேன். அந்த விசாரணைக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் குற்றம். பைன்டிங்ஸ் இருக்குமானால் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுப்போம், அவருக்கு பதவி உயர்வு தரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ப்ரோஸ்டிங்க்ஸைப் புரட்டிப் பார்த்தால் நான் சொல்வது எந்த அளவிற்கு உண்மை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்? இப்போது நிலை என்ன? இஸ்மாயில் கமிஷன், பொறுப்பற்றவர். கடைமையுணர்ச்சியற்றவர் என்று பதிரங்கமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நபர்மீது, அந்த போலீஸ் அதிகாரி மீது எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் எந்தக் கோபமும் இல்லை. யார் மீதும் கோபமில்லை. நியாயத்தைக் கேட்கிற எதிர்க்கட்சியில் நான் இருக்கிறேன். நியாயத்தைத் தரவேண்டிய இடத்தில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்பதால் கேட்கிறேன். நீங்கள் அவருக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கலாமா? இதற்கு அந்தச் சர்க்கார் என்ன பதில் சொல்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இப்போதுதான் ஆட்சிக்கு வந்தீர்கள். நமது அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் திறமையானவர். ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தவறுகள் செய்வதில் கூட சில திறமைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று நான் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு ஈரோடில் நேதாஜி வீதியில் இருக்கும் தங்க சிந்தாமணி கூட்டுறவு அங்காடி முன்புறம் 20, 21, 22, 27 ஆகிய வார்டுகளுக்கு மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அலுவலகத்தில் மாணிக்கம் தியேட்டர் அருகில் அஸ்கா விநியோகிக்கப்படுகிறது. சிந்தாமணி என்று போர்ட் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் உண்டா, எப்படிச் சொல்லலாம் என்று கேட்கக்கூடும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்களானால், நான் ஆதாரத்தை இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கான போட்டோவை இந்த அவைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால் அதைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து நான் கேட்க விரும்புவது, இந்த ஈரோடு நகரிலே போக்குவரத்து அமைச்சர் அலுவலகம் என்று ஒன்றிருக்கிறதா? இங்கேதான் அந்த அலுவலகம் இருக்கிறது. அங்கே எப்படி வந்தது? அப்படி ஒரு அலுவலகம் அங்கே இருக்கின்றதா என்று நான் கேட்கிறேன். அஸ்கா போன்ற உணவுப் பண்டங்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூன் 14]

கள் அங்கீகாரம் பெற்ற கூட்டுறவு அங்காடிகளிலே தான் விற்கப் படலாமே தவிர, தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு தனி நபர் அஸ்கா விநியோகிப்பது முறைதானா? இது மிஸ்யூஸ் ஆப் பவர் இல்லையா? இது அதிகார மாற்றம் இல்லையா? இது குறித்து தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னால், ஒரு கிளியர் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நடத்துகிறோம் என்று மக்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காக நான் கேட்கிறேன். தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த மாதிரியான காரியம் நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஐ ஆம் நாட் ஈல்டிங்.

திரு. இரா. சண்முகம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கப் படுகிறது. அப்படி கேட்கும் போது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறீர்கள். ஆளுங்கட்சிக்கு கொடுப்பதில்லை.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தித் தாள்கள் வழங்குவதைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசினார்கள். கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்த போது, காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, செய்தித் தாள்கள் எப்படி வழங்கப்பட்டன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதையும் தெரிந்து பேச வேண்டும். ஆள்வதற்காக எங்களை அனுப்பி இருக்கின்றனர்; ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்காக உங்களை அனுப்பி இருக்கின்றனர். எனவே, உங்கள் ஆலோசனையில் எந்த அளவுக்கு நியாயம் இருக்கிறதோ, அதை கருத்தில் கொண்டு அரசு செய்யும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமரசம் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்ன விளக்கம் சரியல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேலூர் சிறைச்சாலையிலே மாசிலாமணி என்ற மாணவ நண்பன் ஆயுள் தண்டனைக் கைதியாக இருக்கிறான். அப்படி ஆயுள் கைதியாக இருக்கின்ற அந்த மாணவனுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். அவர் இன்றைக்கு பயங்கரமாக மற்றொரு கைதியால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்படி தாக்கியது யார்?

1980 ஜூலை 14] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தண்டனைக்கு உள்ளாகி சிறையிலே வாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவரை, மற்றொரு கைதி இப்படி தாக்குகின்ற தவறு அங்கே எப்படி நடந்தது? இது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த அருமை நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பி, திருச்சி சிறையிலே இரண்டு பேர்கள் களியன், தைலப்பன் என்பவர்கள் தங்களுக்குரிய ரேஷன் அளவு கொடுக்கப்படவில்லை, அவர்களுக்கு உரிய அளவு கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்ட காரணத்தினால், அவர்கள் அடிக்கப்பட்டார்கள்; நிர்வாணப்படுத்தப்பட்டார்கள்; பல கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள் என்ற தகவலின் அடிப்படையில் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே ஒரு கேள்வியை எழுப்பிய நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்கின்ற போது, அப்படி நடந்ததாகத் தகவல் இல்லை என்று ஐ.ஜி. அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. உண்மை நிலையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நீங்கள் வெறும் அதிகாரிகளை நம்பினால் மட்டும் போதாது. இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, இது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெற்றால், அவர்களை விசாரித்து ஒரு அறிக்கை கொடுக்க இந்த அரசு முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் மிக முக்கியமான ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நக்சலைட்டுகள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் சிறையிலே வாடுகின்றார்கள். துப்பாக்கிக் குழாயில் இருந்து அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது. பழைய சமுதாயத்தை தன் கருவிலே வைத்திருக்கக் கூடிய புதிய மருத்துவச்சி தான் பலாத்காரம் என்று மார்க்கிஸ்ட் சித்தாந்தத்தால், மாவோ சித்தாந்தத்தால் கவரப்பட்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் “எக்ஸ்ட்ரீம் அட்வென்சரிசம்”, அதாவது அதி தீவிர செயல் என்று சொல்லக் கூடிய கொள்கை சுரண்டலற்ற சமுதாயம், நிலப் பிரபுத்துவமற்ற சமுதாயம், முதலாளித்துவமற்ற சமுதாயம் உருவாக்குவதாக இருக்கலாம்.

ஆனால், அந்த வழிமுறைகள் தவறானவை. ஆனாலும், இந்த தேசத்தின் விடுதலைக்காக, இந்த இந்தியாவின் விடுதலைக்காக ராஜ குரு, பகத் சிங், சுரதை போன்றவர்கள் அன்றைக்கு நாடாளுமன்றக் கட்டிடத்தை வெடி வைத்து தகர்த்தார்கள். அவர்களை இந்த நாட்டு மக்கள் தியாகிகளாகக் கருதினார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், அவர்களுடைய வழி முறைகள், மீன்ஸ் தான். அண்ணா, அவர்கள் சொன்னார்கள். இலட்சியம் எந்த அளவுக்கு தூய்மையானதாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு வழிமுறைகளும் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூலை 14]

(பிற்பகல் 1-00)

நக்சல்பாரிகளின் லட்சியங்கள் தூய்மையானவை. அவர்களுடைய வழிமுறைகள் தவறானவை. இருந்தாலும் அவர்கள் அரசியல் கைதிகளாக கருதப்பட, நடத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். மேற்கு வங்கத்திலும், கேரளத்திலும் இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். தோழமைக் கட்சியான கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள் இப்போது கேட்காவிட்டாலும் ஆறு மாதங்கள் இடைவெளிக்குப் பிறகு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போது இந்த மாமன்றத்தில் கிளப்பக் கூடும் என்று நம்புகிறேன்.

பொலிடிகல் பிரிசினர்ஸ்—அரசியல் கைதிகள் என்று சொல்லுகிறபோது அவர்களையும் ஏற்கனவே தண்டிக்கப்பட்டு கிரிமினல் கைதிகளாக சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கைதிகளோடு கலக்கின்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது: பொலிடிகல் பிரிசினர்ஸ் லாக் கப்பிலேயே இருக்கக் கூடாது.

யார் அரசியல் கைதிகள் என்பதே தீர்மானிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நரசிம்மன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் யார் வன்முறையைத் தூண்டவில்லையோ, யார் அகிம்சா முறையில் போராட்டம் நடத்துகிறார்களோ அவர்கள் தான் பொலிடிகல் பிரிசினர்ஸ் என்ற விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது குறித்து அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும். நரசிம்மன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் அரசியல் கைதிகளா இல்லையா? எல்லைப் போராட்டத்தில் அரும்பாடு பட்டவர்கள் அரசியல் கைதிகளா இல்லையா? விவசாயப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் அரசியல் கைதிகளா இல்லையா? தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில், பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எல்லாம் அரசியல் கைதிகளாகக் கருதப்படுகிறார்களா அல்லது கிரிமினல் கைதிகளாகக் கருதப்படுகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் ட்ரீட்மென்ட்—தனியான பாதுகாப்புகள், வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சப் ஜெயில்களைப் பொருத்தவரை 119 சப் ஜெயில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே 10 தான் பிரிசன் டிப்பார்ட்மென்ட் கன்ட்ரோலில் இருக்கின்றன. 109 சப் ஜெயில்கள் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டின் கன்ட்ரோலில் இருக்கின்றன. அமைச்சர் பொன்னையன் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் மேற்பார்வையிலுள்ள ஜெயில்கள் மோசமாக இருக்கின்றன; அவற்றை ஜெயில் டிப்பார்ட்மென்ட் டின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. அ. ரகுமாஸ்கான்]

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு உங்கள் மூலமாகக் கொண்டு வருகிறேன். கலைஞர் முதல்வராக இருந்தபோது—ஒரு குற்றவாளி சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிற நேரத்தில் தண்டிக்கப்படுகிற நிலையில் சிறைக் கைதியாக இருக்கும் போது, அந்த ரிமாண்ட் பீரியடை கன்விக்ஷன் கழித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று செய்தார்கள். இப்போது அந்த முறையை அரசு வைத்திருக்கிறதா? இல்லை என்றால் என்ன காரணம்?

சில தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளில் கொலை செய்து விடுகிறார்கள். அப்படிச் கொலை செய்து விடுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு அதற்காக வருந்துகிறார்கள், வேதனைப்படுகிறார்கள். தவறு செய்து விட்டோமே என்று வருத்தப்படுகிறார்கள்—இப்படி பல்வேறு காட்சிகளைப் பார்க்கிறோம் அவர்கள் எல்லாம் பத்தாண்டு சிறை வாசம் அனுபவித்தால் போர்டின் சிபாரிசின் பேரிலே வெளியே அனுப்பலாம். இன்றைக்கு அந்த முறை இல்லை. அரசு சார்பில் சொல்லப்படுகிற காரணம்—இந்தியன் கிரிமினல் ப்ரொசினர் கோர்ட்டில் மத்திய சர்க்கார் ஒரிஜினல் பிரிவு 433-க்கு 433—இ என்ற அமென்ட்மென்டைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அரசாங்கத்திற்கு டிஸ்க்ரிஷன் பவர் இல்லை, 14 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் விடுதலை செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது எனவே, எங்களால் விடுதலை செய்ய முடியாது என்று சொல்லக் கூடும். ஆனால் மத்திய சர்க்காரைச் சுட்டிக்காட்டி அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. இந்த உத்தரவு வந்திருப்பது அண்மையிலேதான். மேற்கு வங்கத்திலும், கேரளத்திலும் இது போன்று பலர் சமீபத்தில் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதே முறையைப் பின்பற்றி விடுதலை செய்ய இந்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை—ரிமாண்ட் கைதிகள், விசாரணைக் கைதிகள் குற்றவாளிகள் அல்ல—வக்கீல் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள். ரிமாண்டு கைதிகளை ஜெயிலில் வைத்திருக்கும்போது ஏற்கனவே குற்றம் செய்தவர்களோடு அவர்களைக் கலக்க விடக் கூடாது ஹைகோர்ட்டில் ஜட்ஜ்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—ரிமாண்ட் கைதிகளை தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் வெளியே போக அனுமதிக்க வேண்டும். பெயிலில் தான் போக வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடாது. பெயிலில்தான் போக வேண்டுமென்று சொல்லுவது தவறான கருத்து என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூலை 14]

நான் சொல்கிற அர்த்தத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். விபசாரத் தடைச் சட்டத்தின்கீழ் பல பெண்கள் குற்றவாளிகளாக சிறையிலே அடைக்கப்படுகிறார்கள்—தாய்க்குலத்தின் மீது அக்கறை படுகிற அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள்—விபச்சாரத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் வறுமைதான். உண்மையிலேயே ஆண்கள் தான் குற்றவாளிகள். பெண் குற்றவாளிகளை கருணையோடும் மனிதாபிமானத்தோடும்.....

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கானுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் இங்கே என்ன சொன்னேனோ அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினேன். அதை பிரதமராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அப்போது சட்ட அமைச்சராக இருந்தவர்கள் அதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள், தாமதப் பட்டது, இடூபறியிலே இருந்தது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டதற்காக முதலைச்சருக்கு தாய்க்குலத்தின் சார்பாகவும் என்சார் பாகவும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 25 நிமிடம் நேரம் ஆகி விட்டது, சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 403-வது எண்ணுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்திலே “சிறைச்சாலையிலே நீண்ட காலமாக தண்டனை அனுபவித்துவரும் நக்சலைட் கைதிகளை விடுதலை செய்வது பற்றி விவாதிக்க” என்று நாங்கள் கொடுத்து இருந்தம்கூட மதிப்பிற்குரிய நண்பர் பேசும்போது, கம்யூனிஸ்டுகள் சுமமா இருந்துவிட்டார்கள். இன்னும் 6 மாதம் கழித்துத் தான் பேசுவார்கள் என்று சொன்னது எங்களை நேரடியாகக் குற்றம்சாட்டுவதுபோல், இருக்கிறது. ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே தான் நக்சலைட்டுகள் வேட்டையாடப்பட்டார்கள், அந்த நேரத்திலே தான் கொடுமைகள் செய்யப்பட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு தன்னிலை விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலையைப்பற்றி நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். நக்சலைட் கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டும், மேற்கு வங்கத்திலே செய்ததைப் போல இங்கேயும் விடுதலை

1980 ஜூலை 14] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

செய்யவேண்டுமென்று நான் காலையிலே பேசியிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த மன்றத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றித் தவறான தகவலைத் தரக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் பேசியதைப்பற்றியெல்லாம் விளக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் கனல்கக்க விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை ஒரு விளக்கம் சொன்னார்கள். பூனை எலியைக் கவ்வுவதற்கும், தன் குட்டியைக் கவ்வுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்று. அதைப்போல வாதாடுவது என்பது வேறு, போராடுவது என்பது வேறு. அவர்கள் கூட்டணியிலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே பேசவேண்டிய வேகத்தோடு அவர்கள் பேசவில்லை. அந்த டாக்டிக்கலைத் தான் சொன்னேன். அடிப்படையிலே அவர்கள் வேறுபட்டவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. கு. ரமணி : ஒரே ஒரு விளக்கம் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் பேசி முடித்தபிறகு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் போதும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அவர்களை நான் குறைசொல்லவில்லை. அவர்களுடைய 'டாக்டிக்ஸ்' அப்படி இருக்கலாம். விபச்சாரத்திலே ஈடுபட்ட பெண்களை சிறையிலே அடைக்காமல் விஜிலன்ஸ் ஹோமிலே வைக்கலாம் என்று நீங்களே போட்ட கமிட்டியே சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. பெண்களுக்கு வேலூரிலே ஒரே ஒரு சிறைதான் இப்போது இருக்கிறது. அது போதாது. பெண்களை சிறையிலே அடைக்கச் சொல்கிறேன் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறாகக் கருதக் கூடாது.

(பிற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்கள் மானியத்திலே பேசலாம் என்று அவர் சொன்னார். வேறொன்றும் இல்லை. பெண்களுக்கு இன்னொரு சிறைச்சாலை கட்ட வேண்டும், அது தானே, அதோடு முடிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * *
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்லிய கருத்து அது அல்ல. விபச்சாரத் தடைச் சட்டத்தின்படி....

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1980 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு ரகுமான்கான் ஒரு சிறைச்சாலை போதாது என்று சொன்னதைத்தான் நான் திருப்பிச் சொன்னேன். அதையொட்டி அவர் சொன்னதை நீக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தைரியமாக அதைச் சபைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கி விடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விபச்சாரத் தடைச் சட்டத்தின் கீழே தண்டிக்கப்பட்ட பெண்களைப் பெரும்பகுதி சிறைக்கு அனுப்பாமல் விஜிலன்ஸ் ஹோமிலே இருந்தால் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே மீண்டும் ஒழுக்கம் பெற்று முறையாக வாழ்வார்கள் என்ற நல்லெண்ணத் தோடுதான் உங்களாலே போடப்பட்ட கமிட்டி சொல்லி இருக்கிறது அதற்காகச் சொன்னேன்.

வேலூரில் குற்றவாளிப் பெண்களுக்கு அக்காமடேஷன் போதாது என்பதற்காகத்தான்—தப்பு செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை—அவர்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுப்பதற்கு பிரிசன் அக்காமடேஷன் போதுமானதாக இல்லை, ஆகையினாலேதான் நீங்கள் மதுரைக்கு, குறைந்தபட்சம் ஒன்றைச் செய்வீர்களேயானால் தென் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள், தென் மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய உறவினர்கள் பார்ப்பதற்கும், மற்றக் காரியங்களுக்கெல்லாம் உதவியாக இருக்கும். அடுத்து நான் கேட்டுக் கொள்வது....

*திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லிய விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதிப்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்தில், 'இப்பொழுது கம்யூனிஸ்ட் குரல் கொடுக்காவிட்டாலும்' என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். நக்சலைட்டுகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அவர்கள் தத்துவத்தைப்பற்றியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள்; அதற்கு நான் வரவில்லை. தத்துவத்தைப்பற்றிய அவர்களுடைய அறிவு தவறானது என்பது எங்களுடைய கருத்து. அது போகட்டும், அது இப்பொழுது வேண்டாம்.

நக்சலைட்டு கைதிகளை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இருந்த காலத்திலும் சிறையில் வைத்தவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று குரல் கொடுத்தவர்கள் நாங்கள். அது ஒன்று.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. கு. ரமணி]

இரண்டாவதாக, இன்றைக்கும் நாங்கள் அரசாங்கத்தினிடத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டே வருவது, நச்சலைட்கைதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் அரசியலிலே தப்பான கண்ணோட்டத்தோடு போவது மட்டுமல்ல; அவர்களுடைய வழிமுறைகள், சமுதாயத்தினுடைய இன்றைய நடவடிக்கைகளுக்கு விரோதமானது என்ற முறையில் தப்பு செய்கிறார்கள். ஆயினும் அரசியல்வாதிகள் என்பதால் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று, இன்றைய அரசாங்கத்தினிடத்திலேயும் நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறவர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்தக் கொள்கையை நடைமுறையிலே இந்திய நாட்டிலே செய்து காட்டியிருக்கக்கூடிய ஒரே கட்சி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்கத்திலே எங்களுடைய அரசாங்கம் வந்த பிறகு இப்பொழுது நச்சலைட்கைதிகளை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நண்பர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் அதைத்தான் சொன்னார். வங்காளத்திலே விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சேர்த்துதான் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், நடுவிலே ஒரு வார்த்தை உங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்.

திரு. கு. ரமணி : குரலே கொடுக்காதவர்கள் என்பது மாதிரி சொன்னார். அது உண்மையல்ல.

திரு. இரா. கருப்பையா : தலைவரவர்களே, அவர்கள் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபையிலே பல்வேறு பிரச்சினைகளை இப்பொழுது கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டாம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : எங்களுடைய விளக்கத்தையும் நாங்கள் கொடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு பேர் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் உறுப்பினரின் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சிவசாமி அவர்களும் ஒருவர். எனவே, உறுப்பினர் அவர்களும் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை.

[1980 ஜூலை 14]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்க விரும்புகிறேன். என்னைப்பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேரத்தை நான் வீணாக்க விரும்பவில்லை. ஒரே நிமிடத்தில் சொல்லிவிடுகிறேன். நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்கள் என்னைப்பற்றி ஒரு கருத்து தெரிவித்தார்கள். நச்சு லைட்டுகள் பற்றிச் சொல்லிய அந்தக் கருத்து அவருக்கு அது பற்றிச் சம்பந்தமே இல்லை என்று சொன்னார். நான் அதற்கு மட்டும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது விளக்கம் வேண்டாம். அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் முன்மொழிந்த முன்று மானியக் கோரிக்கைகளிலும் நல்ல கருத்துக்களையும் பல ஆலோசனைகளையும் மற்றும் சிலவற்றையும் கூறினார்கள். முதலில் நான் நீதித் துறைபற்றி என்னுடைய விளக்கத்தையும் கருத்தையும் கூற விழைகின்றேன்.

நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கண்டுள்ள கோட்பாடுகளுக்கும் விதிமுறைகளுக்கும் இணங்க மக்கள் அனைவருக்கும் சமநீதி கிட்டும் முகத்தான் நீதி மன்றம் செயல்படுவதில் அரசின் தலையீடோ, அரசின் நிர்வாகப் பிரிவு, செயற்பிரிவின் தலையீடுகளோ இல்லாத அளவில் நீதி மன்றம் செம்மையான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்ற கொள்கையில் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. நடைமுறைப்படுத்தி வரும் என்ற உறுதியினைக் கூறுகின்றேன்.

நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும், மக்களுக்கு அவர்கள் சந்தித்து வருகின்ற பல இன்னல்களை ஆண்டு பலவாக அவர்கள் சந்தித்து வருகின்ற இன்னல்களைக் களைவதற்கு என்ன, என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ, அவைகளை விரைந்து எடுக்க நடைமுறையில் அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்ற உறுதியினைச் சொல்லுகின்றேன்.

குறிப்பாக, நீதிபதிகளுக்கு வீட்டு வசதி போதியதாக இல்லையென்றும், வாகன வசதி போதியதாக இல்லையென்றும் அரசு வழக்குரைஞர்கள், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே போடப்பட்ட அரசு வழக்குரைஞர்கள், அரசியல் காரணமாக போடப்பட்ட சிலர், திறமைக் குறைவு காரணமாய் நல்லமுறையில் வழக்குகளை நடத்தாத காரணத்தால், அரசு வழக்குகள் பல

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தோல்வி யுறுகின்றன என்பதைத் பற்றிக் கூடச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிற ஆலோசனைகளைக் கருத்தில் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்று உறுதி கூறுகின்றேன்.

அதற்கு முன்னால் நீதி மன்றங்களில் தாமதத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், அதிகப்படியான நிதிமன்றங்களை அமைப்பதும், வழக்குகள் அதிகமாக பென்டிங் நிலையில் இருப்பதை நீக்குவதற்கு அவர்களுக்குத் தேவையான ஸ்டேஷனரி போன்ற பொருள்களை வழங்குவதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேடசெந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதை போல், தீர்ப்புகளை அச்சடிப்பதில் கூட 6 மாதம், 1 ஆண்டுக் காலம் என காலதாமதம் ஆகின்ற காரணத்தால், நீதி நீதிமன்றத் தீர்ப்பு, விரைவிலே மக்களுக்குக் கிடைக்காத சூழ்நிலையைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதும் அவசியமென்ற சூழ்நிலையில் அரசு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அதிகமாக நீதிமன்றங்களைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடும், வட்டப் பகுதிகளில் இருக்கின்றவர்களும் மாவட்டங்களுக்கு வந்து நீதி பெறுகின்ற காலத்தில், ஏழைகளுக்கு இன்னல் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், அந்த நீதிமன்றப் பணிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் that should be alienated என்ற அணுகு முறையோடு, அரசு பல இடங்களில் நீதிமன்றங்களைத் துவக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

செங்கல்பட்டில் நீதித்துறை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றம் ஒன்றும் அதைப் போல் தர்மபுரியிலும், துறையூரிலும், பாலக்கோட்டிலும், வில்லிப்புத்தூரிலும், விளாத்திகுளத்திலும், திண்டுக்கல், திருக்கழுக்குன்றம், உசிலம்பட்டி, அம்பத்தூர், பொன்னேரி ஆகிய பகுதிகளில் நீதிமன்றங்களைத் துவக்க இந்த அரசு 1979-80-ல் அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

அது மட்டுமின்றி, பெரியார் மாவட்டத்தில் ஈரோட்டில் நீதித்துறை தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. 1979-80-ல் நான் சொல்ல இருக்கின்ற கீழ்க்காணும் பகுதிகளில் எல்லாம் நீதிமன்றங்களை அமைப்பதன் மூலம் வழக்குகளுக்குத் தாமதமாக தீர்ப்பளிக்கப்படுகின்ற குறையினைப் போக்க முடியும் என்று அரசு கருதுகிறது. அதில் ஈரோட்டில் ஒரு கூடுதல் துணை நீதிமன்றமும், தூத்துக்குடியிலும் கோயம்புத்தூரிலும், அதைப் போலவே இராமநாதபுரத்திலும் கூடுதல் துணை நீதிமன்றங்களை அமைப்பதற்கும், திண்டுக்கல், திருப்பத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர், ஆரணி, கோபிச்செட்டிபாளையம் ஆகிய பகுதிகளில் கூடுதல் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றங்களை அமைப்பதற்கும் திருவண்ணாமலையிலே ஒரு கூடுதல் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தை அமைப்பதற்கும் அரசு இந்த ஆண்டு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1980 ஜூலை 14]

[பிற்பகல் 1-20]

அதைப்போலவே 7-வது நிதிக் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் கீழ்க்கண்ட குற்றவியல் நீதி மன்றங்களை நிறுவ பரிந்துரை செய்துள்ளது. அந்த அடிப்படையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது. நெய்வேலியில் ஒரு இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதி மன்றமும், அதைப் போல வள்ளியூரில் துணைக் கோட்ட ஜூடீசியல் நீதி மன்றம், ஒன்றும், திருவண்ணாமலையில் துணைக் கோட்ட ஜூடீசியல் நீதிமன்றம் ஒன்றும், கோபிச்செட்டிப்பாளையத்தில் துணைக் கோட்ட ஜூடீசியல் நீதி மன்றம் ஒன்றும், அமைக்க அரசு இந்த ஆண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

அதைப்போலவே முன்னுரிமைப் பட்டியலிலே முதல் கட்டமாக 80-81-லே கீழ்க்கண்ட இரண்டாவது சிவில் நீதி மன்றங்களை அரசு நிறுவுவதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும். அரியலூரிலும் பெரியகுளத்திலும் துணை நீதி மன்றங்களையும், உத்தமபாளையத்தில் மாவட்ட முன்சீப் நீதி மன்றம் ஒன்றையும், அதைப்போலவே பெரம்பலூர், ஜெயங்கொண்டம், பொன்னேரி ஆகிய பகுதிகளில் மாவட்ட முன்சீப் நீதி மன்றங்களும், விருத்தாசலத்தில் துணை நீதி மன்றம் ஒன்றையும், மேட்டூரிலும் ஆத்தூரிலும் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தையும், சங்கரன் கோவிலில் ஒரு மாவட்ட முன்சீப் நீதி மன்றத்தையும் அரசு நிறுவுவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும். அந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ளுகிறபோது மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறிய அந்தக் காலதாமதம் என்ற பிரச்சினை ஓரளவுக்கு நீக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப்போலவே ஏழைகளிய மக்களுக்கு சட்ட ஆலோசனை வழங்குவதற்காக Free legal aid என்ற அமைப்பின் மூலம் அந்த உதவியினை வசதி அற்ற ஏழைகளுக்கு அதிசப்படியான வாய்ப்பினைத் தரும் நோக்கோடு 10 லட்சம் ரூபாய் நிதியினை இந்த அரசு நடப்பாண்டில் ஒதுக்கியுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசும்போது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். மரண தண்டனை பெற்றுள்ள கைதிகள் ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளாக அவர்கள் ஆக்கப்படுவார்களானால், அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தண்டனை குறைக்கப்படவேண்டும் என்று இருக்கிற அந்த அதிகாரம் மாநில அரசின் வரம்பிற்குள் இருந்து அது எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதை மீண்டும் பெறுவதற்காக சட்ட திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆயுள் தண்டனை

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

டனைக் கைதிகளுக்குக் குறிப்பாக உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது ஓராண்டு காலமும், காந்தி நூற்றாண்டு விழாவின்போது ஓராண்டும், இந்திய சுதந்திர விழாவின்போது 1½ ஆண்டுக் காலமும் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த தின விழாவின்போது 6 மாதமும் அவர்களுக்குத் தண்டனை குறைக்கப்பட்டது.

ஆனால் 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறை விதித் தொகுப்பு, 1978 ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டு, 433 (எ)-ன் கீழ் தற்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குத் தண்டனையைக் குறைக்க கூடிய அதிகாரம்—அவர்கள் நன்னிலையிலே நடப்பார்களானால்—அவர்களை சீர்திருத்தவேண்டும் என்ற நோக்கோடு மாநில அரசு எடுக்கும் அதிகாரம் கூட இப்போது மைய அரசால் பறிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதை மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நோக்கோடும், சீரான புனர்வாழ்வு ஆயுள் கைதிகளுக்குக் கிட்ட வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு நன்னடத்தையின் அடிப்படையில் தண்டனையைக் குறைக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை, மாநிலத்திற்குப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, சட்டத் திருத்தத்தைக்கொண்டு வர மாநில அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது. மத்திய அரசு அந்த அதிகாரத்தை.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்காக அவர் மன்னிக்க வேண்டும். இந்த செக்ஷன் 439 (எ) அமென்மென்ட் இருக்கிறதே, அதைத் தான் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் முடியாது என்று சொல்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வந்தது 19 டிசம்பர் 1978-ல். அதற்கு முன்னால் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி தான் இருந்தது. கொள்கை அளவில் அதை இப்போது ஒத்துக் கொண்டவர்கள், ஏன் அதை முன்பே செய்யவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, இது மைய அரசினுடைய சட்டம். மைய அரசின் சட்டத்தை மாநில அரசுகள் எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்தி வந்திருக்கின்றது. ஆனாலும் மைய அரசை அணுகி, அந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்றும், மாநில அரசின் அதிகாரத்தை அவர்கள் பறிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வலியுறுத்தி வருகிறோம். மாநில அரசு இந்த சட்டத்தை இயற்றும் மைய அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறது. மைய அரசின் அனுமதி பேற்ற பிறகுதான் அந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வர முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மாநிலத்தினுடைய திகாரத்தைப் பறித்த அந்த சட்டத்தை மீண்டும் திருப்பி மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு புரட்சித் தலைவர் அரசு முயற்சி எடுப்பதை பாராட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1980 ஜூலை 14]

அதைப் போலவே, இன்னொரு முக்கியமான சட்டத் திருத்தத்தை மாநில அரசு மைய அரசுக்கு தெரிவித்து இருக்கிறது. குறிப்பாக பண்புணர்ச்சி குற்றத்திற்கான தண்டனை கடுமையாக்க வேண்டும் என்றும், அவர்களுக்கு மரண தண்டனை கூட விதிக்க வேண்டும் என்றும், முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கனவே அறிவித்து இருப்பது மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். தற்போதுள்ள இந்திய சட்டத்தின் பிரிவின்படி அவர்களுக்கு மரண தண்டனையோ, ஆயுள் சிறை தண்டனையோ விதிக்க இயலாது. எனவே அவர்களுக்கு மரண தண்டனை அல்லது ஆயுள் சிறை தண்டனை அளிக்க வேண்டும்; சிறை வாசம் மட்டுமே போதும் என்று கருதப்பட்டால் குறைந்தபட்ச தண்டனையாக 10 ஆண்டு கடுங்காவல் சிறை தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பண்புணர்ச்சி குற்றத்திற்கான தண்டனையைக் கடுமையாக்கும் முகத்தான் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதற்கும் மைய அரசின் ஒப்புதல் பெற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் போகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது, மாவட்ட அளவில் உள்ள கீழ் நீதிமன்றங்களில் அதனுடைய பண வரம்பை உயர்த்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் குறிப்பாக வட்ட அளவில் இருக்கும் மக்கள் வழக்குகளைத் தொடர்வதற்கு மாவட்ட தலைநகரங்களுக்குப் போவதும், பிறகு அப்பீல் என்ற முறையில் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வரவும் என்பது அவர்களுக்கு பணச் செலவையும், இழப்பையும் தருகிற காரணத்தால், அவர்களுடைய கஷ்டத்தைக் குறைக்கும் முகத்தான், மாவட்ட முன்சீப்கள் விசாரிக்கக்கூடிய வழக்குகளில் பண அதிகார வரம்பை தற்போது இருக்கும் ரூ 5,000 என்ற நிலையில் இருந்து ரூ. 15,000 என்கிற அளவிற்கு உயர்த்துவது என்று அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது.

அதைப் போலவே, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் கோர்ட்டுகளுக்கு, மேல் முறையீடு நீதிமன்றங்களுக்கு, அவர்களுக்கு உள்ள அதிகார பண வரம்பை ரூ. 10,000-ல் இருந்து ரூ. 30,000 என்ற அளவிற்கு உயர்த்த அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது. அதைப் போலவே, உயர்நீதி மன்றத்திலே தற்போது சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலும் 1 இலட்ச ரூபாய்க்கு மேல் என்று வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டு உள்ளது. ஆனால் சென்னையில் உள்ள சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்கு தற்போதுள்ள ரூ. 50,000 என்ற பண வரம்பை ரூ. 1 இலட்சம் அளவிற்கு உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வது என்று அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தங்களின் மூலமாக குறிப்பாக மாவட்டங்களிலும், வட்ட நீதி மன்றங்களிலும் இருக்கின்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு நல்ல பணி கிடைத்திருக்கிறது.

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தோடு அங்கே இருக்கும் ஏழை எளிய மக்கள் வழக்கு என்ற முறையில் ஏகப்பட்ட பணத்தைச் செலவழித்து மாவட்ட தலை நகரங்களுக்குச் செல்லும் தொல்லையை துடைக்கும் முகத்தான் இந்த நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு வேண்டுகோள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். “இன்டக்கிரேஷன் ஆப் ஜூடிசியரி” —மேஜிஸ்ட்ரேட்—முன்சிப் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அதற்கான சட்டம் கொண்டு வந்து, அதன் மூலமாக குற்றவியல் மேஜிஸ்ட்ரேட், சிவில் நீதிபதிகள் ஆகிய இருவரையும் ஒரே நீதிபதியாக ஆக்கி, நீதித் துறையின் பல்வேறு பிரிவின் பணிகளை திறம்பட நிர்வகிக்கும் நோக்கத்தோடு செயல்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் பல்லாண்டு காலமாக இருந்து வந்த இந்தக் குறை போக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, உறுப்பினர்கள் மதுரையில் உயர் நீதி மன்றத்தின் ஒரு ஆயம் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஏற்கனவே நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறது. மறுபடியும் இந்த மைய அரசை வலியுறுத்தி மதுரையில் ஒரு உயர்நீதி மன்றத்தின் ஆயம் ஒன்றை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

உச்ச நீதி மன்றத்தின் ஆயம் ஒன்று சென்னையில் அமைக்க வேண்டும் என்றும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். இதன் காரணமாக சென்னையில் உள்ள பொது மக்கள் டெல்லி மாநகரத்திற்குச் செல்லும் தொல்லைகளைத் துடைக்கும் முகத்தான் சென்னையிலேயே உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆயம் ஒன்றை அமைக்க மைய அரசை மாநில அரசு கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது.

நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புகளை தமிழிலேயே வழங்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தற்போது உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் கீழ் நிலையில் உள்ள உரிமைநாட்டு மன்றங்களில் வழங்கும் தீர்ப்பு ஆங்கிலத்தில்தான் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் எல்லாம் தமிழிலேயே நடத்திக்கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு, பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

[1980 ஜூலை 14]

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : காரணம், தமிழில் தீர்ப்பினை வழங்கக்கூடிய அளவுக்கு சில மொழி பெயர்ப்புகள் முற்றுப் பெறாத நிலையில் இருந்ததால் அந்த தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடப்பாண்டிலே அந்தக்குறையைப் போக்கி (சிவில் கோர்ட்) உரிமை வழக்கு மன்றத்தில் தமிழை புகுத்தி, அதைத் தொடர்ந்து (ஹைகோர்ட்டிலும்) உயர்நீதிமன்றத்திலும் தமிழிலே தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்ற முடிவைக் கொண்டுவர இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் போன்றவர்கள் எல்லாம் பேசும்போது தற்போது ஏ.பி.பி. 1 ஆக இருக்கிற வரை நேரடியாக பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டராகப் போடுவதால், அவருக்கு போதுமான தகுதி, அனுபவம் இல்லாத காரணத்தால் அரசு வழக்குகளை அவர் செவ்வனே நடத்த முடியவில்லை என்றும், தகுதி வாய்ந்த வழக்கறிஞர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு முன்பிருந்த சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். மைய அரசின் சட்டத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் மாநில அரசு கொண்டு வந்த அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் திருத்தி, ஏ.பி.பி. 1 ஆக இருக்கிறவரை பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டராக மாற்றும் நடைமுறையை மாற்றி, தகுதியுள்ள வழக்கறிஞரை நியமிக்க, இந்த நடைமுறையைக் கொண்டுவர அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று இன்னொன்றையும் கூறினார்கள். டிப். பார்ட்மெண்டிலே புனியாற்றுகின்றவர்கள் எங்கோ பகுதிநேரப் படிப்பு படித்து, சட்டத்திலே பட்டம் பெற்று வருகின்றவர்கள் நீதிபதிகளாக வரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிற காரணத்தால் சில சிக்கல் ஏற்பட்டதாகக் கூறினார்கள். “பாரிலே” அனுபவம் உள்ள, தகுதி வாய்ந்த வழக்கறிஞர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அது குறித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறைத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் அரசினுடைய எண்ணம் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல அங்கு இருக்கிற கைதிகளுக்கு நல்ல முறையில் உணவு தருதல், இருப்பிடத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துத் தருதல், கழிப்பிடம் நல்ல முறையில் அமைத்துத் தருதல், குடிநீர் வசதியை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தித் தருதல் போன்ற வசதிகளை “சைகாலாஜிக்கல்” அடிப்படையில், மனோதத்துவ ரீதியில் அளிக்கின்ற மாறுதல் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு சிறைத் துறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவை

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

களை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய ஆலோசனைகளை எல்லாம் ஏற்று, பல முன்னேற்றங்கள் விரைவில் சிறைகளில் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்போம் என்ற உறுதியை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் பல வேண்டுகோள்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விடுத்தார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்தில் சோளம் மற்றும் ராசிக்குப் பதிலாக மற்ற உணவுகளைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் சோளம் மற்றும் ராசி ஆகியவைகளுக்குப் பதிலாக அனைத்துச் சிறைகளிலும் தீட்டிய அரிசி போடுவதற்கு அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. அதைப் போலவே சிறையிலே உள்ள கைதிகளுக்கு தலையணை தரப்படாத நிலைமை இருந்தது. இனிமேல் கைதிகளுக்கு தலையணை தருவதற்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

சிறையிலே பணியாற்றுகின்ற, சிறையிலே இருக்கிற கைதிகள் அங்கே சில தொழில்களில் ஈடுபடும்போது அவர்களுக்கு இது காரும் தந்து வந்த ஊதியம் குறைவாக இருந்ததால், இனிமேல் அவர்களுக்கு தற்போது இருந்து வருகிற 20 காசு, 10 காசு என்ற முறை மாற்றப்பட்டு குறைந்த பட்சம் 25 காசு முதல் அதிக பட்சம் 1½ ரூபாய் வரையில் சிறையிலே பணியாற்றுகின்ற, தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற கைதிகளுக்கு தருவதற்கு அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே எல்லா சிறைகளிலும் ‘‘கான்டின்’’ திறக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் பல்லாண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. சிறை கைதிகளுக்காக, அவர்களுக்கு வேண்டிய சில பொருட்களை வாங்க அங்கே வசதி இருந்தால்—அங்கே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களோடு தொடர்பு கொண்டு வாங்க வேண்டியிருப்பதால் சில தவறுகள் கூட நடப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்; அதை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்காக சிறைகளிலே கான்டின்களை ஏற்படுத்தி, அங்கே அந்த கைதிகளுக்குத் தேவையான பற்பசை, பல் துலக்கி, சோப்பு, எண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை அனைத்துச் சிறைகளிலும் பெறுவதற்கேற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசுகின்றபோது காப்பு விடுப்புத் திட்டத்தை பொறுத்தவரையில் இன்னும் காவல் துறையினரின் பரிந்துரையின் பேரில்தான் நடக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். அந்த முறை மாற்றப்பட்டு விட்டது. நேரடியாக கண்காணிப்பாளர் அவர்களுடைய பரிந்துரையின் பேரிலேயே அந்த விடுப்பைப் பொறுத்தவரையில் தாராளமான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு திட்டத்தை தீட்டி இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1980 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது, பல மாவட்டத்திலுள்ள கீழ்மட்ட சிறைச் சாலைகள் எல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கு சில குறைபாடுகள் இருப்பதை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அந்தக் குறையை அரசு உணர்ந்து இருக்கின்றது. இந்த ஆண்டிலிருந்து படிப்படியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற சிறைச் சாலைகளை எல்லாம் அரசு எடுத்து நேரடியாக சிறை நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து அங்குயிருக்கின்ற எண்ணற்ற குறைகளைக்களைய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திறந்த வெளியில் சிறைச்சாலைகள் அமைக்க வேண்டும் என்று சிலர் கோரிக்கை விட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிவகங்கை அருகில் முத்துப் பேட்டையிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சிங்கம்பட்டியிலும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வேளப்பாக்கம் அரசு விதைப் பண்ணையிலும் செங்கையிலே வெங்கடமங்கலத்திலே அரசு திறந்தவெளி சிறைச்சாலைகள் அமைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேலூர் சிறையிலே உற்பத்தி செய்கின்ற பாத அணிகளை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு சிறைக் கைதிகளுக்கு இன்னும் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்து பிற்காலத்திலே அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதோடு மேலும் ஒரு மாதிரி தயாரிக் கின்ற சிறைச்சாலைகளைக் கூட வேலூரிலே நிறுவ அரசு திட்டமிட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை பற்றிய மானியக்கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். குறிப்பாக விவசாயக் கடன் முழுவதையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சிலரும், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் சிலர் விவசாயக் கடன் முழுவதையும் ரத்து செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தையும் மாறி மாறி பல்வேறு கருத்துக்களை கூறினார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரை,

“சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.”

என்னும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கொள்கைக்கேற்ப எண்ணற்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதிலேயும் அவர்களுக்காக மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதிலும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருப்பதை அவை

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அறியும் என நம்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்த வரைக்கும் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறை துவக்கப்பட்டதன் நோக்கமே கிராமப்புறத்தினுடைய விவசாய சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் சரி, அர்பன் கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி என்று சொல்லப்படுகின்ற நகர்ப்புற சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் சரி, நலிந்த மக்களுக்காக ஏழை எளிய மக்களுக்காக வளமையின்றி, வறுமையிலே வாடுகிற மக்களுக்காக நன்மை செய்கின்ற முறையிலே அமைய வேண்டும் என்பதேயாகும். அந்த வகையில் பணக்காரர்களின் சுரண்டலிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கூட்டுறவு அமைப்பு ஆரம்பத்திலேயே துவக்கப்பட்டது. குறிப்பாக கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களில் 80 சதவீத விவசாயிகள் ஏழை எளியவர்களாகவும், சிறு விவசாயிகளாகவும், நலிந்தவர்களாகவும், மற்றப் பணிகளைச் செய்கின்ற ஏழை எளியவர்களாகவும் தான் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அமைப்பினுடைய பலன் பணக்காரர்களுக்கு சில நேரத்தில் தேவைப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஏழை எளிய நலிந்த மக்களுக்கும், சிறு விவசாயிகளுக்கும், நிலமற்ற ஏழைகளுக்கும் கூட்டுறவு அமைப்பு மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதனை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என நம்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு வந்த பிறகு சென்ற 3 ஆண்டு காலமாக கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் பல்வேறு சலுகைகளை அளித்திருப்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும். 1979 ஆம் ஆண்டிலே விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை அறிய தமிழக அரசால் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் கடன் வசூலை நாங்கள் தளர்த்தியதையும் சில பேர்களுக்கு வட்டிகளைத் தள்ளாடி செய்ததையும் இந்த மாமன்றம் அறியும். தமிழக அரசின் வரலாற்றிலேயே முதன்முறையாக விவசாயிகளுக்குள்ள 27 கோடி ரூபாய் வட்டிகளை ரத்து செய்ய 1979 ஆம் ஆண்டிலே உத்தரவிட்டோம். அப்போது புரட்சித்தலைவர் இருந்ததை இந்த மாமன்றம் அறியும். அதைப்போலவேதான் கடந்த கால அளவுக்கு அரசுகள் செய்யாத அளவுக்கு, கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை முன்னுக்கு கொண்டுவந்தால் தான் நாட்டினுடைய ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரமே ஒரு மறுமலர்ச்சி அடையும் என்ற நன்னோக்கத்தோடு கிராமப்புற பொருளாதார மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு தற்போதும் பல சலுகைகளை அளித்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-40]

ஐந்து ஏக்கருக்கும் குறைவாக இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் நஞ்சை நிலம் வைத்திருந்தாலும் சரி, புஞ்சை நிலம் வைத்திருந்தாலும் சரி, குத்தகைதார்களாக இருந்தாலும்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1980 ஜூலை 14]

சரி, அனைத்து சிறு விவசாயிகளுக்கும் அவர்கள் பட்டிருக்கிற மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்ட பமிர்க் கடன்கள் 42 கோடி ரூபாயை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு அறிவித்திருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் தமிழக வரலாற்றிலேயே முதன்முறையாக பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கோடு ஏழை எளிய விவசாயிகள் இன்னலில் சிக்கி உள்ள விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கோடுதான் இந்த 42 கோடி ரூபாய் கடனை அரசு ரத்து செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும்.

கூட்டுறவுக் கடன்கள் முழுவதையுமே ரத்து செய்யவேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு கடனை ரத்து செய்யலாம். ஆனால் பாதிக்கப்படாத விவசாயிகள், வளமான நிலைமையிலே பல ஏக்கர்களுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு முடிவுக்கு வருவோமேயானால் கூட்டுறவு அமைப்பே “The basic structure of co-operative movement will get spoiled”

அதை இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள், உணர்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மேலும், கூட்டுறவு கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றால் மாநில அரசே எடுத்த எடுப்பில் இஷ்டம் போல் எதையும் செய்து விட முடியாது. ரிசர்வ் வங்கியினுடைய பல விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் எந்த நடவடிக்கையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் குறுகிய கால கடன்களாக வாங்கியிருப்பதில் 30 சதவீதம் கடனை ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் 31 ஆம் தேதியும், 40 சதவீதம் கடனை ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூன் 30 ஆம் தேதியும் கண்டிப்பாக அவர்கள் மத்திய வங்கிக்கு திருப்பி தந்து, மத்திய வங்கி மாநில வங்கிக்கு தந்து அந்த கணக்கு வகைகள் சீர் செய்தாக வேண்டும். இந்த விதிமுறைகளை மத்திய வங்கியும் அதன் கீழ் பணிபுரிகின்ற சங்கங்களும் மீறுமேயானால், விவசாயக் கடனை ரத்து செய்வதற்கு ரிசர்வ் வங்கி அனுமதி தராது. வேறு விவசாயிகள் மீண்டும் பயிரிட கடன் உதவி கேட்டாலும் ரிசர்வ் வங்கி தராது.

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

ரிசர்வ் வங்கியின் இந்த விதிமுறைகளின் காரணமாக பாதிக்கப் படுவது ஏழை விவசாயிகளே. கடனைத் திருப்பித் தரக்கூடாது என்று பாதிக்கப்படாதவர்களும், எல்லா விவசாயிகளுமே கடனைத் திருப்பித் தரக்கூடாது என்ற நிலைமை சில ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக கிராம கூட்டுறவு சேவா சங்கம் மூலமாக இது வரைக்கும் 304.22 கோடி ரூபாய் கடன் நிலுவையாக இருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல. நிலவள வங்கிகளிலிருந்து வழங்கப்பெற்ற கடன்கள் நிலுவையிலுள்ளவை 173 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய். ஆக மொத்தம் 477 கோடியே 47 லட்சம் ரூபாய் பாக்கியாக நிற்கிறது.

பணக்கார விவசாயிகளும் கூட விவசாயக் கூட்டுறவு கடன் என்றாலே திருப்பித் தரக்கூடாது என்ற ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொண்ட காரணத்தினால்தான் இந்த அளவுக்கு கடன் நிலுவை ஏற்பட்டு விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் கடன் தருவதற்குரிய ஒரு நிலைமையை ரிசர்வ் வங்கி தராத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை காரணமாக பாதிக்கப்பட்டது பணக்கார விவசாயிகள் அல்ல. பாதிக்கப்பட்டது சாதாரண சிறு விவசாயி. 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர்கள், 3 ஏக்கர்கள், 5 ஏக்கர்கள் என்று நிலம் வைத்திருக்க கூடிய சிறு விவசாயிகள் தாங்களும் பயிரிட வேண்டுமானால், அவர்கள் கடன் வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களாத் தூண்டி விடுகிற பணக்கார விவசாயிகளிடம்தான் செல்ல வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கியின் கடன் உதவி சிறு விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காத நிலையில் உண்மையிலேயே ஆதாயம், கூட்டுறவுக் கடனை கட்டாமல் இருக்கும் பணக்கார விவசாயிகளுக்குத்தான் ஏற்படுகிறது.

காரணம், அவர்கள் எந்தவிதப் பாதிப்புக்கும் உள்ளாவது இல்லை. அவர்கள் விவசாய வேலைகளையும் நிறுத்துவது இல்லை. வட்டிக்கு விட்டிருக்கும் பணத்தை வாங்கி அல்லது வங்கியிலே போட்டு வைத்திருக்கும் பணத்தை எடுத்து மீண்டும் விவசாய வேலைகளை அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயம் செய்ய வழி இல்லாது இருக்கிற ஏழை விவசாயிகள் கூட்டுறவு வங்கிகளின் உதவி இல்லாத காரணத்தினால், மைய வங்கியினுடைய உதவி சேவா சங்கங்களுக்கு கிடைக்காத காரணத்தினால் பணக்காரர்களிடம் கடன் வாங்கச் செல்கிறார்கள். அதிக வட்டிக்கு கடனை வாங்குகிறார்கள். இன்னலிலே ஆப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சிறு விவசாயிகளே என்பதை சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977-78-ல் 120 கோடி 69 லட்சம் ரூபாய் பயிர்க்கடனாக தரக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. ஆனால் பெரும் விவசாயிகள் அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து கூட்டுறவுக் கடனை தராத காரணத்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1980 ஜூலை 14]

தினால், மீண்டும் விவசாயிகளுக்கு தரவேண்டிய கடன் உதவியின் அளவு ரிசர்வ் வங்கியின் விதிமுறைகளின் காரணமாய் தற்போது குறைந்து விட்டது. இங்கே இன்னொன்றையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ரிசர்வ் வங்கி குறைந்தபட்சம் 40 சதவிகிதம் குறுகிய காலக் கடனை வசூலிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கிறபோது குறிப்பிட்ட ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள மைய வங்கி 40 சதவீதம் கடனை வசூலிக்காமல் இருக்குமேயானால் ரிசர்வ் வங்கி கடன் அந்த மைய வங்கிக்குக்கிடைக்காது. அப்போது சில விவசாயிகள், குறிப்பாக கூட்டுறவுக் கடனை நேர்மையான முறையில் திருப்பிக் கட்டினால் நமக்கு மீண்டும் கூட்டுறவு வங்கி மூலம் கடன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் கூட்டுறவுக் கடனை சில சிறிய விவசாயிகள் திருப்பிக் கட்டுகிறார்கள். அப்படி திருப்பிக் கட்டுகிற விவசாயிகளுக்கும் இத்தகைய வங்கிக்கு 40 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாக வசூலித்து இருந்தால் புதிதாகக் கடன் தர இயலாது. இந்த கடனை நேர்மையான முறையில் திருப்பித் தரலாம். திருப்பித் தந்தால் நமக்கு மீண்டும் கடன் கிடைக்கும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இருக்கிற சிறு விவசாயிகளை ரிசர்வ் வங்கியின் இப்படிப்பட்ட விதிமுறை பாதிக்கிற காரணத்தால் அந்த விதிமுறையைத் தளர்த்த வேண்டும் என்றும் எந்த ஒரு சிறு விவசாயி கடனைத் திருப்பிக் கட்டினாலும் அந்த விவசாயிக்கு கடன் தரவேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் சிறு விவசாயிகள் ஊக்கமாக வாங்கிய கடனை கூட்டுறவுத் துறைக்கு திருப்பிக் கொடுப்பார்கள் என்றும் நாங்கள் ரிசர்வ் பாங்குக்கு கூறியிருக்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களில் 1 கோடியே 57 இலட்சம் 37 ஆயிரம் ஏக்கர்களில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதில் கிட்டத்தட்ட 80 சதவிகிதம் விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். 42 சதவிகிதமான 66 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை உழுகிறவர்கள் 5 ஏக்கருக்குக் குறைவான நிலத்தையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒட்டுமொத்த விவசாயிகளில் 483 ஆக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்து ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலமுள்ள பெருவிவசாயிகள் மொத்த விவசாயிகளில் 6% ஆக உள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் கையில்மட்டும் மொத்த நிலத்தில் 33% நிலம் அதாவது 51 இலட்சத்து 92 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. நான் இதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம் கூட்டுறவுக் கடனை அனைவருமே திருப்பித்தரமாட்டோம் என்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்போது இந்த 33% நிலம், அதாவது 51 இலட்சத்து 92 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிற வெறும் 6 சதவிகிதம் பணக்கார விவசாயிகள் எந்தளவிற்கு கூட்டுறவு

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அமைப்புக்கு, கூட்டுறவுத் துறைக்கு, கூட்டுறவுக் கொள்கைக்கு ஊறுவிளைவிக்கிறார்கள். என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்காகத் தான் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

கடன் என்பது வேறு. நாவலர் அவர்கள் தமது நிதிநிலை அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியதுபோல் கஷ்டம் என்பது வேறு. கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகளின் கடனை ரத்து செய்யவேண்டும் அல்லது தவணைமுறையில் கொடுத்துஅவர்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதில் பொருள் இருக்கிறது. ஆனால் இருபது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிற விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு சினிமாத் தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. மற்ற தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். வெளியே அவர்கள் அதிக வட்டிக்கு பணத்தைத் தந்து, தாங்கள் சம்பாதித்த பணத்தைக் வட்டிக்கு கொடுத்துவிட்டு கூட்டுறவு வங்கியில் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுப்பதால் அந்தப் பணத்தைப் பெற்று விவசாயக் காரியங்கள் செய்கிற அந்த விவசாயிகள் கூட்டுறவு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமலிருக்கிறபோது அவர்களை கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகள் என்று சொல்லமுடியாது. டாட்டா, பிரீலா கூடத் தான் கடன் வாங்குகிறார்கள், அவர்கள் தொழிலுக்காக.

விவசாயிகளில் பலர் நல்ல நிலையில் உள்ளவர்கள் கூட கூட்டுறவுக் கடன் வட்டி குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் கடன் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டுறவுக் கடனை திருப்பித் தரமாட்டோம் என்று சொல்கிற போது அவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படவில்லை. ஏற்கனவே நான் சுட்டிக்காட்டியதுபோல் விவசாயத்தை அடுத்த வருடமும் அவர்கள் நடத்திவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடனில் இந்தளவு நிலுவை இ ந்தபோதிலும் உற்பத்தி குறையவில்லை. Fertiliser consumption is also not reduced அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆய்ந்து பார்க்கவேண்டும். காரணம், பணம் படைத்தவர்கள், வசதிபடைத்த விவசாயிகள் எல்லாம் கூட்டுறவுக் கடன் கேட்காமலே கையில் இருக்கிற பணத்தைக் கொண்டு விவசாயத்தை நடத்திவிடுகிறார்கள். இறுதியில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் சாதாரண பாட்டாளிகள், உழைக்கிற வர்க்கமாக ஐந்தாறு ஏக்கர்களுக்குக் குறைந்து நிலம் வைத் திருக்கிற சிறிய விவசாயிகள்தான் பாதிப்புக்கு உட்படுத்தப் படுகிறார்கள்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1980 ஜூலை 14]

எனவேதான், கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்கிற விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக நாங்கள் நிவாரணம் அளிப்போம் என்ற கொள்கையை ஏழைகள் நலன்கருதி புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மைய அரசுக்கு நாங்கள் ஏற்கனவே எழுதி இருக்கிறோம். பாதிக்கப்பட்ட சிறு விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென நாங்கள் முடிவெடுத்து உதவி கேட்டு மைய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். பாதிக்கப்பட்ட சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கடன் ரத்து என்ற போர்வையில் பணக்காரர்கள் பலன் அடையமுயல்கிறபோது எந்தளவிற்கு கிராமப் பொருளாதாரத்தை அது சீர்குலைக்கும் என்பதை மனதில்கொண்டு நாங்கள் இப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 1-50]

மாண்புமிகு மைய துணை அமைச்சர் திரு. பாரதி அவர்கள் கூட்டுறவுக் கடன்கள் முழுவதையும் ரத்து செய்வதென்பது கூட்டுறவு அமைப்பின் அடிப்படையையே சீர்குலைத்து விடும் என்று கூறியிருக்கிறார். அதைப்போலவே, திரு. ஐ.ஜி. பதேல், ரிசர்வ் வங்கியினுடைய கவர்னர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, பாதிக்கப்படாத விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களை திருப்பித் தராத நிலைமையை ஏற்படுத்துவது பெரும் சிக்கலை உருவாக்கும் என்று எச்சரித்திருக்கிறார். அதே நேரத்தில் மைய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கூட்டுறவுக் கடன் முழுவதையும் ரத்து செய்கின்ற எண்ணம் மத்திய அரசுக்கு இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகளுடைய முக்கியப் பிரச்சினை அல்ல என்று இந்த அரசு தருதவில்லை. இதிலே முக்கியப் பிரச்சினை என்னவென்றால், மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் பெரிதும் நிலத்தடி நீரையே ஜீவநாடியாக கருதுகின்ற காரணத்தினால், நமக்கு நிலத்தடி நீர் போதுமான அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தினால், பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு போதுமான தண்ணீர் கிடைப்பதற்காக அவர்களுடைய இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக அரசு விவசாயத்துறையின் மூலமாக நிலத்தடி நீரை ஊக்குவிப்பதற்கு பெருக்குலேஷன் பாயிண்ட் மூலம் அடியிலே இருந்து, நிலத்தடியிலே இருந்து எடுக்கப்படுகின்ற நீர் மீண்டும் மீண்டும் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஏரி, குளங்களை ஆழப்படுத்தி, அதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் நிலத்தடி நீரைப் பெருக்குவதற்கு, கிராமத்திலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்றியமையாத தேவையான தண்ணீர் வசதியை செய்து தர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அது மட்டுமல்ல. விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைப்பதில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அந்த நிலை தமிழகத்திற்கு மட்டும் இல்லை. பாரதம் தழுவிய அளவிலே பன்னெடும் காலமாக மைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற ஒரு மாறுபட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக இந்தப் பிரச்னை இருந்து வருகிறது. தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயப் பொருள்களுக்கு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும். அப்படி நல்ல விலைக்கு விற்கின்றபோது அவர்களுக்கு பிரச்னை குறைந்து விடுகிறது. ஆனால், தற்போது விவசாய விளை பொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்க முடிவதில்லை. உற்பத்திக் காலத்தில் இடைத் தரகர்கள், வியாபாரிகள், பெரும் வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, அந்தப் பொருள்களை பின்னர் அதிக விலைக்கு விற்று விடுகிறார்கள். இதனால், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு அவர்களுக்கும் நல்ல விலை கிடைக்காமல், அதை வாங்கி நுகர்வோரின் தலையிலே சுமத்தி, இந்த இடைத் தரகர்கள் பயனடைந்து வருகிறார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்கப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆங்காங்கே புரோடியூசர்களைக் கொண்ட விற்பனைச் சங்கங்களை பெருமளவில் ஈடுபடுத்தி உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களை எல்லாம் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து பெற்று, அந்தப் பொருள்களை இடைத் தரகர்கள் கையில் சிக்காமல், கன்சியூமர்ஸ் கோவாபரேடிவ்ஸ் மூலம் நுகர்வோர்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்தால், உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நல்ல விலை கிட்டும்; அதே நேரத்தில் அதை வாங்கி நுகர்வோர்களுக்கும் நியாயமான விலைக்கு அந்தப் பொருள்கள் கிடைக்கும். அந்த அடிப்படையிலே மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் மூலமாகவும், கன்சியூமர்ஸ் கோவாபரேடிவ்ஸ் ஸ்கங்கங்கள் மூலமாகவும் செய்கின்ற இந்தப் பணியை தீவிரப்படுத்த இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்கென பிரத்தியேகமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள பல திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது.

கிராமப்புற மற்றும் நலிந்த மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலம் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை வரும் ஆண்டில் இந்த அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிறது:

1. 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கு பயிர்க் கடனாக, குறுகிய கால கடனாக 120 கோடி ரூபாய் மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

2. கறவை மாடுகள், உழவு மாடுகள், மாட்டு வண்டிகள் வாங்குதல், ஆடு வளர்த்தல், கோழி வளர்த்தல் போன்றவற்றிற்கும் மத்திய கால கடனாக ரூ. 12 கோடி மத்திய கூட்டுறவு

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1980 ஜூலை 14]

வங்கிகள் மூலம் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதைப் போலவே, விவசாயிகளுடைய உபவருமானத்தை பெருக்குகின்ற முகத்தான்:

3. தென்னை, முந்திரி, திராட்சை, மா, காப்பி போன்ற வற்றின் உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கும், பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல், கோழிப் பண்ணை அமைத்தல், ஆட்டுப் பண்ணை, கறவை மாடுகள், மீன் பிடித்தல், கிணறு வெட்டுதல் போன்றவற்றிற்கும் நீண்டகால கடனாக நிலவள வங்கிகள் மூலம் 17 கோடி ரூபாய் வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் முக்கியமாக நலிந்த பிரிவினர், கிராமத்திலே இருக்கிற ஆதித் திராவிட அருந்ததி மக்கள், நலிவுற்ற ஏழைகளுக்கு கறவை மாடுகள் வாங்கவும் அல்லது கோழிப் பண்ணை வைக்கவும் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு 'கொலேட்டரல் செக்யூரிட்டி' தேவை. அசையாச் சொத்து ஈடுதேவை. அதிலிருந்து விடுதலை தந்து அரசு உத்தரவாதத்தில் கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் கிராமத்தில் இருக்கும் நலிந்த பிரிவினருக்கு கோழிப் பண்ணை வைக்கவும், அதே போல் கறவை மாடுகள் வாங்கவும், ஆடு வளர்க்கவும் உதவிட வேண்டுமென்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் (General Insurance Corporation of India) நிதி உதவியோடு 17 வட்டங்களில் பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டத்தை (Crop Insurance Scheme) கொண்டு வந்த இந்த அரசு 20 வட்டங்களிலுள்ள 17 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில், முதல் மற்றும் இரண்டாம் போக நெல் சாகுபடிக்கு 1 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பயிர்க் பாதுகாப்புறுதித் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு நஷ்டமுறைப்படுத்த உள்ளது.

1975-76ல் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலம் 22 கோடி ரூபாய் மட்டுமே நலிந்த பிரிவினருக்கு நகைக்கடன் வழங்கப்பட்டு வந்தது. சாதாரண மக்கள், ஏழை மக்கள் அவசரத்திற்குக் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் மார்வாடிகளிடம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பணம் படைத்த நிலச் சுவான்தார்களிடம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை தரும் வகையில் ஏற்கெனவே இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கையின் அடிப்படையில் 1,581 கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலம் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 111.42 கோடி ரூபாய் நகைக் கடனாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறை இன்னும் பல பகுதிகளுக்கெல்லாம் விரிவாக்கப்பட, தாமதம் இல்லாமல் ராடன் கொடுக்க இந்த ஆண்டு மேற்கொண்டும் திட்டத்தை விரிவாக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

1980 ஜூலை 14]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பினாமிக் கடன் பற்றிக் கூறினார்கள். பினாமிக் கடன்கள் மற்றும் பிற ஒழுங்கீனங்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு கூட்டுறவுத் துறையின் அமைப்புகளில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் பாஸ் புத்தகம் வழங்குகிற முறையும், பயிர்க் கடனில் பணப் பகுதியை நேரில் ரொக்கமாக வழங்குவதற்குப் பதிலாக உறுப்பினரின் சேமிப்புக் கணக்கில் வரவு வைக்கும் முறையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

கிராமத்தில், நகரத்தில் இருக்கும் நலிந்த, பிரிவினருக்கும், வேலை இல்லாதிருக்கும் படித்த இளைஞர்களுக்கும் சுய தொழில் துவக்க வழி செய்து தர வேண்டுமென்பது தமிழக அரசின் திட்டம். அது புரட்சித் தலைவரின் எண்ணமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைக் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நடைமுறைப்படுத்த தோல் பொருள் தயாரித்தல், கைக்குத்தலரிசி தயாரித்தல், ரொட்டி தயாரித்தல், எண்ணெய் எடுத்தல், பனை வெல்லம் தயாரித்தல், நாட்டுச் சர்க்கரை தயாரித்தல், பழங்கள், காய்கறிகளைப் பதப்படுத்துதல், பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல், கயிறு தயாரித்தல் போன்ற குடிசை மற்றும் சிறிய தொழில்களுக்கு நகர்ப்புற கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமும் கடன் வழங்கும் திட்டம் தீவிரப்படுத்தப்படும். இதுபோன்ற தொழில்களுக்கு ஏ.ஆர்.டி.சி. மூலம் உதவி பெற்று உதவிகள் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

இரசாயன உரங்கள், இன்றியமையாத நுகர் பொருட்கள் மற்றும் விவசாய விளை பொருட்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கு இவ்வாண்டு 200 கிராம கிடங்குகளையும் 5 விற்பனைச் சங்க கிடங்குகளையும் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

காய்கறிகள், பழங்கள் பற்றிய பிரச்சினையில் --அவை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடும், வாங்கி உண்ணுகின்ற மக்களுக்கு நியாய விலையில் பொருட்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடும் அழகு பொருட்களான பழங்கள், காய்க்காய் போன்றவற்றை சேமித்து வைக்க 80 லட்சம் ரூபாய் செலவில் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையத்தின் மூலம் நான்கு குளிர் சாதன சேமிப்புக் கிடங்குகள் வேலூரிலும் கோவையிலும், திண்டுக்கல்லிலும், சென்னையிலும் நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற நடவடிக்கைகள் இன்னும் பரவலாக்கப்பட அரசு ஏ.ஆர்.டி.சி. உதவி பெற நடவடிக்கை எடுத்து விவசாய விளை பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கின்ற வகையில், விளை பொருட்களான எள், பருத்தி, ஏலக்காய், மிளகு, புளி, மஞ்சள், உளுந்து, பாசிப்பயறு, மிளகாய், நிலக்கடலை, வெல்லம், பாக்கு, கொத்தமல்லி, நெல், சோளம், கம்பு போன்றவற்றை ஏல்லாழ்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1980 ஜூலை 14]

அதிக அளவில் வாங்கி விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையத்தில் 116 தொடக்கக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஆண்டு சுமார் 41.15 கோடி ரூபாய்க்கு விவசாயிகளிடமிருந்து விளை பொருட்களை, விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிற வகையில் விற்பனை செய்த இந்த அமைப்பு நடப்பு ஆண்டில் 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொள்முதல் செய்யத் திட்டமிட்டு விவசாயிகளுக்கு உழைப்புக் கேற்ற ஊதியம், கிடைக்க, நல்ல விலை கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 2-00]

அதைப் போலவே கூட்டுறவு விற்பனை இணையத்தின் மூலமாக 75 லட்சம் ரூபாய்க்கு இங்கிலாந்திற்கும் 1 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு சைனாவிற்கும் பருத்தியை ஏற்றுமதி செய்ய கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும். அதைத் தொடர்ந்து இப்போது தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கூட்டுறவு நூல் உற்பத்தியாளைகளுக்கு வேண்டிய பஞ்சை வெளியிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதனால் நன்மை கிட்டவில்லை. எனவே விவசாயிகளிடமிருந்து கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் அந்தப் பருத்தியை அவர்களிடமிருந்து வாங்கி அவர்களது ஜின்னிங் பேக்டரியில் பஞ்சாக்கி கூட்டுறவு ஆலைகள் அனைத்துமே கூட்டுறவு விற்பனை நிலையங்களிலிருந்து அந்த பஞ்சை வாங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த ஆண்டிலிருந்து அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருக்கிறது.

புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற பெரியார் மாவட்டத்திற்கு தனியாக ஒரு மத்திய கூட்டுறவு வங்கி நிறுவனம் நிறுவ இந்த ஆண்டு அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

அதைப்போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டலர் தேர்தலை உடனடியாக நடத்த வேண்டும். நடத்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு தேர்தல் உடனடியாக வர வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு அக்கறையோடு இருக்கிறது. காரணம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'கோவாப் ரேடிங் மூவ்மென்ட் இஸ் ஆஃப் தி பீபிள், பை தி பீபிள் அன்ட் பார் தி பீபிள்'. ஆனால் "அப்தி பீபிள்" என்றும் "பார் தி பீபிள்" என்றும் இருக்கிற இந்த அமைப்புகள் தற்போது தனி அதிகாரிகளால் நிர்வகிக்கப்படக் கூடிய நிலைமையை மாற்றி "பை தி பீபிள்" என்ற நிலைமையைக் கொண்டு வருவதற்கு நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக ஏற்கெனவே இருக்கிற கூட்டுறவுச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் அதிலே இருக்கின்ற சந்து பொந்துகளைப் புயன்படுத்தி எந்த

1980 ஜூலை 14] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அளவுக்கு கூட்டுறவுத் துறையைப் பணக்காரர்கள் பயன்படுத்த முடிந்தது என்பதையும் அரசியல்வாதிகள் சிலர் தவறு செய்ய முயல்கிறபோதும் கூட்டுறவுச் சட்டத்திலே இருக்கிற சந்துகளைப் பயன்படுத்தி தவறுசெய்தார்கள் என்பதையும் இந்த மாமன்றம் அறியும். எனவே இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் களைகின்ற அளவுக்கு கூட்டுறவுச் சட்டத்தைத் திருத்த ஏற்கெனவே நாம் ஒரு மாசோதாவைக் கொண்டுவந்து செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு, சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அது காலாவதியாகிவிட்டது. இந்த கூட்டத் தொடரிலேயே அந்தச் சட்டத்தை அரசு கொண்டுவரும். அந்தச் சட்டம் ஈடேறிய பிறகு கூட்டுறவுத் துறைக்கு தேர்தலை விரைவிலே நடத்த நடவடிக்கையை அரசு எடுத்துக் கொள்ளும், மக்களால் இயக்கப்படுகிறபோதுதான் கூட்டுறவு அமைப்பு அதனுடைய முழுப் பொலிவினையும் பெறும் என்ற நம்பிக்கையோடு நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துவைத்த எல்லாகருத்துக்களுக்கும் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் பதில் சொல்லவில்லை என்று கூறி ஆனாலும் அவர்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்ற உறுதியினைச் சொல்லி

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஈரோட்டில் நேதாஜி வீதியில் இருக்கும் சிந்தாமணி கூட்டுறவு அங்காடி முன்புறம் 20, 21, 22, 27 ஆகிய வார்டுகளுக்கு மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அலுவலகத்தில் மாணிக்கம் தியேட்டர் அருகில் அஸ்கா விநியோகிக் கப்படுகிறது என்று போட்டப்பட்டிருப்பதாக நான் ஏற்கனவே ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அது சம்பந்தமாக என்னிடம் போட்டோஸ்டட் காப்பி இருக்கிறது, அதை மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்தில் கொடுத்து அதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (அதைக் கொடுத்தார்).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே அதற்கு இப்போதே விளக்கம் தந்துவிடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குற்றச்சாட்டுகள் என்ற பெயரிலே சில தவறான தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஈரோட்டில் சர்க்கலெக்டர் அலுவலகத்திலே உள்ள கட்டடத்தில் சர்க்கரை விநியோகம் நடந்து வந்தது. அந்த இடத்தை காலி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால் சிந்தாமணி அலுவலகத்திற்கு அருகில் உள்ள இடத்திற்கு தற்காலிகமாக அந்த அலுவலகம் மாற்றப்பட்டது. அந்த அலுவலகமும் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. முத்துசாமி அவர்களுடைய சொந்த அலுவலகமும் அதே காம்பவுண்டுக்குள் இருக்கிற காரணத்தினால் அரசியல் உணர்வோடு மாண்புமிகு திரு. ரகு

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1980 ஜூலை 14]

மாண்கான் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தவறான தகவலை கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் நான் விளக்கம் கேட்டேன் அவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் அதைப்பற்றிய தகவல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அலுவலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே ஒரு பெரிய கால்பவுண்டுக்குள் இருக்கிறது. அங்கே பல அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன அங்கு ஒரு பிரிவிலே இந்த இடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை யெல்லாம் திரும்பப்பெற்று, நான் மொழிந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தருமாறு மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 13

திரு. சு. பரலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் இல. பலராமன், பி. சஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13 — நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,93,29,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1980 ஜூலை 14]

கோரிக்கை எண். 14.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், இல. பலராமன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றன.

திருவாளர்கள் கு. ரமணி. பொ. உத்திராபதி, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14 — சிறைச் சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,80,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 23.

திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் உ. சுப்பிரமணியன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், பொ. உத்திராபதி, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23 — கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,86,98,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (15-7-1980) காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-08 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.